

Бесѣди и ————— ————— напжтвания

държани отъ учителя

**за ученицитѣ и слушателитѣ на
„БѢЛОТО БРАТСТВО“**

**на събора прѣзъ лѣтото на 1920 г.
въ гр. В.-Търново.**

(19 — 24 АВГУСТЪ).

Първи денъ — ЧЕТВЪРТЪКЪ.

Прѣображение. 19 Августъ.

6 часа сутриньта.

Размишление :

1. Да благодаримъ на Господа за всичко, което ни е далъ до сега.
 2. Благославяй, душе моя, Господа.
 3. Добрата молитва.
 4. Благословенъ Господъ.
 5. Отче нашъ.
-

Пѣть, истина и животъ.

Христосъ казва:

*„Азъ съмъ пѣтьтъ, истината
и животътъ“.*

Мнозина сж чели, и вие четете този стихъ: „Азъ съмъ пѣтьтъ, истината и животътъ“.

Но този пѣть, тази истина и този животъ още не сж разбрани. Нѣщата сж неразбрани за насъ до тогава, докато ние не знаемъ, какъ да ги поставяме и какъ да ги употрѣбяваме. Ако нѣкой ученикъ има цигулка и я държи затворена въ сандѣка си, а като му дойдатъ гости, отвори сандѣка, изважда я, показва я на приятелитѣ си, като казва: „Вижте каква хубава цигулка ми купи баща

ми, струва 10,000 лв.“ ! Разумно ли я използва той ? Отидатъ си гоститѣ, отново я туря въ сандѣка, затваря го. Дойдатъ му други приятели, пакъ отваря сандѣка, показва цигулката, и пакъ я скрива. Заминатъ приятелитѣ, цигулката стои затворена въ сандѣка. Е, и слѣдъ всичко това този ученикъ разбралъ ли е, какво нѣщо е цигулката, защо е тя, какви сж отношенията му къмъ нея, и нейнитѣ отношения къмъ него ? Допуснете, че този ученикъ е взималъ уроци по цигулка при нѣкой вѣщъ учителъ. Какво ще прави, когато дойдатъ неговитѣ приятели ? — Той вече нѣма да знае само, какво нѣщо е цигулка, и че тя струва 10,000 лв., но ще знае и да свири : ще започне да свири, и всички ще го слушатъ.

И тъй, Словото е проявление на мисълта. Когато почнемъ да живѣемъ разумно, нѣма да казваме, колко струва цигулката, а ще покажемъ на приятелитѣ, какъ свири тя, и какво може да се изрази чрѣзъ нея. Проявлението на Словото запечва съ музиката.

Христосъ казва : „Азъ съмъ пжтьтъ, истината и животътъ“. Ние знаемъ този пжтъ, и знаемъ, че безъ пжтъ не може да се ходи. Пжтьтъ, това е видимиятъ свѣтъ, това е материалниятъ свѣтъ, това сж всички възможности, съ които ние живѣемъ. За да стане този пжтъ равенъ, истината е необходима, за да ни даде насока, а животътъ — да ни даде вътрѣшна сила да извървимъ този пжтъ.

Ние виждаме днесъ, че небето е ясно. Какво означава небето отгорѣ надъ насъ ? — Небето, това е Божието лице. Както по нашето лице, по нашитѣ

очи и по движението на мускулитѣ ни може да се изрази всѣко негодувание, всѣка скръбъ или отчаяние, радостъ или любовъ, така и по небето се изразява всичко, защото е хиляди пѣти по чувствително къмъ всичко онова, което Богъ храни къмъ насъ. Всички благословения идатъ отъ небесното пространство, отъ небето, което е Божественото лице. Ето защо ние гледаме нагорѣ. И слѣдъ всичко това мнозина питатъ, дѣ е Господъ? — Той е отгорѣ ни. Мнозина казватъ: „Дѣ е Господъ, докажи това нѣщо.“ Нѣщата се доказватъ само на слѣпи хора, а на хора, които иматъ очи — не се доказватъ. Ако уловя една мравка съ прѣста си, тя нѣма да ме види; тя вижда само прѣста ми, но какво отношение имамъ азъ къмъ нея като човѣкъ, тя това не разбира. Въ нейното съзнание човѣкъ, като същество, не съществува. Мравката би казала: „Докажи, дѣ е човѣкътъ“. Тя ще прѣмине по цѣлото му тѣло, и най-послѣ ще каже: „Не знамъ, дѣ е човѣкътъ“. Трѣбва ли да се доказва на тази мравка, дѣ е човѣкътъ, и съществува ли той?

Въ живота има лоши и добри условия. Ти не вървишъ въ правия пѣтъ и казвашъ: „Да ме избави Господъ отъ тѣзи лоши условия!“ Казвамъ: „Не, условията сж лоши, само защото ходишъ въ лошия пѣтъ.“ Азъ не бихъ желалъ да съмъ вънъ отъ тѣзи Божии условия. Прѣдпочитамъ тѣхъ, отколкото царската корона, царския пѣтъ. Лошитѣ условия, това сж двата Божии прѣста, съ които Той ни улавя и казва: „Азъ те пратихъ на земята да развиешъ тѣзи условия, да ги използвашъ, а ти какво правишъ?“ Господъ ни е пратилъ на зе-

мята да се учимъ. Ние казваме: „Господи, благодаримъ Ти, че си ни изпратилъ на земята да работимъ, и да се учимъ.“ Господъ ни пита: „Е, какво научихте до сега?“ — До сега научихме да разкопаваме земята и да я обработваме, да съчемъ дърва, да колимъ кокошки, агнета и т. н.“ Културни хора сме ние! Господъ ни отговаря: „Азъ не ви пратихъ на земята да колите кокошки и агнета, да правите суджуци и други подобни, а да се учите, и да бъдете добри.“ Въ какво седи тази добрина? — Нѣкой отъ насъ отиде на гости но не му заколятъ кокошка, и той казва: „Свиди имъ се на тѣзи хора да заколятъ една кокошка, а наготвили бобъ. И това било посрѣщане! Другъ пътъ нѣма да стѣпя въ тази кѣща.“ А другъ нѣкой отиде на гости, посрѣщнатъ го добръ, и той казва: „Тѣзи хора ми опекоха кокошка, сложиха ми хубаво винце. Това разбирамъ посрѣщане!“ Сега свѣтскитѣ и религиознитѣ хора сме подъ единъ знаменателъ. Не казвамъ, че ние сме много по-добри отъ свѣтскитѣ, но искамъ да кажа, че не сме още това, което Богъ иска отъ насъ. Не ви осждамъ, не казвамъ, че сте лоши, но констатирамъ единъ фактъ, казвамъ, че работата ви не е свършена. Отида при нѣкой работникъ, който копае на лозето, гледамъ го, не е прѣкопалъ още лозето. Отивамъ на другия день — сжщото положение, отивамъ на третия день — сжщото, работата още несвършена. Обръщамъ му вниманието, той се сърди, казва ми, че го обиждамъ. — Не те обиждамъ, но лозето трѣбва да се прѣкопае на врѣме. Кое е лозето? — То е нашето тѣло, нашитѣ сили и способности, които трѣбва да се обработватъ.

точно на врѣме. За тази обработка, обаче, е необходима любовъ. Хората на този свѣтъ започватъ да работятъ само тогава, когато врѣмето се стопли. Но шомъ врѣмето се стопли, и вѣтрътъ започва да духа. И тъй, едно отъ качества на топлината е, че тя произвежда движение, понекога дига прахъ, вѣтръ, става провѣтряване. Провѣтряването е признакъ, че любовта е започнала да дѣйствува. Като дойде любовта, тя докарва едно провѣтряне, проявление на животъ, на работа. Когато ни дойдатъ неприятности, ние започваме да дѣйствуваме. Българитѣ казватъ, че като ни нагостятъ съ бобъ, това било лошо, а като ни нагостятъ съ кокошка — добро. Това послѣдното е относително добро, а абсолютно добро въ свѣта е да бждемъ добри за всинца.

Пжтьтъ, за който Христосъ ни говори, това е материалниятъ свѣтъ. Всинца сме въ този материаленъ свѣтъ. Сега трѣбва да използваме условията на живота, да проучимъ всичко, което ни се прѣдставя. Трѣбва да се научимъ да бждемъ нѣжни, учтиви съ малкитѣ растения и животни, които ни служатъ. Ако вашето дѣте хване нѣкое пиленце и започне да го коли, ако кжса крилцата и крачката на нѣкоя муха, не очаквайте отъ него да стане добъръ човѣкъ или гений. Но намѣри ли то на пжтя нѣкое пиле или агне съ счупенъ кракъ и го донесе въ кжщи, започне да го прѣвѣрзва, това дѣте ще стане за въ бждеще единъ добъръ човѣкъ. Новиятъ моралъ е да правимъ добро както на най-малкитѣ, така и на най-голѣмитѣ същества. Лесно е да бждешъ добъръ за човѣкъ, който ти е далъ на заемъ една сума отъ около 10,000 лв., и когато го срѣщнешъ, да му се

усмихнешъ, любезно да го поздравишъ. Но ако срѣщнешъ нѣкой просякъ, ще му кажешъ: „Хайде, остави ме на спокойствие, съ такъвъ човѣкъ нѣмамъ работа.“ Прѣдставете си, че този просякъ е християнинъ, ти го изпжждашъ да не те безпокои, а като отидешъ на църква, излизашъ отъ тамъ, и запитвашъ другаря си: „Разбра ли Христовото учение?“ — Но и ти, който питашъ, и който пждишъ просяка, не си го разбралъ още. Отсега нататкъ трѣбва да започнемъ съ разбиране на проститѣ нѣща въ живота. Възразбирането и прилагането е всичката сила на живота.

Затова искамъ отъ всички да бждете учтиви по душа и сърце, да имате взаимно почитание, да се стремите къмъ всичко това, защото туй, което вършите къмъ другитѣ, вършите го и къмъ Бога. Всѣки отъ васъ по отношение къмъ Бога е единъ малкъ удъ, и когато правите пакости на брата си, правите ги на Божието тѣло. Когато братъ ви страда, на Бога се образуватъ пришки; понѣкога Му се образуватъ такива голѣми пришки, че Той слиза на земята да види, каква е работата. Такива сме ние любимитѣ дѣца на Бога — правимъ Му пришки. Кога ще прѣстанемъ да Му правимъ пришки? — Когато започнемъ да разбираме правилно живота, и когато се разкрийтъ за насъ всички нѣща, които сж причина за прѣпятствията.

Тази година ще започнемъ съ любовта, да възприемемъ и изпратимъ нейната сила като една велика вълна изъ свѣта. Сега ако ви кажа, че ви обичамъ, и ви заколя една кокошка, това любовъ ли е? — Това не е любовъ. Любовта се проявява

само тогава, когато вие сте готови да се жертвувате за единъ човѣкъ, когото всички отхвърлятъ, гонятъ и никой не го приема. Знаете ли, какъвъ е законътъ на любовта? Когато кажешъ за нѣкого, че ти е братъ, въ небето вече те държатъ отговоренъ за това, и ти казватъ, че ти си длъженъ да пожертвувашъ за него всичко — и честта, и имота и живота си. Не си ли готовъ да пожертвувашъ всичко за него, ти не си му братъ. Христосъ казва: „Въ такова братство азъ не дохождамъ.“ Вие още не сте започнали да прилагате Христовото братство. Нѣкои ще кажатъ: „Ама азъ правя жертви за него, за нея.“ Не ви осждамъ, но всѣки трѣбва да си зададе въпроса: готовъ ли съмъ да се жертвувамъ за своя братъ? Знаете ли, кога можете да ми бждете братя? — До тогава, докато носите ножове и колите моитѣ по-малки братя — кокошки и агнета, вие не сте ми братя, и азъ не съмъ ви никакъвъ братъ. Прѣставате да ги колите, но се запитвате: „Какво ще стане съ тѣхъ, ако не ги колимъ?“ — Оставете ги, нека си живѣятъ тѣзи малки братчета. Това е въ прѣносна смисълъ. Напримѣръ нѣкоя господарка има слугиня, която работи по цѣли 10 часа на день, и затова щомъ седне на едно мѣсто, заспива. Господарката се сърди защо дрѣме. Питамъ: ами ако нея турятъ да работи цѣли 10 часа непрѣкъснато, нѣма ли да заспи? Слугинята дрѣме, защото 10 часа трудъ е непоносимъ за нейнитѣ сили. Вие трѣбва да се простите съ всички ваши стари възгледи. Тѣ сж неблагоприятни условия за Господа и съ тѣхъ не може да влѣземъ въ бждещия свѣтъ, не може да станемъ граждани на царството Божие. Какво прави българинътъ, ко-

гато въ тѣлото или въ главата му влѣзе нѣкоя бълха или въшка? — Туря я на гребена или между двата си нокъта, и я чука. Много добръ постѣпва българинътъ: въшката трѣбва да се постави между ноктитѣ на двата палеца. Това значи: ти като влѣзе въ главата ми и смучишъ кръвта ми, пита ли ме? — Не. Хубаво, и азъ нѣма да те питамъ—чукъ! Когато ние не изпълняваме волята Божия, като отидемъ на небето, за насъ казватъ: „Въшки не искаме!“ Подъ „въшка“ въ духовния свѣтъ се подразбира личниятъ егоизъмъ, съ който трѣбва да се простимъ. И за въшките има работа, но ние трѣбва да се простимъ съ тѣхъ.

И тъй, сега Господъ се е пробудилъ въ васъ. Търсете Го, Той е вътрѣ въ васъ. Възвишенитѣ мисли, благороднитѣ побуждения, които сега се зараждатъ у васъ, това е живиятъ Господъ. Направишъ нѣкой пжтъ лоша постѣпка, дойде ти лоша мисль, Той казва: Това, което направи, не е хубаво.“ Ученитѣ ще кажатъ: „Това е гласътъ на нашата съвѣсть, който ни говори.“ Казвамъ: Това е гласътъ, езикътъ на нашия Баща, който казва: „Синко, това, което направи, не е добро.“ Ако започнемъ да разбираме, че Господъ ни говори, ще бждемъ внимателни къмъ онова, което е вътрѣ у насъ.

Прѣзъ тази година нашиятъ Небесенъ Баща иска да обновимъ мисльта си и ако сме готови, ще дойдатъ други сили отгорѣ да ни помогнатъ. Ние имаме възможность да сторимъ всичко. Както житното зърно съдържа всички възможности въ себе си, а слънцето му дава условия за растене, така, когато и ние сме готови, Господъ ще ни даде всички усло-

вия за работа. Докато не рѣшите въ себе си въпроса, готови ли сте да служите на Господа или не, до тогава Господъ нѣма да ви дава нищо. До това врѣме, ето какъвъ ще бѣде вашиятъ животъ: ще лѣгате, ще ставате, ще се обличате и събличате, ще ядете и пиете, ще живѣете, ще търгувате, и най-послѣ ще кажатъ за васъ: „Хайде, изхвърлете този навѣнка“, ще ви смѣкнатъ въ гроба, и ще си останете такива, каквито сте си. Ще кажете: „Като отидемъ на онзи свѣтъ, тогава ще мислимъ“. Не, другъ е въпросътъ като отидете на онзи свѣтъ. Като отидете на онзи свѣтъ съ това съзнание, което имате, прѣдъ васъ ще изпъкнатъ всички злини, които сте направили тукъ на земята, ще видите колко агънца и кокошки сте изiali. Тогава ще разберете, че на земята сте живѣли единъ безсмисленъ животъ, и че красивото, хубавото е останало неразработено. Дълго врѣме ще се молите да дойдете на земята, защото на нея има всички условия за работа, защото животътъ започва отъ земята, отъ нея излиза всичко. Ако човѣкъ е добъръ тукъ на земята, добъръ е и горѣ; ако е лошъ тукъ, лошъ е и горѣ. Не мислете, че ако тукъ сте лоши, горѣ ще бѣдете добри. Това не е вѣрно. Споредъ мене, добъръ човѣкъ е този, който при най-лошитѣ условия, се стреми да върши волята Божия. Добротата се цѣни споредъ усилията, които правишъ, за да си добъръ. Когато Господъ види, че правишъ усилия, Той казва: „Този човѣкъ е добъръ.“ Ако си царъ, и подписвашъ смѣтна присяда на едного, на друго, безъ да се замислишъ, това показва, че не си добъръ. Тогава Господъ казва:

„Това дѣте е своенравно, не мисли правилно, отъ него човѣкъ нѣма да стане.“

И тѣй, за всинца ни има условия да бждемъ добри, умни, честни и справедливи.

Като погледнемъ вечерно врѣме нагорѣ, ние виждаме Божието лице осѣяно съ множество звѣзди. Често съмъ наблюдавалъ, какъ башата, като си дойде въ кѣщи, изважда изъ джеба си едно бонбонче, държи го нагорѣ въ ржката си, и дѣтето, като го зърне, гледа нагорѣ, слѣди бонбончето. Тѣзи многобройни звѣзди по небето, азъ ги наричамъ бонбончета. И Господъ казва: „Ако живѣете добрѣ, ще имате всички условия, потрѣбни за растене. Ако сте добри дѣца, ще ви изпратя горѣ, и ще ви туря да живѣете въ една отъ тѣзи красиви звѣзди.“ Но вие казвате: „Тукъ, на земята, да ни даде по едно бонбонче, а звѣздитѣ да остави за другъ пѣтъ.“ Земята е само една работилница, на нея не може да имате собственостъ. Най-голѣмото заблуждение е собствеността. Земята е едно велико училище, и като научишъ на нея изкуството, за което си дошълъ, ще си заминешъ, като оставишъ ножицитѣ и всички инструменти, нищо нѣма да вземешъ съ себе си.

И тѣй, Христосъ казва: „Азъ съмъ пѣтътъ, истината и животътъ.“ Христосъ и ние, това сме едно и сѣщо нѣщо. Какъ разбираме това? Ако може да любимъ всички хора, да се жертвуваме за тѣхъ, ние разбираме Христовитѣ думи, разбираме нашитѣ братя и сестри. Ако може да чувствуваме душитѣ на своитѣ братя, когато ги срѣщнемъ, и ако може да имъ помогнемъ, ние разбираме Христа.

Сега ние сме се събрали да бждемъ съработници съ Този нашъ Баща, съ Този нашъ голѣмъ братъ. Христосъ, това е първиятъ, най голѣмиятъ нашъ братъ, Който се е родилъ, Който пръвъ е приложилъ всички Божествени правила, всички Божествени добродѣтели. Той е първиятъ братъ, който е издържалъ сполучливо своя изпитъ и който е пожертвувалъ всичко за своитѣ братя. Тѣзи планини, рѣки, всичко, което виждаме въ природата е изразъ, проявление на този великъ братъ. Това е една велика мисълъ, върху която трѣбва да работите хиляди години, за да схванете вжтрѣшния, дълбокия ѣ смисълъ. Отношението на тази мисълъ, която ще схванете, е такава: срѣщнете нѣкоя грозна мома, и казвате: „Тази мома не е хубава, нищо не струва.“ Но я запитайте момъка, който люби тази мома, какъ той я вижда? — За него грозното лице изчезва, и той вижда нейната душа. А всички хора казватъ, че този момъкъ е полудѣлъ, заслѣпилъ се въ нея. Не, той не е полудѣлъ, той е ясновидецъ и вижда въ момата това, което другитѣ не виждатъ. Същото казватъ и за религионитѣ хора. Какво виждатъ тѣ въ Бога, дѣ Го намиратъ? Тръгнали къмъ Бога, както будалата момъкъ, който люби грозната мома, но не знаятъ обаче, че тѣзи религиозни хора виждатъ това, което другитѣ не виждатъ. Сега Христосъ е видимъ за нѣкои, а за други — невидимъ. Христа нѣма да ви Го доказвамъ, ще Го намѣрите въ себе си, ще Го намѣрите въ природата. И за Бога нѣма да ви говоря нищо. Богъ е слънцето, което изгрѣва. То е една емблема. Господъ за насъ е Баща, Който казва: „Тѣзи мои

дѣца много страдатъ.“ Страданията сж необходими, докато поуимѣмъ: за насъ, обаче, страданията сж непотрѣбни. Дошло е вече врѣме да не си създаваме сами страдания.

Ако дойде единъ братъ при мене и ми каже: „Азъ искамъ да опитамъ твоята любовъ, да видя обичашъ ли ме“, и ми направи единъ разрѣзъ на ржката — провѣрѣва любовта ми. Азъ мълча, не казвамъ нищо. Дойде другъ братъ, и ми направи другъ разрѣзъ, да опита имамъ ли търпѣние. Най-послѣ идва трети братъ, и той ми направи единъ разрѣзъ, докато цѣлото ми тѣло стане само разрѣзи. Слѣдъ всичко това ще кажатъ: „Той си издържа изпита.“ Да, но отъ мене нищо не остана. Питатъ ме: „Отъ какво сж тѣзи разрѣзи по тѣлото ти?“

— За да докажа любовта си къмъ васъ. Ако пусна кръвь на нѣкой братъ, какво ще спечеля отъ това?

Новото учение, което иде сега въ свѣта, трѣбва да оздрави всѣка рана на душата, сърцето и тѣлото.

Въ варненско, синътъ на единъ българинъ заболѣлъ отъ нѣкакви си скули, рана, която ващала дебела кора, та образувала нѣщо като мазоли, което се отразявало болно на момчето. Той лѣкувалъ раната си около 10-ина години, но нищо не помогнало. Единъ день по-малкиятъ му братъ донесълъ въ къщи единъ соколъ и започналъ да го учи да лови врабци. За тази цѣль донася единъ джигеръ и започва да го учи, какъ да лови. По-големиятъ братъ взима джигера и го поднася къмъ сокола, учи го да лови врабцитѣ. Соколътъ бързо сграбчва болната

ржка на момчето, изяжда всички скули по нея, и по този начинъ ржката оздравява.

И тъй, новото учение ще постъпва като сокола. Идатъ нещастия въ свѣта, но соколътъ ще изяде скулитъ, и ние ще оздравѣемъ. Скулитъ сж признакъ на всички недъзи, които сжществуватъ у насъ. Болеститъ, нещастията, които ни сполетяватъ, сж резултатъ на изхабенитъ Божествени сокове, но като дойде Божествениятъ Духъ, ще обнови и изправи всичко. Но трѣбва да дойде живата вѣра!

Днесъ небето е ясно, което показва, че имаме всички условия за работа.

Да започнемъ новия животъ съ истинската любовъ, и мало и голѣмо да се надпрѣварваме въ нея!

Взаимни добри мисли, благородни чувства, това сж носители на една велика сила. Може да направимъ единъ опитъ тази година, за да видите каква е силата на колективната мисълъ. Ако насочимъ мисълта си за благо на единъ човѣкъ, той ще стане добъръ, всичко ще му е добръ. Ако нѣкой е боленъ, и съсрѣдоточимъ мисълта си за неговото здраве, той ще оздравѣе; ако нѣкой е здравъ, и съсрѣдоточимъ мисълта си къмъ него, съ цѣль да заболѣе, той наистина ще заболѣе.

И тъй, всички ние, колективно, може да направимъ много нѣщо. Ако не успѣваме, то е, защото каквото замислимъ вътрѣ, съ сърцето си го разваляме. Въ сърцето си не трѣбва да допускаме никакви лоши желания, а въ ума — никакви лоши мисли.

Слѣдователно, бждещата култура ще бжде култура на сърцето.

Сега искамы всички да бждете бодри, весели,

да напуснете вашия старъ животъ и да не мислите за миналото. Турнете отсега нататъкъ кръстъ на старитѣ си тевтери, и иѣшете да живѣете вече за Господа, да изпълните Неговата воля на земята, като считате, че Богъ се проявява въ всички хора, въ всички народи. Какво ще стане слѣдъ това, ще ви кажа. Богъ ще тури всичко въ пълна хармония, и ще дойде день, когато всички хора ще живѣятъ братски помежду си.

Още отъ старо врѣме Господъ е казвалъ чрѣзъ пророцитѣ: „Ще дамъ нови сърца на хората, ще се заселя въ тѣхъ, и ще живѣя заедно съ тѣхъ.“

Отъ сърдцето започва новата култура.

Ще ви дамъ нѣкои упѣтвания за най-малки опити. Школата, която слѣдвате, изисква отъ всинца ви да сте бодри, спокойни по сърце и умъ, за да може да работите. При тази годишна срѣща ще ви дамъ малко работа, само по едно житно зрънце, и ако го използвате разумно, то ще ви донесе Божието благословение.

Азъ съмъ увѣренъ въ успѣха на онова, което вършимъ, защото Господъ е съ насъ.

Прѣзъ цѣлия день днесъ, както и прѣзъ всички останали дни, ще се стараете да имате хармония въ мислитѣ си. Обхванете живота въ всичкитѣ му проявления, а не едностранчиво. Старайте се да бждете съ свѣтли умове и добри по сърца, за да разбиете всички противоположни мисли, които ви се отправятъ. Ще направимъ опити, и ще се увѣримъ, че Господъ е великъ, и ще разруши всичко лошо. Да не се поражда въ васъ нито една лоша мисль, нито едно лошо желание или дѣйствие. Като имате

добри мисли, желения и дѣйствия, ще ви покажа каква е Божията наука. Тя е дълбока наука, но ще направите опити, които ще ви увѣрятъ въ нея. Ще правите опити за лѣкуване на сърцето, както и въ всички останали области. Ако нѣкои сж дошли да шпиониратъ, да изопачаватъ мисълта, Господъ е свидѣтель! Между васъ да не се поражда никаква мисълъ за сектанство.

Това учение е учение за братството. Ако нѣкои ви запитатъ, какво учите тамъ, отговорете: „Ние учимъ науката за братството, какви сж великитѣ закони, които го управляватъ.“ Ние не можемъ да разкриемъ всички тайни, съ които си служи то, за това нѣщо си има причини. Ние не можемъ да разкриемъ стомаха си на хората, да имъ покажемъ, какъ работи. Откриемъ ли стомаха си и живота ни се свършва. Ако разтворимъ черепа си за да покажемъ мозъка си на хората ще умремъ. Мозъкътъ не може да се разкрива. Така е направилъ Господъ, и ние нѣма да разваляме това, което Той е направилъ. Слѣдователно, това, което Господъ е затворилъ, ще го държимъ затворено, а това, което е отворилъ, ще оставимъ отворено. Очитѣ си никога не дръжте затворени! Нѣкой ще ми възрази: „Ами азъ ги затварямъ!“ — Нищо, тѣ пакъ могатъ да бждатъ отворени. Умътъ ви сжщо трѣбва да бжде отворенъ.

Сега поздравлявамъ всички съ добръ дошли въ училището!

10 ч. сутринта.

„Новото човѣчество.“

(Бесѣда държана въ читалището „Надежда“).

4 ч. сл. обѣдъ.

Бесѣда за учителитѣ и майкитѣ като възпитатели.

Какви въпроси интересуватъ васъ учителитѣ?
— Специално по възпитанието, какъ трѣбва да се
постъпва съ дѣцата въ училищата.

Наблюдавайте, какъ природата започва своето
възпитание. Най-напрѣдъ съ дѣцата не употребя-
вайте отвлѣчени принципи, а си служете съ живитѣ
форми. Напримѣръ, като дадете на дѣтето единъ
рѣзенъ диня, една круша или ябълка, накарай-
те го да прочете, колко сѣмки има въ този рѣзенъ,
въ ябълката или крушата, какви сж сѣмкитѣ имъ
и т. н. Па и вие възрастнитѣ, знаете ли, колко сѣм-
ки иматъ тѣзи плодове? А да знаете, колко сѣмки
има въ всѣки плодъ, какви сж тѣ и т. н., това е
много важно. Така ще научите единъ великъ законъ.

Освѣнъ това, заставяйте малкитѣ дѣца, да се
заинтересуватъ и занимаватъ съ цвѣтя, които тѣ оби-
чатъ; да наблюдаватъ, колко листенца има вънчето
на цвѣта, колко тичинки и какъ сж сложени въ цвѣта.

Слѣдъ това, нека дѣтето се интересува отъ формата на цвѣта, и да се опита да нарисува този цвѣтъ въ най-простъ видъ. Когато дѣтето нарисува цвѣта, то се вече самовъзпитава. Слѣдъ това вие започвате да разказвате на дѣтето, защо цвѣтътъ е хубавъ, защо крушата е сладка и т. н. По този начинъ ще видите, какви хубави чувства се събуждатъ у дѣцата!

При възпитанието на дѣцата ще имъ обръщате внимание върху това, да не прѣслѣдватъ и измъчватъ птичкитѣ, да не кжсатъ главитѣ и крилцата на мухитѣ, като имъ обясните, че и тѣ, както и ние, усѣщатъ болка. Дѣцата, като разбератъ, че и птичкитѣ, и насѣкомитѣ страдатъ, ще кажатъ: „Добрѣ, за въ бждеше нѣма да имъ причиняваме болка.“ По този начинъ ги възпитавайте, а не имъ говорете, че това е грѣхъ, онова е грѣхъ, защото тѣ нѣматъ опитността отъ грѣха. Само стариятъ човѣкъ има опитностъ отъ грѣха. Казвайте на дѣцата, че цвѣтята се радватъ, че имъ е приятно, когато ги поливатъ съ вода. Може да направите опитъ прѣдъ тѣхъ, за да имъ покажете, че дѣйствително се радватъ. Имате една саксия съ цвѣте, която не сте поливали 2—3 дни. Вземете дѣтето си за ржка, кажете му: „Ела, мама да видишъ какъ ще се радва това цвѣте, като го полѣемъ“. Поливате го, и цвѣтето започва да смучи жадно вода; напояватъ се добрѣ прѣстъта и коренчетата, а цвѣтето се развеселява и радва. Ето мѣрилото, съ което може сигурно да се дѣйствува на дѣцата.

Освѣнъ това, навикнете малкитѣ дѣца да ядатъ умѣрено, като имъ покажете лошитѣ послѣдствия

отъ лакомията. А дѣцата какво правятъ? Ядатъ кисели ябълки, ядатъ незрѣли и немити сливи, докато ги заболи коремъ. Разкажете на дѣцата, че като ядатъ немити плодове, заедно съ тѣхъ поглъщатъ и изверженията на мухитѣ, отъ което се изразболяватъ. Слѣдователно, прѣди да ядатъ плодове, трѣбва да се измиватъ въ чиста, топла вода, и така, чистъ, хубавъ плодъ да се дава на дѣтето. Дѣцата обичатъ чистотата. Нека се привикнатъ да не бързатъ да изядатъ плода, а като имъ се даде, първо да го измиятъ съ малко топла вода, да го поразгледатъ и най-послѣ да го изядатъ. Наблюдавайте, какво влияние указватъ разнитѣ сокове на плодовитѣ върху дѣцата.

Когато дѣцата сж нервни, непослушни, това произлиза отъ факта, че у тѣхъ има набрани нечисти вещества; за да се освободятъ отъ тѣзи нечисти материи, направете имъ лѣтно врѣме 30 — 40 бани. Такава нечиста материя, такива трѣне има ли у дѣцата, никакъвъ моралъ не може да имъ проповѣдвате.

Друго нѣщо, което трѣбва да спазвате, е да не давате на дѣцата да ядатъ често, а майкитѣ, мине не мине ¹/₂, 1 часъ—хайде, мама, едно коматче. Тъпчатъ дѣцата си, а това ги разваля. Най-добрѣ е дѣтето да яде на всѣки 4 часа. Едно 7 годишно дѣте, като яде 4 пжти на день, достатъчно му е. Ако го храните по-често, ще му създадете лоши навици.

Къмъ дѣцата трѣбва да се отнасяте много искрено. Тѣ сж много чувтки, у тѣхъ е силно развито чувството на справедливостъ; тѣ разбиратъ, кога имъ се говори истината и сж много довѣрчиви. Разбератъ ли, че не имъ говорите истината, свършва се ва-

шата педагогия. Затова съ дѣцата човѣкъ трѣбва да бѣде искренъ. Когато дѣцата разбератъ, че майката, бащата, учителитѣ говорятъ истината, и въ тѣхъ нѣма никакви задни цѣли, тѣ имъ вѣрватъ напълно.

При възпитанието на дѣцата, окултната наука прѣпорѣчва още и слѣднитѣ методи: когато дѣтето ви е непослушно, или раздражено, прѣкарайте 10 пѣти ржката си върху лѣвата страна на главата му, и ще видите какъ то ще се успокои. Ако прѣкарате ржката си върху дѣсната страна на главата на дѣтето, то започва да се сърди още повече, това му дѣйствиува раздражително. Понеже лѣвата частъ на мозъка работи, гледайте да приложите всичката положителна енергия тамъ.

Безразлично ли е съ коя ржка ще гладимъ дѣтето?

— Понеже вие още не разбирате законитѣ, ще сждите по това, какво е вашето разположение, съ коя ржка ви е приятно да гладите дѣтето — съ дѣсната или съ лѣвата. Изобщо прѣкарвайте дѣсната ржка надъ главата му, а понѣкога може да го гладите и съ двѣтѣ си ржци, но повече да се глади лѣвата страна на главата.

Другъ методъ, който прѣпорѣчва окултната наука при възпитанието на дѣцата, е влиянието на свѣтлината. За въ бѣдеще ще се създадатъ стаи съ такива геометрично правилни форми, щото свѣтлината да се отразява въ очитѣ на дѣцата правилно и хармонично. Ако майката иска да възпита дѣтето си добръ, тя трѣбва да има най-добро разположение на лицето си, защото нейното лице хвърля

сѣнки въ очитѣ на дѣтето и. И забѣлѣжете, дѣтето всѣкога гледа, какво е лицето на майката. Тя чрѣзъ изражението на своето лице, може така да повлияе на дѣтето, че да произведе върху му положителенъ или отрицателенъ ефектъ.

Ако майката сама се колебае върху това, което иска да положи, не се рѣшава, то нека отложи своята замисълъ до като се убѣди, че методътъ ѝ е вѣренъ. Нека не бърза майката въ дѣйствиата си, може да се минатъ 1 — 2 часа, а може и 1 — 2 дни. Не бързайте, оставете природата да работи; постъпватъ ли съобразно нея, вие ще имате 10 пѣти подобри резултати отъ вашитѣ новосъздадени.

Майкитѣ трѣбва да се съобразяватъ съ вкуса на дѣцата си, напимѣръ какви дрешки обичатъ да носятъ, защото всѣко дѣте си има свой индивидуаленъ вкусъ за обличане. Ако изопачавате този вжтрѣшенъ вкусъ на дѣтето, вие го развращавате. Не изопачавайте вкуса на дѣтето, а го оставете да се развива естествено.

Новото учение прѣпоръчва, ако имате момченце, да не го оставяте да дружи само съ момченца, а да дружи и съ момиченца, това дѣйствува отлично. Дружбата на добри момченца съ момиченца е добро възпитателно срѣдство. Почнете ли да ги отдѣляте още отъ най-ранната имъ възраст, вие ги развращавате, внасяте между тѣхъ чувства, каквито иматъ и възрастнитѣ.

Извеждайте дѣцата на разходка когато цвѣтятъ цвѣтятъ, когато плодетѣ завързватъ и зрѣятъ, запознавайте ги основно съ общитѣ принципи на тѣзи процеси. Като ги извеждате изъ природата,

разкажете имъ нѣкоя приказка или анекдотъ съ сюжетъ, почерпанъ отъ самата природа; напримѣръ, нѣщо върху това, защо цвѣтътъ на черешата е бѣлъ, на вишната — бѣлъ, на прасковата — розовъ и съ това да спрете вниманието върху имъ. Приказките дѣйствуватъ отлично.

Друго условие, важно при възпитанието е да запознавате дѣцата съ пѣнието, рисуването. Азъ харесвамъ това, че въ училището дѣцата се учатъ да пѣятъ, да рисуватъ.

Кое е по-добрѣ, да нарисуватъ нѣкой плодъ, или да прѣдадатъ чрѣзъ рисунка съдържанието на нѣкоя приказка?

— Всичко е добрѣ, но да се излиза отъ живата природа, отъ нея да се черпятъ материали. Слѣдъ като мине дѣтето тази първа стадия, карайте го да прави комбинации. Напр. дадете му една ябълка. Накарайте го първо да я нарисува, а слѣдъ това да направи едно малко описание на ябълката, да опише формата, цвѣта ѝ и т. н. Това описание ще бжде дѣтинско, но главното, което се цѣли, е да се създаде една малка мисль у него.

Добрѣ е да запознавате дѣцата съ изворитѣ, рѣкитѣ, затова ги извеждайте при нѣкоя бистра рѣка или изворъ, разказвайте имъ за тѣхъ, за ползата, която ни принасятъ.

Всѣки отъ васъ чрѣзъ наблюдения и опити, може още повече да разработи тѣзи методи и да ги направи полезни за дѣцата.

Често виждате, че вашитѣ дѣца отчупватъ клончета отъ дърветата, кжсатъ цвѣтя, които послѣ раздробяватъ и изхвърлятъ като непотрѣбни. Об-

ръщайте имъ вниманието върху това, да не ги кжсатъ, като имъ кажете, че и дърветата и цвѣтята усѣщатъ болка.

Когато дѣцата ни сж вече възрастни, и ние виждаме тѣхнитѣ недостатѣци и съзнаваме, че тѣ сж резултатъ на нѣкаква наша грѣшка при възпитанието, какъ може да се дѣйствиува най-сигурно, най-ефикасно, за да изправимъ грѣшката си, особено пъкъ, ако дѣтето не разбира отъ дума. Не е ли вѣрно това, че докато не поправимъ себе си, не можемъ да поправимъ и дѣцата си?

— Това вече засѣга вашия личенъ животъ, това е много сериозна работа. Всички, които прижтствувате въ тази школа, трѣбва да имате за Бога много ясна идея, и да я чувствувате живо.

Направете слѣднитѣ наблюдения: когато небето е ясно, слънцето грѣе весело, вашето разположение е добро, вие чувствувате това и се радвате. До вечерята врѣмето може да бжде така ясно и хубаво. Но направите ли прѣзъ деня нѣкой грѣхъ, съ това огорчавате вашия Господъ, и небето още до вечерята се заоблачава, Господъ скрива лицето си отъ васъ, и вие усѣщате една промѣна вжтрѣ въ душата си. Ако до вечерята се разкаете дълбоко за сторената грѣшка, небето ще почне да се разяснява. И тъй, Господъ чувствува грѣховетѣ, които правимъ, и веднага се проявява въ сгжстване на наритѣ, и ни казва: „Азъ не мога да ви покажа лицето си.“ Небето е Божието лице, то е живо, и ако вашитѣ очи се отворятъ, ще видите, че това небе се смѣе, когато сте добри и казва: „Много сте добри днесъ.“ Щомъ сгрѣшите нѣщо, става ви

страшно, тъжно, скривате се въ къщи, не искате да гледате небето. Това показва, че нашият Господъ е недоволенъ отъ постъпките ни. Затова трѣбва да се стараемъ, щото отношенията ни къмъ Бога да сѫ винаги чисти, откровени, да не прашае никакви отрицателни мисли и желанія отъ сърцето и ума си, и да знаемъ, че всичко е за добро. Ако ни постигне нѣкое зло, да не казваме, че и Богъ е такъвъ, щомъ допуща злото.

Може ли да ставатъ промѣни по небето само за единъ човѣкъ?

— Да, може да ставатъ промѣни само за единъ човѣкъ. Защо вчера небето бѣше мрачно? Тукъ, нѣкои отъ веригата оскърбиха Духа, и веднага дойде бурята. Господъ казва: „Това затъмнѣние ви изпрашамъ, за да докажа, че не съмъ доволенъ отъ васъ.“

Ами ако за това нѣщо е причина само единъ човѣкъ?

— Даже и тогава става; единъ или много — се едно е, законътъ е единъ.

При всички подобни случаи, все въ себе си ли да търсимъ причината?

— Не, има и естествени промѣни, обаче, ние може да измѣнимъ една естествена промѣна въ природата. Ние можемъ да спремъ Божието благословение, което иде, но можемъ да спремъ и Божието наказание, което се готви.

Какъ?

— Като се разкаемъ, ще спремъ наказанието, а като сгрѣшимъ, ще спремъ благословението. Тѣй че когато Господъ рѣши да направи нѣщо, не мис-

лете, че Той е абсолютно рѣшенъ; щомъ ти измѣнишъ намѣрението си, и Богъ измѣня рѣшението си. Богъ е толкова благъ! Каквото измѣнение направишъ въ намѣренията си, такава рѣшение и Богъ взема спрѣмо тебе. Той е отражение на нашия животъ. Ще ви кажа какъ. Ако вие се усъмните въ Господа и кажете: „Азъ зарѣзвамъ вече тази работа, и измѣнямъ живота си“, ще видите, че ако сте жена, мжжътъ ви, приятелитѣ ви ще измѣнятъ отношенията си къмъ васъ. Защо е така? — Защото ти си измѣнилъ отношенията си къмъ Господа, и понеже всички живѣемъ въ Господа, затова и Той и всички хора измѣнятъ отношенията си къмъ тебе. Речешъ ли да се поправишъ, да се върнешъ къмъ Бога, и хората и приятелитѣ ти започватъ да изправятъ поведението си спрѣмо тебе. Обичайте Бога, и изправете отношенията си къмъ Него! Ако жертвувате вашия Господъ за този или онзи, вие сте на кривъ пътъ. Не жертвувайте вашия Господъ за нищо въ свѣта!

„Не на думи, а на дѣла трѣбва да проявимъ любовта си къмъ Бога.“

— Да, на дѣла, разбира се, иначе Богъ ще каже: „Тѣзи хора съ уста се приближаватъ при мене, а сърцата имъ стоятъ далечъ отъ мене.“

Азъ ви говоря за промѣни, които ставатъ и въ самата природа. Ако вашето зрѣние е чутко, при изгрѣването на слънцето, ще забѣлѣжите слѣднитѣ явления: ако сте направили нѣкой грѣхъ, то като излѣзете сутринъ да наблюдавате изгрѣва на слънцето, ще видите, че зората не е тъй приятна за васъ. Въ изгрѣването на слънцето има едно недоволство отъ

васъ. Измѣнете разположението си, поправете грѣшката си, и ще видите, че при изгрѣва, зората започва да ви се усмихва. Не мислете, че това е алегория, а направете опитъ и ще забѣлѣжите отношенията, които съществуватъ между вашитѣ постѣпки и изгрѣва на слънцето. Това отражение е същото, както и отраженията на нашето лице. Срѣщашъ нѣкого и го питашъ: „Защо лицето ти е тъй мрачно?“ — Лицето му е мрачно отъ отраженията ти върху него, чувствуващъ, че отъ измѣненіята, които ставатъ въ тебе, става нѣщо лошо. Щомъ се измѣни нашето настроение, измѣня се и нашето лице. Срѣщне те нѣкой и ти казва: „Днесъ твоето лице ми харесва“. Нашето лице прѣдава разположението на душата ни; слѣдователно и небето горѣ прѣдава отражението на този живъ Господъ. Азъ ви казвамъ тѣзи нѣща, но вие не ги чоплете, не отивайте да ги разправяте на други, а ги провѣрете, опитайте, и като видите, че сж вѣрни, тогава говорете. Докато не сте опитали, а разказвате, ще ви нарекатъ заблудени. Докато не направите този малъкъ опитъ, резервирайте се въ себе си: само опитътъ може да ви утвърди.

Ние ще започнемъ отъ живата природа, и въ хубавитѣ плодове, въ хубавитѣ цвѣтя въ чиститѣ извори, които бликатъ, ще виждаме разположението на Бога. Тѣй напримѣръ тази година очаквахъ отъ лозето много плодъ, но нѣма. Казватъ, че то изгорѣло, маносано било и т. н., но ние знаемъ, защо стана това нѣщо. Лозето въ България е емблема на българина. Днесъ взиматъ мѣрки да ни гонятъ, затова започнаха да съхнатъ лозята; ако не спратъ

гоненията ще започнатъ да съхнатъ ябълкитѣ, ако и слѣдъ това не се вразумятъ, ще се явятъ главни по житото. Прѣстанатъ ли гоненията, веднага ще започне и подобриенето на лозята. Всичкото плодородие на земята Господъ дава за своитѣ добри дѣца. Едно добро дѣте храни деветѣтъ лоши въ една кжща. Бащата казва: „Ако не е това добро дѣте въ кжщи, азъ бихъ напусналъ дома си, но зарадъ него, хайде и другитѣ ще храня“. Тѣй че за едно добро дѣте въ кжщата Господъ дава благословението си на другитѣ. Господъ казва, че държи добритѣ си дѣца написани на дланъта си, за да може всѣкога да ги вижда и мисли за тѣхъ.

Може ли дѣцата отъ 14 годишната си възраст нагорѣ да бждатъ учители на родителитѣ си, напр. съ даване съвѣти въ права посока. Трѣбва ли родителитѣ имъ да ги слушатъ, да взематъ въ внимание съвѣтитѣ имъ?

— Ако дѣтето говори истината, майката трѣбва да приеме тази истина, но трѣбва да се пази отъ дѣтето, да не я разбере то, защото у него може да се събуди гордостъ.

Полезни ли сж наградитѣ и наказанията при възпитанието?

— Може да се упражняватъ, но да не се прѣкалява съ тѣхъ.

Какво влияние указватъ играчкитѣ върху възпитанието на дѣцата?

— Благотворно, само че трѣбва да бждатъ естествени. Колелата, съ които си играятъ дѣцата не сж направени по окултнитѣ закони; нѣкои отъ тѣхъ даватъ много лошъ резултатъ.

Съ какви играчки да си служатъ дѣцата?

— Съ орѣхи, лѣщници, шикалки, топки, пѣстри камънчета и др. Ако дѣцата живѣятъ по край море, нека си събиратъ разни морски мидички, охлювчета, и съ тѣхъ да си играятъ.

Добрѣ ли е дѣцата да си играятъ съ гумени топки?

— Полезно е, но понѣкога указватъ отрицателно влияние върху дѣтето, защото, като я свива и разпуска, то вижда, че въ ржцѣтъ му стои единъ слабъ, несолиденъ прѣдметъ. Затова по-добрѣ е дѣтето да си играе съ топка, която не може да разрушава, и да я усѣща въ ржцѣтъ си плътна, солидна.

Добрѣ ли е дѣцата да си правятъ сами куклички?

— Да, добрѣ е да си правятъ куклички, кжщички, фурнички, защото тукъ взима участие тѣхното въображение.

Отъ гледището на окултната наука добрѣ ли е да се откъсватъ дѣцата отъ майчиното си влияние и да се оставятъ въ разни дѣтски ясли, пансион и други заведения, които да се грижатъ за тѣхното отглеждане и възпитание.

— Прѣди да е навършило дѣтето 10—15 години не е добрѣ да се отдѣля отъ влиянието на майка си. Било за момче или момиче необходимо е единъ периодъ отъ 15 години, прѣзъ което врѣме да прѣкара при майка си.

Бащата указва ли влияние върху дѣтето?

— Да.

Тамъ дѣто нѣма майка, може ли бащата да заеме мѣстото ѝ? Ако нѣма и баща, могатъ ли роднинитѣ да заематъ мѣстото на родителитѣ?

— И бащата, и роднинитѣ, и кой да е близъкъ могатъ да замѣстятъ майката, защото майката никога не умира.

Значи тѣзи дѣца не чувствуватъ, че нѣматъ майка? — Да.

Друго нѣщо, на което майкитѣ трѣбва да обърнатъ внимание при отглеждане на дѣцата си, е да не ги турятъ въ дълбоки люлки. Дълбокитѣ люлки сж вѣдни за дѣцата. Забѣлжете въ какви гнѣзда турятъ птичкитѣ своитѣ малки. Гнѣздата имъ отговарятъ най-много на истината. Тѣ не сж много дълбоки. Птичкитѣ правятъ гнѣздата си върху клончетата на дърветата, дѣто самъ вѣтърътъ ги люлѣе, и то по-добре, отколкото майкитѣ — своитѣ дѣца. Тѣй че люлжитѣ на птиченцата сж много по-хубави отъ тѣзи на дѣцата.

Изобщо, трѣбва ли да сжществува люлката, защото въ педагогията по този въпросъ има споръ.

— Въ сѣмействата има два вида люлки: на вѣжета и въ корита. Въ първитѣ става голѣмо зашеметяване на дѣтето. Най-добри люлки сж тѣзи, които се приближаватъ до естественитѣ. Нѣкои майки сж противъ люлѣенето. Не е хубаво много люлѣене. Изобщо не туряйте люлжитѣ като срѣдство. Нѣкой пѣтъ майката туря дѣтето си въ люлката и, спи му се или не, тя го люлѣе, усилва люлѣенето, до като се зашемети и заспи.

При сегашнитѣ условия е мжно да се прилагатъ новитѣ методи на възпитание. Да се прилагатъ нови методи при сегашното възпитание, то е все едно да се кърпи стара дреха съ нова кръпка — дупката става по-голѣма. Ако прилагате новитѣ ме-

тоди, трѣбва да ги прилагате изцѣло, а не само палеативно, иначе ще станатъ по голѣми дупки.

Работете за усиляване на волята. Какъ? Скърбенъ, тѣженъ си за нѣщо, имашъ голѣма неприятность въ живота, гледай чрѣзъ силата на волята си да прѣвърнешъ това състояние въ положително. Имате нѣкоя мисль, която ви измѣчва, кажете си: „Добъръ е Господъ, всичко ще обърне на добро“. Наблюдавате нѣкого, че е тѣженъ, не го питайте защо тѣжи, а се постарайте да намѣрите причината за неговата тѣга, и да я отстраните. На нѣкое дѣте умрѣла майката, и то тѣжи. Вие го питате, защо тѣжи. Тѣжи, защото се е лишило отъ любовта на майка си. Ако заемете мѣстото на майка му, веднага ще се утѣши. Напримѣръ, нѣкой отъ васъ е тѣженъ. Защо? — Защото неговата майка я нѣма. Всички тѣги, които изпитваме се дължатъ на това, че сме лишени отъ любовта. Щомъ се лишимъ отъ Божествената любовъ, въ каквато форма и да е тя, ще изпитваме тѣга. Дойде ли отново тази любовъ, веднага се връща и радостта. Това е първата любовъ, Божествената любовъ. Тази първа любовъ е и неизмѣняемата любовъ въ живота.

Освѣнъ това, стремете се да не свеждате всички хора подъ еднакъвъ знаменателъ, не желайте всички хора да бждатъ като васъ. Приятността въ земния животъ се състои именно въ разнообразието. Колкото по-голѣмо разнообразие съществува въ свѣта, толкова по-добрѣ. Затова право казва българската пословица: съ едно цвѣте пролѣтъ не става. Хиляди и милиони цвѣта и растения сж необходими, за да се счита, че иде пролѣтъ, а послѣ и лѣто.

Хиляди, милиони мушици сж необходими, за да кажемъ, че лѣтото е дошло.

И тъй, когато нѣкой е наскърбенъ, натжженъ отъ нѣщо, напрегнете мисълта си, да намѣрите начинъ какъ да му направите тайно едно добро, безъ да го питате, защо е тжженъ.

Мислено ли да му помогнемъ?

— Да, по сърце, мислено.

Може ли като се направи нѣкому мислено едно добро, той да го почувствува веднага?

— Той ще почувствува, и ще благодари на Бога, безъ да ти каже нѣщо по това. Кажешъ ли, че азъ направихъ това, работата ти пропада, природата веднага разваля своята лъжлива мисълъ. Ти се радвай самъ за себе си, че своята мисълъ е подѣйствиувала, а той нека разбере, че нѣкой му е помогналъ, и да се радва самъ за себе си.

Какъ да се прѣдпазваме отъ духовно обирание, защото сме слушали, че нѣкои се страхуватъ много отъ такива обирания?

— Богатиятъ изворъ никой не може да го обере, а бѣдниятъ — всѣки може да го обере, но това сж малки изключения. Прѣдставете си, че сме въ едно общество, и се прѣдпазваме този да не ни обере, онзи да не ни обере; тази мисълъ се обмѣня между всички, а това е вече една крайностъ.

Новото учение трѣбва да започне съ опити. Срѣщнешъ нѣкой бѣденъ; не му казвай, че Господъ е добъръ и ще му даде, а го повикай въ кжщи, нахрани го, дай му нѣщо да си занесе, и тогава кажи: „Добъръ е Господъ!“ Той ще ти отговори: „Дѣйствително, добъръ е Господъ!“ Нахраниха ме,

облѣкоха ме. Живиятъ примѣръ е важенъ.

Ние сме рѣшили да не убиваме животни и да не се хранимъ съ месо, а какво да правимъ, когато отидемъ нѣкъждѣ на гости и ни угощаватъ съ месо?

— Щомъ си рѣшилъ веднѣжъ за винаги да свършишъ съ тѣзи работи, ще кажешъ: „Ако ме обичате, не ми причинявайте врѣда, защото яденето на месо е врѣдно за мене.“ Трѣбва да постѣпваме принципално, да сме послѣдователни, но сжщеврѣменно да сме меки и учтиви. Ако нѣкой те пита, какво да ти сготви, кажи му, че може да ти даде малко хлѣбъ и солчица. Всичко у васъ трѣбва да става по дълбоки вжтрѣшни убѣждения, да произлиза отъ сърцето и да нѣма двѣ мнѣния, дали тѣй или иначе трѣбва да се постѣжи. Никому да не налагаме да приеме това или онова, а да чакаме нѣщата да ставатъ естествено, всички прѣобразования да ставатъ отвжтрѣ навънъ, защото това, което е отвжтрѣ то не се разлага, а това, което е отвънъ, то се разлага.

Какъ да се постѣпва, когато ти, като учителъ, говоришъ на ученицитѣ противъ ядене месо, а майка имъ не е съгласна съ това, кара ги да ядатъ месо?

— Ще дѣйствуваши постепенно, ще ги възпавашъ морално. Ще разказвашъ на дѣцата за нещастнитѣ агънца, които оставатъ сами слѣдъ като заколятъ майка имъ. За да почувствуватъ по-живо положението на агънцата, ще имъ дадешъ примѣръ за нещастieto, което сполетява дѣцата, когато загубятъ майка си. Като разбератъ положението на сирачета дѣцата, ще разбератъ положението на агънцата, на които майка имъ е заклана.

Какво да се прави съ такава майка, която върви противъ думитѣ на учителя, когато той съвѣтва дѣцата въ училището? Учителътъ казва, че не е добръ да се колятъ животни, а майката казва на дѣтето си: „Я вземи ножа, та отрѣжи главата на тази кокошка!“

— Е, съ стария дяволъ е мжно да се работи.

Нѣкои казватъ, че въ Библията се говори, че може да се ядатъ агънца, и да се употрѣбвява месо. — Да, казва се, че на апостолъ Петра спуснали отъ небето една кърпа пълна съ всѣкакви животни. Това, обаче, е въ прѣносна смисълъ; то означава, че трѣбва да се промѣни животътъ на нѣкого отъ лошъ на добръ или отъ обикновенъ на Божественъ.

Бива ли да се допускатъ тѣлеснитѣ наказания въ училищата? Какъ да постъпи учителътъ, когато е поставенъ въ дилема: да запази авторитета си или да накаже ученика?

— Новото учение принципално не допуска никакви тѣлесни наказания.

Нали леки удари съ пръчицата магнетизиратъ дѣцата?

— Ако вашето дѣте или вашиятъ ученикъ е непослушенъ, оставете да употрѣби другъ нѣкой пръчицата, а не вие. Ако дѣтето не ви е послушало, то като излѣзе вънка да играе съ другитѣ дѣца, нѣма да мине и $\frac{1}{2}$ часъ, дѣцата ще го набиятъ, и то ще дойде да ви се оплаче, а ти тогава ще кажешъ: „Видѣ ли, майка, ако тази сутринъ ме бѣше послушало, нѣмаше да ти се случи това нѣщо“.

Каква да бжде храната на малкитѣ дѣца?

— Въ най-ранната възраст на дѣцата, приро-

дата имъ прѣпоръчва майчиното млѣко, а послѣ — това на добитѣка. Добрѣ е да се дава на дѣцата житенъ сокъ, той е хранителенъ. Вие, майкитѣ, имате опитностъ върху храненето на дѣцата; сега ви остава да провѣрвате всичко, което имате, и възъ основа на тази опитностъ, да прилагате нѣщо ново. Въ храната трѣбва да има извѣстно разнообразие.

Какво съдържатъ крушитѣ, и каква полза принасятъ?

— Тѣ съдържатъ повече желѣзо.

А ябълкитѣ, сливитѣ? Тѣ съдържатъ плодова захаръ, която е полѣзна.

— Добрѣ е плодетѣ да се ядатъ съ малко хлѣбъ. Човѣкъ все таки трѣбва да се съобразява съ своя вкусъ, и тъй да използва плодетѣ. Употрѣбвайте само тѣзи плодове, които обичате, а които не ви сж приятни, употребявайте по-рѣдко. При сегашнитѣ условия не е добрѣ да се храните само съ хлѣбъ, или само съ плодове, това е крайностъ.

Тогава съ какво да се замѣстватъ плодетѣ? Вие съ какво ги замѣствате?

— Нѣкой пжтъ съ бобъ или съ друго нѣщо.

— Не е добрѣ да се яде много бобъ. Добрѣ е да употребявате празъ лукъ, обикновенъ лукъ, прѣсно зеле, за които има начини да се запазватъ и прѣзъ зимата.

Добрѣ ли е да се яде кисело зеле?

— Добрѣ, но не за всички.

Ами зелениятъ бобъ?

— Той е по-добъръ отъ сухия.

Какъ да се постъпва съ дѣца, които грѣшатъ много?

Вие какво правите? Набивате ги, нали?

— Ако вашитѣ стари методи иматъ резултатъ, дръжте ги, докато придобиете нови и по-резултатни. Когато човѣкъ приложи новото учение, трѣбва да измѣни съвършено старитѣ методи и начини. Ако при сегашнитѣ стари методи искате да внесете нѣкои нови, безъ да изхвърлите старитѣ, това е несъвмѣстимо, ще се образуватъ по-голѣми дупки. При възпитанието не започвайте съ мекота и да свършите съ грубостъ, а по-добрѣ започвайте съ грубостъ и свършвайте съ мекота. Новото учение изисква мекота въ отношенията ни. И въ природата по нѣкога се явяватъ бури, ставатъ землетресения, и веднага се смѣняватъ съ други плавни, медлени дѣйствия — значи и въ нея ставатъ рѣзки промѣни. Не мислете, че тѣзи грѣшки, които имате, тѣй въ единъ день, магически ще изчезнатъ. Не мислете, че слѣдъ като сте живѣли 10 години добъръ животъ, у васъ ще стане голѣма промѣна. За да стане една чувствителна промѣна въ васъ, изисква се цѣлъ животъ усилена работа. При тази карма, която имате, съ единъ замахъ отъ 10 години не може да се направи нищо. Напримѣръ, да кажемъ, че имате една карма отъ 8,000 години; ако за всѣки 1000 години изплащане на кармата сж потрѣбни 10 години добъръ животъ, тогава ще ви сж необходими 80 години добъръ животъ, за да ликвидирате съ тази карма. Ако кармата ви е отъ 2,000 г., трѣбватъ ви 20 години усилена работа, за да ликвидирате съ нея; ако кармата ви е отъ 1000 години, въ 10 годишенъ чистъ

и святъ животъ ще ликвидирате съ нея. Но онѣзи, които регулиратъ този законъ, не оставятъ да се изплаща наведнѣжъ кармата.

Изобщо всичко ли се изплаща, или има малка отмѣна? — Господъ изисква въ края на краищата да поправите всичко, което сте развалили; ще съградите къщата тъй, както си е била, и тогава ще имате извинение, прошка — всичко ще се ликвидира.

Вчера тукъ се подигна въпроса за *perpetuum mobile*. Приложимъ ли е законътъ за *perpetuum mobile*.

— Той има своето разрѣшение въ живата и разумна природа. Докато въпросътъ не се разрѣши тъй, както е въ природата, той остава само хипотеза, която трѣбва да се прѣвърне въ теория, теорията — въ опитъ, а опитътъ да се реализира. Нѣкой може да приеме това твърдение, а другъ да го отхвърля, но и двамата сж прави 50%. Законътъ на физическия свѣтъ е вѣренъ 50%.

Говори се, че тайната на движението на тази машина се крие въ личността на човѣка. Вѣрно ли е това?

— Да, машината се движи само съ машиниста. *Perpetuum mobile*, това е една идея за упражнение, за гимнастика на ума; много време ще се измине, докато се приложи този законъ.

Отговарятъ: този въпросъ въ съвременната научна механика е разрѣшенъ отрицателно.

— Ако днесъ хората биха изнамѣрили и приложили *perpetuum mobile*, биха допринесли най-голямото зло на свѣта. Ето защо природата е покрила въ мракъ силата на тази областъ. Щомъ се заловимъ съ такива въпроси, ще дойдемъ до едно мѣ-

сто, дѣто работитѣ ставатѣ неясни, срѣщаме непроницаемѣ мракѣ, което показва, че се доближаваме до една сжщина, чието откритие не е позволено. Вие може да образувате въ себе си *perpetum mobili*. Всѣки отъ васѣ може да стане *perpetum mobili*. Младостѣта и енергията, която виждате въ труженици, които се занимаватѣ съ идеята за *perpetum mobili*, се дължи именно на нея. Тази идея ги подмладява, ободрява и тѣ съ най-голѣмо тѣрпѣние прѣнасятѣ всички неволи. Идеята за това вѣчно движение отхвърля всички лоши мисли у човѣка, и такѣвъ човѣкъ въ себе си е почти достигналѣ *perpetum mobili*. Ето защо тѣзи хора носятѣ въ душата си тази красива мисълѣ.

Дали прѣзѣ VI-та раса тази идея ще може да се реализира на физическото поле?

— Тѣзи работи, които за сега сж невѣзможни, за въ бждеще ще сж вѣзможни. Въпросѣтъ е, дали тази идея ще се осжществи въ една или въ друга нѣкоя форма. Въ каквато форма и да се прѣдстави, то е все едно.

Какво значение иматѣ падашитѣ звѣзди? — Науката не е дала положителенѣ отговорѣ на това явление. Това става на 11 августѣ и 26 декември, понеже тогава земята минава прѣзѣ орбитата на тѣзи малки тѣлца.

Отговарятѣ: при пжтуването съ аеропланѣ е забѣлѣзано сжществуване на небесни кухни, дѣто става силно вращателно движение. За едрия градѣ, който пада, казватѣ, че сжществували голѣми ледени планини, отъ тѣхѣ се откъсвалѣ и падалѣ.

— Отъ Фламариона има събрани и описани

тъй нареченитѣ извънредни събития въ природата. Напр. въ единъ градъ е паднало парче ледъ, което, като прѣтеглили, тежало единъ тонъ. За въ бждеще нуката ще даде по-правилни обяснения на този родъ явления.

Наблюдавали ли сте такъвъ психологически методъ? Кажешъ нѣкому нѣколко думи или една фраза, но този човѣкъ остава недоволенъ отъ тебе. Или, нѣкой поетъ напише нѣщо, всички го харесватъ, доволни сж отъ него, а другъ поетъ напише нѣщо идейно — хората не могатъ да го трпять. На какво се дължи това? Ако съберете редъ думи, въ които има силни букви, ще се образува верига отъ силни сътресения, които се отразяватъ злѣ на хората, тѣ не обичатъ тѣзи силни сътресения. Ето защо, макаръ и да има хубава идея въ книгата на нѣкой писателъ, обаче въ думитѣ му има много силни букви, които прѣдизвикватъ дисхармония въ съзнанието. Напримѣръ, ако изговорите името *Мѣро*, съударение на първата сричка, ще прѣдизвикате лошъ ефектъ, болка. Ако кажете *Марийке*, намалявате този лошъ ефектъ. Затова трѣбва да бждете внимателни при изговаряне на всѣка дума, име или фраза, за да не прѣдизвиквате у слушателитѣ неприятни чувства. Има много имена, които прѣдизвикватъ подобенъ ефектъ. Напримѣръ, името *Михалъ* въ българския езикъ има съвършено отвращателенъ характеръ. Сричката *Ми* е мека, но изговори ли се втората сричка — хѣлъ, създава цѣла буря. Буквата *а* въ началото или на края на една сричка, се отразява врѣдно, раздразнително. Напр. ако кажешъ нѣкому: „Азъ те обичамъ“, това се отразява не-

приятно. Какво отъ това, че ти ме обичашъ, толкова хиляди хора ме обичатъ! Кажешъ ли нѣкому така, това значи, че твоята любовъ се различава малко отъ любовта на другитѣ, а това не се знае още. Поставишъ ли думата „обичамъ“ въ безлична форма, ефектътъ е по-силенъ, отколкото ако се употреби въ лична форма. И тъй, кажешъ ли „обичамъ те“, това показва, че като те обичатъ другитѣ и азъ те обичамъ. Като кажешъ думата „азъ“ трѣбва да разбирашъ Бога въ себе си. Щомъ не Го разбирашъ, не Го споменавай.

Отговарятъ : буквата *a* съотвѣтствува на тона *ла*.

— Вие трѣбва да изучавате музиката на мекитѣ тонове. Всѣки, който иска да даде обемъ и просторъ на душата си, трѣбва да прави упражнения съ буквата *a*. Звукътъ на буквата *a* е отворенъ, гласенъ.

Какъ да се разбира, че слѣдъ всѣки 100,000,000 обръщания става едно изключение?

— Това е минаване отъ едно състояние въ друго. Движението минава въ нова форма. Нека допуснемъ, че пространството между земята и слънцето е изпълнено съ ефиръ, и земята, като обикаля около слънцето, срѣща едно прѣпятствие, което постепенно прѣдизвиква едно измѣнение. Ако има таква прѣпятствие, колкото малко и да е то, като се срѣщне съ земята, създава едно изключение. Въ течение на милиони години земята ще намали скоростта на движението си, докато най-послѣ се върне въ слънцето. Ще дойде день, когато това обръщане се спре. Тѣй се разбира това изключение. Това изключение вече дѣйствува въ съставнитѣ

части на материята, и въ нея става едно прѣорганизиране. Когато стане изцѣло това прѣорганизиране, сегашнитѣ континенти ще изчезнатъ, и ще се явятъ нови, създадени отъ по-хубава материя.

Сжщиятъ законъ не се ли отнася и до плътта?

— Да, щомъ направимъ 100,000,000 обръщания около своята ось, насъ ни очаква промѣна. Хората не знаятъ, че всѣка промѣна, която става въ земята, става и вътрѣ въ насъ, защото материята е една и сжща. И тъй, мозъкътъ, очитѣ, дихателната, нервната, костната системи, всички растения и животни, всичко ще се видоизмѣни; ако не сме готови за новото врѣме, да създадемъ нови органи, ще пострадаме, а ако успѣемъ да създадемъ нови органи, за насъ ще дойде новъ животъ. Добритѣ хора нѣма нищо да изгубятъ, за тѣхъ идатъ блага, но за лошитѣ — голѣми страдания.

Втори день — ПЕТЪКЪ.

20 Августъ.

6 ч. сутриньта.

1. Добрата молитва.
 2. За идването на Духа Божии, Христовия Духъ въ насъ, който да ни просвѣти и изяви дълбокитѣ тайни, които сж скрити въ Бога.
 3. Лозинката.
 4. 91 Псаломъ.
 5. Хвалата.
 6. Благославяй, душе моя, Господа.
 7. Отче нашъ . . .
-

7 ч. сутриньта.

Мѣрило за правилно разбиране.

За да може Божествената свѣтлина, Божествениятъ животъ да засегне душитъ ви, вие трѣбва да живѣете въ миръ. Този Божественъ животъ минава сега въ България, но брѣговетѣ му се ронятъ, затова по краищата го правятъ нечистъ, а въ основата и въ срѣдата е чистъ. Вие трѣбва да знаете, че Божественото учение ще изчисти всичко, затова трѣбва да отворите свободенъ пжтъ. Вие трѣбва да прѣвърнете религията въ Божествена наука на разбиране.

— Отговарятъ: вчера въ бесѣдата си рускиятъ мисионеръ казва, че нашето учение не е отъ Бога, а отъ дявола. — Това не е за пръвъ пжтъ казано.

Какво казваха правовѣрнитѣ за Христа? Този човѣкъ има бѣсъ. Ние знаемъ, че Господъ е говорилъ само на Мойсея, на този не е говорилъ. Той е отъ дявола, неговото учение е дяволско. Евреитѣ Му казваха: „Ние познаваме Мойсея, тебе не познаваме.“ Но ако евреитѣ познаха Мойсея, щѣха да познаятъ и Христа. Тѣ не приеха Мойсеевото учение, не можаха да приематъ и Христовото. Заради Божията любовъ ние тѣрпимъ всичко, тѣрпимъ и всѣки човѣкъ.

Дѣ е училъ Христосъ да се турятъ икони въ църквитѣ, да се кади съ темянъ? — Това е учението на Мойсея.

Нѣкои ви питатъ: „Вѣрвашъ ли въ света Троица? Всички вие, като православни, какво сте разбрали подъ думата „Света Троица?“

„Света Троица“, това е проявление на Бога като баща.

— Въ пълния смисълъ на думата, баща е само този, който е създалъ всичко. А такъвъ е само Богъ. Бащата не може да бѣде нито единъ човѣкъ, нито единъ народъ. Въ свѣта сѣществува само единъ Баща, а всички други сѣ Негови синове. Единъ е Богъ. Христосъ казва: „Защо ме наричате благъ? Благъ е тъкмо единъ Богъ.“ Богъ е вѣченъ, съвършенъ, неизмѣняемъ, отъ Него всичко произтича и никаква външна причина не може да измѣни Неговото настроение.

Нѣкой казва: „Азъ вѣрвамъ въ Бога.“ Добрѣ, като вѣрвашъ въ Бога, имашъ ли Неговата благодѣлност и тѣрпѣние? Ако не можешъ да бѣдешъ като Него благъ и тѣрпѣливъ, твоята вѣра е външна. Ако

едино агне не може да прояви навицитѣ на майка си, то не е родено отъ овца. Роденото отъ Бога е Божествено.

Нѣкой казва: „Азъ съмъ комунистъ.“ Комунизъмътъ е учение за братството, затова всѣки комунистъ трѣбва да воюва за правзта на своитѣ братя, да ги повдига, да ги облагородява. И днесъ, въ името на това учение колятъ, бѣсятъ, затварятъ. Отъ такъвъ комунизъмъ не разбирамъ! Застрѣлването, бѣсенето, затварянето сж дяволски, а не Божествени постѣпки. Застрѣлване въ името на Бога не може да става. Отъ Бога е всѣка благость, всѣка любовъ. Тогава какъ може тѣзи хора да прѣслѣдватъ такава Божествена идея, а да постѣпватъ по дяволски? Това е, защото тѣ, като искатъ да прокаратъ своитѣ идеи съ насилие, вървятъ по кривия, а не по Божествения пѣтъ.

Тѣзи хора сега искатъ да създадатъ нѣщо ново. Но смѣшно ще бжде, когато една блудна жена, слѣдъ като е прѣкарала десѣтки години въ недостойнитѣ домове, излѣзе отъ тамъ, и започне да учи хората на благочестие! Смѣшно ще бжде, когато единъ човѣкъ съ проказа започне да лѣкува другитѣ! Първо той трѣбва да се очисти съвършено отъ своята проказа, та тогава да се докосва до другитѣ. Отъ нечисто гърне вода не пия, нито искамъ вие да пиете. И на васъ прѣпорѣчвамъ това учение: отъ старо, нечисто гърне вода не пийте; нови гърнета, нови бѣклици употрѣбвайте! Въ всичко може да турите вода, но не и въ старо гърне. Не е вѣрна поговорката: „Животътъ на попа не

гледайте, санътъ му гледайте!“ Свещеникъ, майка, баща, всички трѣбва да иматъ чисти сърца! Това е Божественото учение. Вие съ вашия животъ ще трѣбва да докажете на свещеницитѣ, че тѣ не сж прави. Когато една вѣшка влѣзе въ главата ни, съ помощта на гребена ние я изкарваме навънъ и я чукваме, или я поставяме на нокета, и съ другия я клѣцваме. Проказата трѣбва да излѣзе навънъ!

Колко години има откакъ българитѣ сж приели християнството?

— Въ 864 година. Значи всичко 1200 години. А въ тѣзи 1000 години на Балканския полуостровъ е имало 150 войни. Тѣй че на всѣки 8 години се пада по една война.

Нѣкои казватъ за насъ, че сме били противъ войната. Не, и ние сме за войната, но да воюваме безъ да убиваме. Ние воюваме за събаряне на затвори и бѣсилки. И тѣй, ние се различаваме отъ другитѣ по това, че туй, което тѣ събарятъ, ние градимъ, а това, което тѣ градятъ — ние събаряме. Тѣ убиватъ хора, ние ги въздигаме, оживѣваме, тѣ градятъ затвори, а ние ги събаряме. По това се отличаватъ хората отъ новото и старото учение. Въ нашата програма влиза унищожението на всички болници и затвори, всички окови и пушки; когато се приложи новото учение въ свѣта, дори и въ най-затѣнтенитѣ мѣста ще има училища.

Сега ще започнете съ числото 1000. Пропускътъ на всинца ви ще бжде това число. Ще опитате този пропускъ и ще видите прѣзъ коя врата ще може да дойде числото 1000. Само вие, които присъствувате тука ще знаете числото 1000. Като

срѣщнешъ нѣкого, ще го запиташъ: „Ти знаешъ ли числото 1000?“ — Ако каже, че го знае, значи той е отъ нашитѣ. И тъй, ние започваме своето организиране съ числото 1000. Ще изучавате качествата на това число. Коя е основата, коренътъ на това число? — Единицата, десетътъ, т. е. 10^3 . Ще прѣведа сега този законъ.

Човѣкъ трѣбва да прѣмине прѣзъ двѣ състояния, за да разбере тази лозинка.

Водата се движи въ плоскостъ, а воднитѣ пари, въздухътъ — въ кубъ.

Числото 1000 показва, че човѣкъ трѣбва да знае да се движи, както водата и както въздуха. Когато водата достигне своя краенъ прѣдѣлъ, и движението ѝ се спре, нѣма вече напредъ да отива, тя ще вземе друга посока; тази посока ще бѣде точно по правъ жгълъ на първата посока. Това значи, че нашиятъ сегашенъ животъ е дошълъ въ застой, достигналъ е точката на замръзването. Единственото движение вече е нагорѣ, къмъ Бога. Отъ гледището на небето направлението е нагорѣ, а отъ гледището на земята трѣбва да се спускаме надолу. Ние сме ледове, които трѣбва да се разтопятъ.

Сега сме се събрали тукъ не да вършимъ нашата воля, но да дадемъ условия на Божествения Духъ да се прояви чрѣзъ всинца ни — да станемъ добри проводници на Божия Духъ. Ако сме проводници на Божия Духъ, нѣма отъ какво да се плашимъ; ако Божиятъ Духъ е съ насъ и дѣйствува винаги съ насъ, отъ какво ще се плашимъ? Мнозина може да се опълчатъ противъ насъ, но Той ще прѣвърне всичко на добро.

Първото нѣщо, което ще учите тази година е мълчанието, ще говорите чрѣзъ мълчание. Съ свещеницитѣ нѣма да влизате въ споръ, а като видите, че говорятъ невѣрни нѣща, ще си кажете: „Не сте прави.“ Ще ги оставите да си изкажатъ всичко лошо, а послѣ ще вземете кошове, ще натоварите на тѣхъ всичкия имъ сметъ, и ще имъ дадете да си го носятъ. Ще имъ кажете: „Ние не можемъ да носимъ вашия сметъ“ — тъй говори Господъ, тъй е писано въ новото учение. „Ако вие искате да ядете, а да оставите на насъ боклуцитѣ, това новото учение не го приема. Ние не искаме да торимъ вашитѣ ниви, а искаме да работимъ на Божествената нива. Земята е Божествена, тя е Божия собственостъ и вие нѣмате право на нея. И църквата не е ваша собственостъ.“ Но ще кажатъ: „Тя е наша майка.“ — Колкото е ваша, толкова и наша. Ако църквата е Божествена майка, тя е и на мене и на васъ; считате ли я ваша майка, то е другъ въпросъ, тогава тя е само ваша майка. Дойде ли до живота, църквата не може да бжде ваша. И тъй, Божествената църква е църква за всички. Тя не може да бжде нито ваша, нито наша собственостъ. Нашата идея не е църквата, а — царството Божие. Божественото учение не казва: „Търсете първо църквата, а — търсете царството Божие и неговата правда.“ Павелъ казва: „Вие сте храмъ Божи, и Духъ Божий живѣе въ васъ.“ Който нѣма царството Божие въ себе си, той не е въ църквата, и не може да влѣзе въ нея. Тъй че ние нѣма какво да споримъ, а пристѣпваме къмъ царството Божие, въ което живѣе Богъ. Щомъ намѣримъ царството Божие, нами-

раме и Бога. Съвременната църква казва: „Насъ не ни трѣбватъ пророци.“ Съвременнитѣ българи казватъ: „Насъ църква не ни трѣбва.“ У българитѣ има обичай, когато броятъ билетитѣ при гласуването, изгасватъ свѣщитѣ. Да, когато се гласува, свѣщитѣ може да се изгасватъ, но когато се броятъ билетитѣ, безъ свѣщи не може. Всички ще се стараете да не храните лоши чувства къмъ никого, и да избѣгвате съвършено лъжата. Ще си кажете: „Трѣбва да обичаме всички.“ — Обичайте всички, но не сподѣляйте съ тѣхъ кривитѣ мисли, защото кривото си е криво. Къмъ тѣхъ ще имате вашата най-добра воля, но ще се отвращавате отъ лошитѣ и кривитѣ имъ постѣпки. Ще кажете: „Ами тѣзи хора може да сж прави.“ Не, човѣкъ не може да бжде едноврѣменно и правъ, и кривъ. Щомъ проповѣдвашъ едно учение, и въ душата си имашъ прѣдъ видъ Великия Господъ, ти си на правата страна. Щомъ е Богъ въ душата ти, и съзнавашъ, че работишъ за Него, и въ всичкитѣ си постѣпки взимашъ Него за мѣрило, ще си кажешъ: „Азъ съмъ правъ.“ Почувствуваешъ ли, че не постѣпвашъ така, ще си кажешъ: „Азъ не съмъ правъ“, и ще започнешъ да се поправяшъ.

Освѣнъ това, замислете се върху тѣзи мѣста отъ стария завѣтъ, дѣто се говори за Мойсея, който избра служители на Бога въ църквата само измежду левититѣ. Запитвали ли сте се нѣкога, защо Господъ не избра пророцитѣ измежду левититѣ, а ги избра помежду простия народъ? Левититѣ сж служители на църквата, а пророцитѣ — на Бога. И тъй, ние признаваме, че свещеницитѣ сж левити, а ние — про-

роци; тѣ служатъ на църквата, а ние — на Царството Божие. И днесъ свещеницитѣ ни казватъ: „Върнете се въ църквата!“ А то е все едно да кажешъ на свободния човѣкъ: „Върни се въ затвора!“ Или все едно да кажешъ на свободния волъ: „Тури си ярема!“ Да допуснемъ, че ще се върнемъ въ църквитѣ. Какво обѣщаватъ да ни дадатъ свещеницитѣ? — Спасение. Тѣ сами иматъ ли това спасение? — Не. Тогава ще ни дадатъ благодатъта. Тѣ сами иматъ ли тази благодатъ? — Не. Тогава ще ни дадатъ чистъ животъ. Тѣ иматъ ли чистъ животъ? Азъ ги считамъ като онѣзи графове, контове, князе, които нѣматъ петъ пари, а се женятъ за богати американки, за да имъ дадатъ титлитѣ си. Тогава богатата мома ще се ожени за единъ покваренъ контъ и ще се счита щастлива! Та и свещеницитѣ сега искатъ да ни дадатъ своитѣ титли, но ние нѣмаме нужда отъ такива титли.

И тъй, Христосъ учи: „Новото, Божественото учение има за цѣль идването на Царството Божие“. Той казва: „Наближило е Царството Божие, идете да проповѣдвате на всѣка плътъ“.

Свещеницитѣ ни считатъ еретици, езичници, наричатъ учението ни еретическо. Тѣ казватъ за насъ: „Тѣзи хора не четатъ Библия, Евангелие, тѣ сж езичници, не ги слушайте.“ Питамъ: кой православенъ, кой правовѣренъ отъ тѣхъ е челъ Библията и Евангелието толкова лжти, колкото вие? Свещеницитѣ ни прѣчатъ да се проявимъ, и съ това искатъ да ни прѣпятствуватъ за идването на Духа, понеже Той ще ни открие по-велики работи. А това нѣщо свещеницитѣ го знаятъ. Начинитѣ, по които тѣ дѣйству-

ватъ, сж приоми на черното братство. Тѣ искатъ да ни убѣдятъ въ това, че каквото иска Богъ да каже, ще го каже чрѣзъ свещеницитѣ. Това не е вѣрно. Господъ може да каже нѣщо и чрѣзъ свещеницитѣ, но Той не си служи съ тѣхъ. Ние имаме отъ стария завѣтъ примѣръ за свещеникъ Илия. Той бѣше патриархъ, но чрѣзъ кого му говори Господъ? — Чрѣзъ Самуила. Значи Господъ не говори направо на този пръвъ свещеникъ, на този патриархъ, а чрѣзъ едно дѣте, чрѣзъ Самуила. Тогава дѣ е основата? Свещеницитѣ казватъ: „Вие сте дѣца, вие не сте помазани.“ Да, прави сж. Човѣкъ може да е помазанъ нѣколко пѣти съ елей, и пакъ да нѣма Духа въ себе си, а може безъ да е помазанъ, да има Духа Божий въ себе си. Първо човѣкъ трѣбва да има Духъ Божий въ себе си, а послѣ да дойде помазването. Тѣзи нѣща ще ги имате прѣдъ видъ.

Гледайте да не попаднете въ съмнѣние и да се запитвате: „На правъ пѣтъ ли съмъ?“ Правило е: щомъ живѣешъ по закона Божий и Неговата любовъ, на правъ пѣтъ си. Щомъ си въ миръ съ всички хора, ти си въ Божия, въ Христовия пѣтъ.

(Въ врѣме на бесѣдата около насъ се спусна единъ паякъ).

Учителътъ каза: „Този паякъ дори и не подзира, че тукъ има хора. Не трѣбва да се убива.“

Дръжте винаги въ ума си мисълта, че убийството въ новото учение е абсолютно забранено. По този въпросъ нѣма никакъвъ споръ. При никакви условия не се позволява никакво убийство, даже и когато трѣбва да се защищавашъ. Онзи, който иска да бжде членъ на бѣлото братство, не трѣбва да

извършва никакво убийство. Направи ли нѣкакво убийство, той е изключенъ отъ братството, и за да го приематъ отново, трѣбва да мине прѣзъ редъ изпичания докато се прѣчисти и добие смирение. Съ убиването на първия човѣкъ се основа черната лежа. Каинъ уби Авела. Каинъ основа черната лежа, затова Христосъ казва, че той е отначало човѣкоубийца. Кой е основателъ на бѣлата лежа? — Авелъ, а слѣдъ него дойде Ситъ. Прѣди 2000 год. Христосъ дойде да тури основа на бѣлото братство.

Запитватъ: защо вчера сказчикътъ (рускиятъ мисионеръ) каза, че дяволътъ е учителъ?

— Всѣки, който учи убийството и го подържа, той е учителъ, но ние не подържаме това учение. Ние признаваме фактитъ тѣй, както си сж. Дяволътъ сжествува като единъ факторъ, но защо, за какво, то е другъ въпросъ.

Какво да ни служи като козъ въ рѣцѣтъ, когато ни нападатъ? — Ще цитирате стихове отъ Св. Писание. Напримѣръ, Христосъ каза на евреитѣ: „Съборете този храмъ, и азъ въ три дни ще го съградя.“ Тѣ отговориха: „Какъ така, ние въ 40 години го съградихме, а Той за три дни само ще го въздигне!“ Тѣ разбираха храма, а Той подразбираше своето тѣло. Христосъ имъ казваше: „Ако не ядете моята плътъ и не пиете моята кръвъ, нѣма да имате животъ въ себе си.“ Тѣ отговориха: „Този човѣкъ ни учи на човѣкоядство, това не е култура, това е подивяване.“ Подъ тѣзи думи Христосъ подразбираше своето учение, а евреитѣ ги взимаха въ буквална смисль — човѣшка плътъ и кръвъ.

Свещеницитѣ казватъ за насъ, че сме вѣрвали

въ духове. Ние ще имъ цитираме стихъ по стихъ отъ Евангелието, да видятъ, че и тамъ се говори за духове, за разговори съ тѣхъ. Какъвъ бѣше този човѣкъ, който се яви на Павла въ видѣние и му каза: „Мини въ Македония и помогни ни!“ — Той бѣше единъ духъ, който искаше да подобри положението на своето отечество — Македония. Павелъ не бѣше ли въ общение съ тѣзи духове?

За кое Богослужение говорятъ свещеницитѣ? За това, което е въ църквата ли? Това Богослужение, което тѣ извършватъ, сж го взели отъ гръцката църква, и то е едно прѣдставление, което гърцитѣ сж вършили въ манастиритѣ. Не, има друго Богослужение, което свещеницитѣ никога не сж извършвали. Тѣй че тѣхното Богослужение не е онова Божествено Богослужение, за което тѣ проповѣдватъ и говорятъ. Тѣ казватъ, че Христосъ е Богъ. Ако бѣше Богъ, Той нѣмаше да каже: „Азъ не дойдохъ да извърша своята воля, а — волята на Отца си, Който живѣе въ мене. Азъ съмъ Синъ Божий.“

Свещеницитѣ ни осжждатъ, че не ходимъ въ църква. Самарянката казваше на Христа: „Евреитѣ казватъ, че трѣбва да се молятъ въ Ерусалимъ, ние казваме, че трѣбва да се молимъ на тази гора, а ти какво ще кажешъ?“ Христосъ ѝ отговори: „Тѣй е било до сега, но иде врѣме, когато истинскитѣ поклонници нѣма да се кланятъ нито въ Ерусалимъ, нито на тази гора, а ще се кланятъ въ Духъ и Истина на Отца си, и това ще бѣде навсѣкждѣ.“

Питамя: дѣ сме непослѣдователни, и дали тѣ или ние сме непослѣдователни?

Какъ разбиратъ смисъла на думата Богъ? Подъ

думата „Богъ“ тѣ разбиратъ същество, което управлява всичко. Идеята, която ние имаме за Бога е друга. Христосъ казва: „Защо ме наричате благъ! — Благъ е само Богъ.“ Ако ние не сме благи, защо да се считаме богове?

И тъй, днесъ колкото църкви имаме, толкова различни тълкувания се даватъ на Евангелскитѣ истини, и отъ тамъ се пораждатъ спорове и ненависти между тѣхъ. Единъ руски царъ се отнесълъ писмено до 40 манастира въ Русия, съ молба, въ който манастиръ се намира главата на Свети Иванъ Кръстителъ, да му я изпратятъ. Пристигнали 40 глави отъ 40-тѣ манастира. Царътъ свиква светия синодъ на съвѣтъ и запитва: „Знаете ли колко глави има Св. Иванъ?“ — „Една глава“, отговарятъ тѣ. — Не, 40 глави. Завежда ги да видятъ. „Моля ви се, махнете тѣзи заблуждения“, имъ казва царътъ, и разпраца главитѣ по мѣстата имъ.

Свещеницитѣ ни запитватъ, отдѣ взимаме учението за прѣбраждането, имаме ли нѣкакво наше Евангелие?

Вие ги попитайте, дѣ точно е указано въ Евангелието, че Богъ е въ три лица? Казва се: „Идете да учите хората въ името на Отца и Сина, и Светаго Духа.“ Така е написано въ Евангелието, но никждѣ не е казано изрично: Идете да учите хората въ името на троеличния Богъ.

Нека идатъ свещеницитѣ на кое и да е мѣсто въ Индия, да видятъ, че прѣбраждането тамъ е фактически доказано. Тамъ има съ хиляди дѣца, които помнятъ своитѣ прѣбраждания. И въ Търново имаше едно 6 годишно дѣте, което казваше на майка си:

„Мамо, азъ по-рано правихъ обуца въ Габрово.“ Тя му отговаряше: „Я не говори такива глупости!“ Въ закона на прѣбраждането не може да има двѣ мнѣния, но понеже не искамъ да споря, не го правя и въпросъ. А дали го приематъ, или не, това не е важно.

Не забравяйте, че споредъ Божествения законъ на развитие, тѣзи хора сж необходими за насъ като сѣнка, за да изпжкне свѣтлината.

Попитайте ги, каква е ползата отъ страданията? Тѣ ще ви отговорятъ: „Такава е волята Божия.“

10 1/2 ч. с.

Необходими условия за ученика:

1. Абсолютна чистота на сърцето.
2. Пълно самообладание на ума и сърцето.

(Бесѣда, държана въ горницата на група отъ 72 жени. Сжщото нѣщо се говори и на останалитѣ мъже и жени.

Вие вече се считате или искате да бждете ученици на „окултната школа.“

Но правилата за ученицитѣ отъ тази школа се различаватъ отъ тѣзи, които сж за ученицитѣ на тукашнитѣ школи — школитѣ на земята. Като постъпишъ за ученикъ въ една отъ тукашнитѣ школи, ще си платишъ таксата, и като свършишъ четири години на нисшия курсъ на образованието си, ще

получишъ прѣпорѣка или свидѣтелство, че си свършилъ, и слѣдъ това ще минешъ въ по-горенъ курсъ на своето образование. За ученика на окултната школа сж потребни двѣ нѣща:

Абсолютна чистота на сърцето. Тази чистота трѣбва да бжде жива, тъй както е жива чистотата на онзи изворъ, който постоянно блика и самъ се чисти. Тъй подразбирамъ живата чистота. Не поставяйте въ ума си слѣднитѣ въпроси: мога ли или не мога да бжда чистъ; тѣзи два въпроса трѣбва да бждатъ изключени отъ ума ви. Който иска да бжде ученикъ, трѣбва да бжде абсолютно чистъ, да бжде живъ изворъ. Въ Писанието се казва: „Сине мой, дай ми сърцето си.“ Слѣдователно, за да бжде сърцето ви чисто, трѣбва да го дадете на Господа. Подъ думата „Господъ“ подразбирамъ това велико бѣло братство, чрѣзъ което Господъ работи сега въ свѣта. Тѣзи бѣли братя сж сегашнитѣ учители на цѣлото човѣчество, и на мъже и на жени, и отъ сега нататъкъ ще се запознавате съ тѣхъ.

Второ необходимо условие за ученика е *пълно самообладание на ума и сърцето*, т. е. да владѣе ума и мислитѣ си, да владѣе сърцето и желанията си. И тъй: абсолютна чистота на сърцето и пълно самообладание на ума и сърцето, сж *абсолютно необходими* за ученика на окултната школа. Ако нѣмате абсолютна чистота и пълно самообладание, каквото и да ви кажатъ, нищо нѣма да използвате, то ще мине и замине безъ да остави нѣкакви послѣдствия. Тѣзи отъ васъ, които нѣматъ чистота и самообладание, като влѣзатъ въ тази школа, ще започнатъ да мислятъ, че иматъ тѣзи каче-

ства, и ще изпаднатъ въ лицемѣрие, ще изпитватъ една тягостъ, която ще имъ прѣчи. Който влѣзе тукъ, трѣбва да бжде чистъ; ако не иска да бжде чистъ, нека стои вѣнъ, за да не цапа другитѣ. А азъ казвамъ, че всички вие имате възможностъ да бждете чисти, защото чистотата не зависи отъ васъ, а отъ Бога, Който е единъ изворъ. Ти трѣбва да бждешъ смѣлъ и рѣшителенъ, да не се страхувашъ. Страхътъ може да дойде отвѣнъ, но ти нѣма да го приемешъ въ себе си като гостенинъ. Ако си чистъ, ако имашъ самообладание, бѣлитѣ братя, небето ще пристѣпятъ при тебе и ще ти помогнатъ.

Тѣзи нѣколко картини, които виждате тука, нека останатъ въ ума ви.

Първата картина, тригълникътъ, показва първото състояние на човѣшката душа въ Бога, този блаженъ покой, когато е още въ Него.

Втората картина съ кръговетѣ показва възраждането на първата Божествена култура на земята, когато бѣлитѣ братя сж започнали да работятъ, когато човѣкътъ е билъ безгрѣшенъ и чистъ. Съ обрънатия тригълникъ надолу се изразява грѣхопадането на човѣка.

Третата картина, на която отъ единъ общъ центъръ излизатъ прави линии, едни отъ дѣсно къмъ лѣво, а други отъ лѣво къмъ дѣсно, показва пѣтя на човѣшката еволюция, по който минаватъ жената и мъжътъ въ своя животъ на земята. Жената започва своя пѣтъ отъ дѣсно къмъ лѣво, а мъжътъ — отъ лѣво къмъ дѣсно. Напримѣръ единъ грѣшенъ мъжъ иска да си поправи живота, започва отъ една права линия, върви назадъ и до-

хожда въ положението на жена. Като жена, става много мекъ, иска да се удоволствува въ живота, и Господъ за да я направи по-груба, поставя я въ другата половина, и отново дохожда въ формата на мъжъ. Този мъжъ, ако се огруби значително, започва да изтезава жена си, и отново го изпращатъ въ форма на жена, за да омекне. Ако и сега не си поправи поведението, ще слѣзе надолу. Въ живота има слизания и качвания. Ако се развивате правилно, ще имате възможность да минете прѣзь всички линии. И тъй, щомъ станете много мекъ, ще ви изпратятъ отново на земята да се втвърдите; станете ли много грубъ, ще ви изпратятъ на земята да омекнете. Мекотата и твърдостта сж условия, при които човѣкъ трѣбва да се развива. Като се слѣете съ Бога, ще прѣстанатъ всички страдания; и вие нѣма да бждете нито мъжъ, нито жена, ще дойдете до това положение, че като се събудите въ вѣка, въ състоянието на ангелитѣ, нито ще се жените, нито за мъжъ ще отивате. А понеже сега сте въ въртенето на това колело, каквото и да мислите, както и да философствувате, нищо нѣма да ви избави.

И тъй, чистота на сърцето и пълно самообладание на ума и сърцето сж двѣ сжществени условия въ окултизма. Безъ тѣхъ нищо не може да се постигне.

Не може ли тѣзи двѣ състояния на мекота и твърдостъ да се смѣсватъ?

— Че жена, която не работи, всѣкога е мека. Въ окултната школа, въ бѣлото братство не се позволява да мислите, че вие сте нѣщо повече отъ

другитѣ хора, да мислите, че еди-кой си е невѣжа, а вие стоите по-високо отъ него. Когато мислишъ, че стоишъ по-високо отъ другитѣ, а тѣ сж невѣжи, ще се намѣрятъ други, които ще мислятъ сжщото за тебе; трети пъкъ ще мислятъ за втория така и т. н. И въ края на краищата ще се нареди редица отъ невѣжи, а вие ще мислите, че сте много учени хора. Не, всички сте подъ еднакъвъ знаменателъ. Ще извадите отъ ума си мисълта за голѣмство надъ другитѣ, и ще знаете, че всѣки човѣкъ, всѣка душа има възможность да облагороди живота си и да бжде чистъ. Прѣзъ сегашния си животъ вие имате достатъчно врѣме, за да свършите работата си, и ще ви остане единъ часъ свободно врѣме, за да се върнете въ кѣщи. Но ако прѣзъ това врѣме се потривате натукъ—натамъ, ще изгубите всички възможности за работене, и една частъ отъ работата ви ще остане недовършена, ще я свършите въ бждещия си животъ. Не мислете, че вие женитѣ се намирате при условия, които ви спѣватъ.

— При каквито условия и да се намирате, тѣ не ви спѣватъ. Щомъ сте готови, бѣлитѣ братя ще ви създадатъ добри условия за работа, тъй както когато младата булка е готова, извеждатъ я отъ кѣщи. Ако не вървите добръ изъ пътя, ще дойде нѣкой да ви хване като ратай, и ще ви впрегне въ колата. Въ окултизма, онзи, който ви дава много, напр. много пари, той ви мисли най-голѣмото зло, а онзи, който не ви дава пари, той ви мисли доброто. Ученикътъ на окултизма, слѣдъ като свърши всичката си работа, казва на учителя си: „Благодаря ти, учителю!“ Когато ученикътъ свърши

добър работата си, учителът му казва: „Благодаря ти.“ Нѣма нужда отъ никаква заплата, а една благодарностъ изплаща всичко. Тѣй че вие имате условия за работа. Щомъ искате да ви се създадатъ по-добри условия, ще работите, а условията ще дойдатъ сами по себе си.

Сега вие като ученици си казвате: „Защо ме сполетѣ това зло?“ Такива разсуждения въ окултната школа не се позволяватъ. Ученикътъ трѣбва да работи, да рѣшава зададенитѣ задачи, безъ да задава въпроситѣ „защо и за какво.“ Въ окултната школа на шапки и обуца не се обръща внимание. Бждете свободни и знайте всѣко нѣщо е на врѣмето си. Вие нѣма да останете въ това положение, въ което сте. Не мислете, че всичко може да стане набързо. Въ тази школа за всѣко нѣщо се изисква извѣстно врѣме. Ученикътъ Иванъ казва: „Азъ зная урока си.“ Мара казва: „И азъ си го зная.“ — Хубаво, излѣзъ на дѣската, рѣши задачата! Излиза — мълчи. Мълчанието не е философия: щомъ мълчи, работата е свършена. Ученикътъ казва: „Ама азъ така мисля.“ — Рѣши я тогава! Нѣкой казва: „Азъ познавамъ окултизма.“ Добъръ, рѣши ли задачитѣ за самообладанието, за чистотата на сърцето си? Рѣзко, рѣзко трѣбва да ги рѣшите.

„Да, но азъ живѣя въ грѣшенъ свѣтъ.“ — Това не ми важи. Свѣтътъ може да си е грѣшенъ, но ти живѣешъ като ученикъ въ школата, затова ти трѣбва чистота на сърцето. Не казвамъ, че сърцата ви сж нечисти, но казвамъ какъвъ е законътъ: за най-малката нечистота и за най-малкото леке те изпждатъ за хиляди години отъ тази школа; зани-

мавайте се съ тѣзи задачи, ако искате Богъ да ви благослови. Ако търсите по-лесни задачи, има и такива.

Въ бѣлото братство има и жени, които сж завършили своето развитие прѣди милиони години. Днесъ тѣ сж нито мъже, нито жени, изпратени сж като велики учители, и ръководятъ сждбинитѣ на цѣлото човѣчество. Тѣ ви познаватъ, знаятъ живота ви, и казватъ: „Зная те, сестро, познавамъ те.“ Когато спомена името на нѣкоя отъ васъ, тѣ ми казватъ: „Знаемъ я, знаемъ нейнитѣ истории, едикога си какво е направила.“ Тѣй че нѣма защо да се прѣпоръчвате, нито единъ фактъ отъ вашия животъ нѣма пропуснатъ. Съ какво ще се прѣпоръчвате? Ще ми отговорите: „Сега сме по-добри.“ Питамъ ви: „Рѣшихте ли задачата за чистотата на сърцето си, научихте ли да контролирате ума и сърцето си?“ Нѣмате ли тѣзи два елемента, не сте ли рѣшили тѣзи двѣ задачи, ще ви кажатъ: „Вие още не сте готови, идете вѣнъ въ свѣта да поработите, и като бждете готови, ще дойдете тукъ.“

Сега искамъ между васъ да се създаде хармония, искамъ отъ васъ сериозно учение, а не да напуснете свѣта, и съ това да мислите, че сте се самопожертвували; нека всѣки отъ васъ стои на своето мѣсто всрѣдъ свѣта, да бжде чистъ, и да упражнява изкуството на самообладание.

И тѣй: искамъ отъ васъ абсолютна чистота и абсолютно самообладание, но рѣзко, безъ никакво изключение. Ще кажете: „Ама може ли?“ За този, който спрѣга глагола „мога“ — може, а за този, който не го спрѣга, нищо не може, и той ще из-

лѣзе навънъ. Като спрѣгате глагола „мога“, и като изпълнявате двѣтѣ правила, нѣма да бждете лишени отъ нищо, било като майки, като учители, като търговци, като земледѣлци, и всичко ще ви бжде добрѣ. Ако си чистъ, дѣто и да отидешъ, даже и въ Америка, всички твои сестри и братя ще те погледнатъ привѣтливо, ще те посрѣщнатъ братски. Не си ли чистъ, дѣто и да отидешъ — въ Англия, Франция, даже и въ България, навсѣкждѣ ще има хомоть за тебе. Имате ли чистота на сърцето и самообладание на ума и сърцето, навсѣкждѣ ще бждете добрѣ приети.

Искамъ да се запознаете съ тѣзи бѣли братя и никакъвъ другъ въпросъ да не поставяте прѣдъ себе си, напр. дали вървите добрѣ въ свѣта, какъвъ е Христосъ, какво нѣщо е чистотата и т. н. Ако не си спасенъ, прѣдложи сърцето си на Бога. Така, една богата американка обичала единъ владика, и му прѣдлагала всичкото си богатство, за да я вземе за жена. Той ѝ отговорилъ: „Сърцето си дай на Бога, имането — на бѣднитѣ хора, а ржката си на този, който я иска.“ И азъ ви казвамъ: „Сърцето си дайте на Бога, за да е чисто, умътъ — на вашия учителъ, а ржката — на вашия Духъ, който ви ржководи.“ Само така нѣма да бждете нещастни въ свѣта. Щомъ сте дали сърцето си на Бога, умътъ на този, който ви учи, а ржката на онзи духъ, ангелъ, който ви ржководи, задачата е рѣшена правилно. Ако дадете сърцето си нѣкому, паритѣ на този или онзи, а ржката на този, който не заслужава, ще видите, какво ще стане, нѣма какво да ви уча азъ. Та и вие сега, като ученици въ окул-

тната школа, трѣбва да имате такова смирение, каквото е ималъ Христосъ въ свѣта, и да бъдете послушни като раби. Послушни ли сте, бѣлитѣ братя ще ви бждатъ полезни; не сте ли послушни, тѣ ще ви покажатъ вратата.

Не мислете, че вие сте вече въ школата, вие сте още извънъ нея. Въ вжтрѣшната школа се изисква самопожертвуване, отричане отъ себе си, това, което вие сега още не може да направите. И тѣй, вие сте далечъ отъ школата. Като мините сега този изпитъ, ще дойде втори и трети, но първиятъ е важенъ, другитѣ сж лесни. Ще създавате добри мисли и желанія, ще се учите едни други, и нѣма да мислите, че стоите по-високо отъ другитѣ. Единъ посиленъ ученикъ може да бжде учителъ на по-слабъ, а на по-силния ще бжде учителъ още посиленъ отъ него и т. н. Въ свѣта всѣки си има по единъ учителъ.

И тѣй, прѣпорѣчвамъ ви чистота и самообладание. Това ще учите прѣзъ цѣлата година. Ще дойде малко нечистота, мжтна вода върху извора, затова нѣма да ви държа отговорни, а ще ви питамъ: „Изворътъ блика ли, има ли чиста вода въ него, излива ли нечистотата?“ Ако излива нечистотата — добръ ще е, но ако нечистотата остане върху васъ, и за да ви изчистятъ, трѣбва да се ангажиратъ много слуги, които да работятъ по цѣли дни около васъ, това нѣма да бжде.

Всѣки отъ васъ трѣбва самъ да се чисти, защото нѣма толкова пари за слуги.

Трети день — СЖБОТА.

21 Августъ.

6 ч. сутринъта.

Размишления.

1. Отче Нашъ.

2. Да се въдвори Божията правда на земята въ всичката нейна пълнота.

Да осъни първо всички домове.

Да вдъхне въ сърцата на върующитъ Божествената ревностъ, да я възприематъ въ всичката нейна красота и да я приложатъ въ всичката нейна жубостъ и пълнота.

3. Благославяй, душе моя, Господа.

4. Пътътъ на живота.

5. Добрата молитва.

7 ч. сутринъта.

Идване възприемане на Духа.

Първото условие за единъ ученикъ на окултната школа е да има необоримъ стремежъ, който прѣдъ нищо да не спира. Този стремежъ може да се изопачи, но това е второстепенно нѣщо. Най-първо въ съзнанието на душата си трѣбва да имате единъ великъ стремежъ къмъ Бога. Но какво нѣщо е Богъ? Когато философитъ искатъ да докажатъ, че Богъ съществува, че Той е такъвъ-онакъвъ, тѣ заблуждаватъ хората. Богъ, това е мѣркътъ на нѣщата. Чрѣзъ Него ние познаваме нѣщата, чрѣзъ

Него разбираме живота, чрѣзъ Него възприемаме любовта, чрѣзъ Него възприемаме истината и мждростта, както и всички други добродѣтели. Изобщо всичко, което се проявява, става чрѣзъ Него. Тѣй щото ти като мислишъ, Богъ е вътрѣ въ тебе, и чрѣзъ Него мислишъ. Когато чувствувашъ и любишъ, чрѣзъ Него чувствувашъ и любишъ. И слѣдъ всичко това, какво друго ще мислишъ за Бога, и какво ще Го доказвашъ? Щомъ се спремъ да мислимъ, какво е Той, у насъ изчезва всѣко чувство, всѣка мисль, и усѣщаме една вътрѣшна празнина. Тогава казваме, че животътъ нѣма смисль. Имате ли опитността, когато започвате да чоплите любовта на нѣкой вашъ приятель, дали той ви обича или не. Какво изпитвате? Чоплите ли любовта, тя изчезва. Богъ и любовта не търпятъ никаква критика, никакво раздвояване. Започне ли човѣкъ да мисли какво е Богъ, изгубва Го. И тѣй, споредъ нашия езикъ ние сме призовани да изучаваме само онова, което произтича, което излиза отъ Бога, което е вънъ отъ Него. Всички проявления на душата вървятъ постепенно. Има много методи за проявяването на нашитѣ мисли и чувства, но това не става безразборно. Наблюдавайте какъ започва развитието си едно малко сѣменце отъ нѣкое цвѣте или отъ нѣкое плодно дърво, като го посѣете въ земята. Явява ли се цвѣтътъ на растението, докато сѣмето не поникне? — Не, изисква се извѣстенъ периодъ отъ врѣме, докато коренчетата се спуснатъ надолу. Коренчетата сж нашиятъ материаленъ животъ, нашето тѣло, което първо трѣбва да се прояви. Слѣдъ това, въ стремежа на зрънцето става раз-

двояване, явяватъ се стъбълце и клончета на растението, които постепенно се оформяватъ, и отъ вжтрѣшното битие на това растение се явяватъ пжпкитѣ. Отъ тѣхъ, чрѣзъ едно малко разтваряне, се явява цвѣтътъ, който послѣ се оплодява. Минава извѣстенъ периодъ, плодътъ узрѣва, и слѣдъ това пада на земята. Но вие не трѣбва да се спирате. Този процесъ става и въ вашия умъ и сърце. Прѣд-ставете си, че този плодъ узрѣва. Какво ще направите съ него? Напримѣръ вашето дѣте плаче. Азъ му давамъ единъ плодъ, и то започва да се радва. Защо? — Защото процесътъ на развитието на този плодъ се произвежда въ душата на дѣтето, и въ вашата душа. Радостна е майката, радостно е и дѣтето за този плодъ. А слѣдъ това, когато майката благодари, че на дѣтето ѝ е даденъ този плодъ тази мисль отново почва да цвѣти и да вързва въ ангелския свѣтъ. Тогава имате една редица на проявления. Знаете ли какво чувствува единъ ангелъ, когато му се даде плодъ отъ негово дѣте, или отъ кое и да е дѣтско сърце? Ще запитате: „Ангелитѣ иматъ ли дѣца?“ — Да, вие сте дѣца на ангелитѣ. Вие сте малки ангелчета, като онѣзи малки дѣца, които се зараждатъ въ утробата на майка си. Разбирайте това нѣщо въ прѣносна смисль. Тази истина не ще я разберете днесъ напълно, но слѣдъ нѣколко милиарди години ще я разберете, но не въ това ѝ обикновено схващане, а въ смисль — какво нѣщо е човѣшкиятъ духъ. Тогава свѣтътъ ще бжде въ една достъпна форма, за да ни даде външната страна на тази красота, която ние сега виждаме. Често казвате: „Азъ познавамъ този чо-

вѣкъ.“ Не, за да познаемъ човѣка, трѣбва да видимъ плода на неговитѣ чувства; за да познаемъ човѣка, трѣбва да видимъ плода на неговитѣ мисли; за да познаемъ човѣка, трѣбва да видимъ плода на неговитѣ дѣйствия. И тъй, чувствата, мислитѣ и дѣйствията сж плодове. Понеже вие още не виждате тѣзи плодове, затова въ васъ има едно вжтрѣшно недоволство. Имайте прѣдъ видъ, че когато разсждавате върху природата и искате да се развивате правилно, трѣбва да знаете, че човѣшката душа принадлежи къмъ тайнобрачните растения, и ако нѣкои отъ васъ станатъ явнобрачни, тѣ изгубватъ посоката на живота си. Всѣка ваша мисль, всѣко ваше желание и дѣйствие, трѣбва да се зародятъ въ тайна. Не се ли зародятъ въ тайна, тази ваша мисль, това ваше желание не е човѣшко. Нѣкой отъ васъ може да възрази: „Ами нали всичко трѣбва да бжде на явѣ?“ — На явѣ трѣбва да бжде само плодътъ. Цвѣтенето трѣбва да става само въ Божествения свѣтъ. Като казвамъ, че всичко трѣбва да става въ тайна, подразбирамъ, че докато една мисль, желание или дѣйствие се оформи, трѣбва да живѣе въ дълбочината на човѣшката душа, и слѣдъ като се оформи, тогава да се прояви въ физическия свѣтъ, и да стане явна.

Сега вие трѣбва да изучавате Евангелието, Библията, и да използвате всички методи, които се срѣщатъ въ живата природа. Разбирайте Христовитѣ мисли и живата природа въ дълбокия имъ смисль. Напримѣръ, четете въ Евангелието мисльта, дѣто Христосъ казва: „Ако те съблазнява око̀то, извади го.“ Сегашнитѣ религиозни, учени

хора казватъ, че това, което ние говоримъ, било неразбрано. Питамъ: цитираната по-горѣ Христова мисль, разбрана ли е? Ако разберете буквално тази мисль, трѣбва да извадите едното си око, и да останете само съ едно. Като ви попитатъ, защо сторихте това, ще отговорите: „Христосъ казва да извадимъ едното си око, ако то ни съблазнява, и ние го извадихме.“ Питамъ ви сега: „Слѣдъ като сте извадили едното си око, и съблазньта пакъ остане, какво сте спечелили?“ Това показва, че Христовата мисль не е добръ разбрана. Христосъ казва. „Извади окоето си, и съблазньта ще изчезне.“ Щомъ извадишъ окоето си, и съблазньта не изчезне, значи този методъ, който Христосъ прѣдлага и подразбира, не е употребенъ правилно. Сега азъ турямъ тази Христова мисль въ слѣдната форма, прѣвеждамъ я въ третата ѣ степенъ. Да допуснемъ, че ви поканятъ на гости и ви гощаватъ съ отлична баница, но по незнанието на домакинята, брашното било малко покварено, маслото и сиренето сжщо; вие се наяждате много добръ, а слѣдъ това ви става тежко на корема, започвате да се прѣвивате отъ болки. Казвамъ: „Извадете навънъ тази храна, която ви е съблазнила.“ Какъ става това? — Чрѣзъ очистителни срѣдства. И изхвърляте я навънъ и казвате: „Слава Богу, олекна ми“. Втори пжтъ като ви дадатъ отъ тази баница, казвате: „Тази баница е като първата, не ядвамъ отъ нея.“ Ще приведа тази мисль въ втората ѣ степенъ. Да допуснемъ, че сте поканени да слушате въ църква или въ салонъ нѣкой знаменитъ ораторъ, проповѣдникъ, или ученъ. Той е сготвилъ

баница и ви я прѣдлага, а вие си отваряте очитѣ и ушитѣ, възприемате, слушате но като се върнете дома си, умътъ и сърцето ви сж смутени. Този човѣкъ съ своята бесѣда прѣвѣрна цѣлия ви животъ и казва, че това, въ което вѣрвате, е празна работа. Послѣ си казвате: „Защо отидохъ да го слушамъ?“ Не е тамъ въпросътъ, че си отишълъ да го слушашъ. Христосъ казва: „Извади окото си.“ Какъ? — Като повърнете възприетата мисль, която ви безпокои. Законътъ, който дѣйствува въ този случай, е слѣдниятъ: човѣкъ, който произвежда смущение въ ума на хората, смущава и своя умъ. Лошиятъ човѣкъ не може да произведе миръ и радостъ въ умоветъ и въ сърцата на хората. Законътъ е сжщъ и за добрия човѣкъ. Добриятъ, благородниятъ човѣкъ, който е пьленъ съ любовъ, не може да произведе въ душитъ на хората скръбъ и страдания. Слѣдователно, доброто произвежда у човѣка добро, злото — зло, истината — истина, т. е. всѣка реалность си има отражение. Тогава, какъ ще прѣвърнете една мисль, която ви е смутила? Веднага ще си кажете: „Истината живѣе въ мене, азъ съмъ опитвалъ нейното влияние.“ Всѣко нѣщо, което не дава никакъвъ подйомъ на вашитѣ чувства, мисли и дѣйствия, което не дава потикъ на вашия животъ, оставете го на страна. Всѣко нѣщо, което не ви дава никакъвъ разтежъ, което не произвежда Божествено дѣйствие у васъ, оставете го. Павелъ казва другояче: „Ако дойде нѣкой ангелъ отъ небето и ви проповѣдва друго евангелие, не го приемайте.“ Щомъ дойде нѣкой да ви проповѣдва за Бога, то значи, че любовта, която ималъ Богъ къмъ васъ

и проявлението на тази любов, ви изоставила. Новото евангелието е наука, която казва, че Божията любов не се е измѣнила и не се измѣня, тя е всѣкога сжщата. Вие, обаче, трѣбва да изправите сърцата и умовете си, да не сж изкълчени, за да възприемате винаги еднакво Божията любов. Затова и азъ ви говоря върху този прѣдметъ. Умътъ ви трѣбва да бѣде ясенъ и положителенъ. Какъ? Азъ не искамъ да доказвамъ нѣщата. Онзи, който много доказва, той говори всѣкога криво. Има доказателства, които вървятъ послѣдователно, право, по единъ математически законъ. Когато едно доказателство е вѣрно, машината която то върти, трѣбва да дѣйствува правилно. Не може ли да стори това, доказателството не е вѣрно. Да допуснемъ, че азъ ви доказвамъ, какво $2+2=4$, какво ще придобие отъ това? Какво подразбирате, като ви кажа, че $2+2=4$. Това значи, че майката и бащата могатъ да прѣповторятъ себе си само 2 пѣти: $2 \times 2=4$ или $2+2=4$. Това значи: майката може да роди или момиче, или момче, нищо повече, трето нѣщо не може да се роди въ дома на родителитѣ. Законътъ може да се повтори само два пѣти. Първиятъ пѣтъ ще се повтори въ момче, вториятъ пѣтъ въ момиче, и ще произлѣзе числото 4, което показва, че законътъ е вѣренъ. Вие може да дадете друго тълкуване, но какъвъ е смисълътъ отъ това? Слѣдователно, когато говоримъ за единицата всѣкога подразбираме първичната причина, която подтиква нѣщата къмъ разумно дѣйствие. И когато кажемъ азъ, единния човѣкъ, Богъ единний, трѣбва да разбираме всички причини, които подтикватъ нѣщата къмъ разумность. Когато

кажемъ 2, трѣбва да разбираме онази сила въ свѣта, която строи, която туря всички нѣща въ хармония. Числото 2 е майката, която ражда, която отглежда. Слѣдователно, бащата и майката, като работятъ заедно, ще проявятъ резултата си въ синоветѣ и дѣщеритѣ си. Ако ме попитате, какво нѣщо е Господъ, ще знаете, че Той е това, което сме и ние. Само чрѣзъ нашия животъ, само чрѣзъ нашитѣ мисли, желанія и дѣйствия, можемъ да се върнемъ назадъ, за да разберемъ, какви сж отношенията ни къмъ Бога. Любовта, която чувствуваме е Неговата любовъ; мислитѣ, които възприемаме сж Негови мисли, създадени отъ милиони, милиони години, но всичко това, е само едно малко отражение отъ Божественото, защото не сме въ състояние да го възприемемъ изцѣло. Ако майката би проявила всичката любовъ къмъ дѣтето си, тя би го одушила. Затова, при тѣзи условия, ние прѣдпочитаемъ по-малко да ни обича нѣкой, защото ако ни обича много, като ни хване, той ни стиска, до като ни изцѣди. И паякътъ обича мухата, но като я улови, тури смукалото, и смучи, смучи, докато я изхвърли навънъ. Паякътъ казва: „Много хубаво, много вкусно нѣщо е направилъ Господъ.“ Да, хубаво е за тебе, но не и за мухата. Мухата пъкъ, като намѣри нѣкоя гнила ябълка, туря хобота си на нея, и казва: „Много хубаво нѣщо е това.“ И при месоядството е така. Всички злини въ свѣта сж произлѣзли все отъ тази неразбрана любовъ, навсѣкждѣ се правятъ опити за любовъ. Единъ день, когато започнете да разбирате любовта друго-яче, сегашниятъ ви животъ ще се видоизмѣни. А за да

стане това видоизмѣнение, трѣбва да възприемете Божествения Духъ. И вие вече сте дошли до фазата, да възприемете Божествения Духъ въ вашето свѣрхсъзнание. Знаете ли какъ се познава кога е дошълъ Божествениятъ Духъ у васъ? Наблюдавали ли сте, какъ нѣкоя дъщеря се гнѣви на майка си, на баща си, отговаря имъ, не ги зачита, капризна е, а тѣ се чудятъ, какво става съ нея! Но когато започне да се момѣ, когато дойде нейниятъ възлюбенъ, тя става мека не само съ майка си и баща си, но и съ братчетата и сестричетата — не я познаватъ въ кжщи, тѣй много се измѣня! Замене възлюбениятъ ѝ, тя отново става кисела. Родителитѣ, роднинитѣ ѝ казватъ: „Не знаемъ защо Марийка е така кисела.“ Казвамъ: „Той замина.“ Всичкото ѝ неразположение произлиза отъ това, че нейното слънце е залѣзло. Утрѣ се яви той на пруста, веднага тя се зарадва, става весела, довольна. Така, често и вие казвате: „Нѣщо не сме довольни, не сме разположени.“ Това е, защото Духътъ не е у васъ. И тѣй, когато ме пита нѣкой, защо е неразположенъ, казвамъ: „Неразположението произлиза отъ това, че възлюбениятъ ви го нѣма.“ Знаете ли, колко е деликатенъ вашиятъ възлюбенъ? Когато момъкътъ дойде въ кжщи и види, че момата се сърди на майка си, на баща си, не може да се владѣе, той си излиза навънъ. Сега вие момитѣ сте много внимателни, имате такива прѣживѣвания, и си казвате: „Да се покажемъ изправни, добри прѣдъ възлюбения си.“ Да, но Господъ не обича тѣзи работи, защото тѣ сж причина да се появи лицемѣрието. Това сж двѣ състояния — състояние на ли-

ченъ егоизъмъ и лицемѣрие, които Богъ не обича. Въ васъ трѣбва да се появи алтруизъмътъ, т. е. Божественото. Тѣзи двѣ чувства на алтруизъмъ и егоизъмъ се борятъ въ човѣка. И въ религиозния животъ вие прѣживѣвате тѣзи двѣ състояния. Слѣдователно, този, у когото дойде Духътъ, не трѣбва да допуща въ себе си никакви лоши мисли, желанія или дѣйствия никакво раздвояване. Когато дойде Духътъ, Той е този вашъ познатъ, когото душата ви знае и очаква, той е вашиятъ възлюбенъ. Нѣма да се спирате и питате, какво нѣщо е Духътъ. Вие Го познавате. Той е най-красивото, най-изящното, най-мощното нѣщо въ свѣта. Когато дойде Духътъ, на душата израстватъ крилѣ, и тя казва: „За мене всичко е възможно.“ Замина ли Духътъ, душата казва: „Азъ вече не мога да направя нищо, всичко се свърши.“ Затова Христосъ казва: „Безъ мене не може да напριвете нищо.“ Подъ думитѣ „безъ мене“ Христосъ подразбира Божествения Духъ. Затова Христосъ казва: „Въ мене живѣе Отецъ ми и азъ изпълнявамъ Неговата воля.“

Въ тазгодишното събрание ви говоря за Духа, затова не забравяйте слѣдната мисль: ако нагрубавате майка си, баща си, братчетата, сестричетата си, [вашиятъ възлюбенъ скоро ще си замина. За да живѣе по дълго врѣме у васъ, трѣбва непременно да почитате майка си и баща си. Затова и въ Писанието се казва: „Почитайте майка си и баща си, за да се продължи живота ви.“ Питате ме, защо боледувате. — Духътъ ви е изчезналъ. Като дойде Духътъ у васъ, неразположението, болеститѣ изчезватъ. Когато сте кисели, неразположени, ще си ка-

жете истината: „Моятъ възлюбенъ не е дошълъ.“ Вмѣсто думата „духътъ“ употребявайте думата „моятъ възлюбенъ.“ Киселъ си, кажи: „Моятъ възлюбенъ го нѣма.“ Всѣка мома иска да бжде харесана. Затова, като дойде момъкътъ, тя се облича хубаво, нарежда се съ панделки, чака. Сжщиятъ законъ е и по отношение Духа. Когато дойде Духътъ, трѣбва да бждете душевно разположени, да имате благородно разположение на сърцето и душата си. Това е, което Господъ изисква отъ васъ.

Този прѣдметъ, върху който ви говоря, е основа на живота ви.

Лошитѣ мисли, лошитѣ желанія образуватъ едно мрачно, облачно небе, прѣзъ което не може да се наблюдава слънцето и звѣздитѣ. Слѣдователно, вашето вжтрѣшно небе трѣбва да се изясни, за да виждате дълбочинитѣ на красивия Божественъ свѣтъ. Ако ти дойдатъ какви и да сж отрицателни мисли, твоятъ умъ ще спре, защото просторътъ на ума зависи отъ яснотата, прѣзъ която минава човѣшката мисль. Ограниченъ умъ има само този, у когото има пороци. Човѣкъ безъ пороци има широка душа и безграниченъ умъ. Тѣсногрждъ ли е човѣкъ, той има пороци. Онзи, който има широка, благородна душа, той е извадилъ всички пороци навънъ. А това трѣбва всички да направите, защото Господъ иска да сте подобни на Него. Нашиятъ Баща не е тѣсноуменъ, не е тѣсногрждъ, Той не е съ свита ржка, та когато дава, да цѣпи парчетата, и затова, когато дава, Той пълни свѣта. Тѣй че когато кажемъ, че сме подобни на Бога, трѣбва да сме щедри. Ако имаме широкъ просторъ на мисльта, мязаме на

Бога. Ако можемъ да любимъ всички, мязаме на Бога. Ние ще обичаме всички до толкова, до колкото тѣ заслужаватъ. Онази душа, която е повече развита, съ нея може да говоримъ за по-важни работи. Когато кажемъ, че обичаме всички, то е споредъ степенъта на любовта, която живѣе у насъ. Любовта има много степени. Вашата котка може да я погладите малко, да я нахраните, и съ това ще изразите любовта си къмъ нея. Съ нея не може да разисквате върху Питагоровата теорема, върху това, че маслото е скъпо и т. н., защото тя даже и не подозира тѣзи нѣща. Ако имате единъ разуменъ, благороденъ приятелъ, който е нагласенъ споредъ вашата душа, той изведнѣжъ, отъ малко ще разбере вашето положение. Та сега и ние трѣбва да се нагласяваме. Срѣщамъ мнозина, които очакватъ да дойде Духътъ и казватъ: „Ще дойде врѣме, когато Богъ ще изпрати Духа си.“ Щомъ хората подготвятъ сърцата и умоветъ си, искатъ да дѣйствуватъ правилно, непрѣменно Божиятъ Духъ ще дойде и ще заговори върху тѣхъ съ огнени езици. Нѣкои казватъ: „Това врѣме е било отдавна, само единъ пжтъ е слизалъ Духътъ.“

Питамъ: „Слънцето само единъ пжтъ ли изгрѣва, само единъ пжтъ ли залѣзва?“ То е изгрѣвало и залѣзвало милиони и милиарди пжти, но вие като не разбирате Божия законъ, казвате, че слизането на Духа е станало въ далечни врѣмена на миналото, въ врѣмето на апостолитѣ. Не, това и сега става. Петдесетницата и сега става. Откакъ Христосъ е възкрѣсналъ, отъ тогава вече приблизително 2000 пжти Духътъ е слизалъ и възлизалъ. Въ Писанието

се казва, че Духътъ нѣма да се върне, докато не принесе плода си. Божиятъ Духъ всѣка година слиза, и ще подигне тѣзи души, които сж подготвени за да станатъ Негови съработници. А щомъ ги подигне, тѣ иматъ вече широки разбирания, схващатъ правилно свѣта, и казватъ: „Сега разбираме Божественния животъ!“ Има хора, които отъ 2000 години не могатъ да разбератъ този животъ. Нѣкои казватъ: „Какъ нѣма да дойде Божиятъ Духъ, та да ни научи!“ Тѣзи хора не разбиратъ дълбокия смисълъ. Азъ ви казвамъ: „Божиятъ Духъ иде и скоро ще дойде.“ Вашиятъ възлюбенъ иде и трѣбва да го чакате, той не е нито на 1 клм. разстояние отъ васъ, не и на $\frac{1}{2}$ клм., а е само на 100 духовни м. отъ васъ. Той може да завари нѣкои отъ васъ необлѣчени, да се суетите съ това — онова, какво ще стане, какъ ще се наредятъ работитѣ ви и т. н. Нѣма защо да се тревожите, този свѣтъ е създаденъ за насъ. Кой свѣтъ? — Новиятъ свѣтъ. Стариятъ свѣтъ си заминава. И ние всички трѣбва да сме подготвени да влѣземъ въ този новъ свѣтъ съ нови мисли, чувства, желания и съ нови похвати. Съ старото трѣбва да се простимъ съвършено.

Сега ще ви прѣдамъ една отъ опитноститѣ на Христа — това като рече Христосъ, смути се Духътъ. Му и каза: „Истина, истина ви казвамъ, че единъ отъ васъ ще ме прѣдаде.“

Защо се смути Духътъ на Христа? — Защото единъ отъ неговитѣ ученици ще Го прѣдаде, значи той ще развали доброто дѣло. Питамъ ви сега: „Вие, които сте господари на вашата кжща, трѣбвали да оставите този прѣдатель пакъ да смути Духа

на Христа?“ Ние казваме, че Духът на Христа се смутил, но този Духъ може и сега да се смути. Допуснешъ ли една лоша мисълъ, тя е прѣдатель, и като стои тази мисълъ отвѣнъ, тя ще смути Духа ти, ще изгубишъ силата си, и съ това ще бждешъ неспособенъ за работа въ свѣта. Слѣдователно, нѣма да допускате никой да смущава вашия Духъ и ще казвате: „Не позволявамъ никому да смущава моя възлюбенъ.“

Като четете отъ стария завѣтъ книгата „Пѣсень на пѣснитѣ“, тамъ има сжщо единъ такъвъ пасажъ.

И вие трѣбва да създадете сега за Христовия Духъ, за вашия възлюбенъ най-добритѣ условия, при които Той да се прояви и създаде всичко най-добро. Затова Христосъ казва: „Когато дойде Синъ Человѣчески на земята, ще намѣри ли достатъчно вѣра въ хората, за да разбератъ това велико Божестено учение, и да отворятъ душитѣ и сърцата си за този Великъ Духъ, да стори това, което Богъ отъ хиляди години желае да направи?“ И когато вие така отворите сърцата, умоветѣ и душитѣ си за вашия възлюбенъ, тогава ще се проявятъ най-добритѣ плодове, скрити въ Бога.

Въ Писанието се казва: „Като излѣя Духътъ си върху тѣхъ, ще пророчествуватъ, ще иматъ сънища и т. н.“ Казва се още: „Въ послѣднитѣ дни.“ Кои сж послѣднитѣ дни? — Послѣднитѣ дни сж тѣзи, прѣзъ които стариятъ свѣтъ си заминава. Тогава вашитѣ дѣщери и синове сънища ще иматъ, ще пророкуватъ и т. н. Тогава и вѣстниците, и учителитѣ, и майкитѣ ще пророкуватъ, но понеже днесъ

хората не вѣрватъ въ пророкуване, казватъ: „Това е лъжа, слѣдъ Христа пророци не може да има.“ Ако майката пророкува, казватъ, че нейното пророчество не е вѣрно, и че днесъ никой не може да пророкува, а това е ставало едно врѣме, когато живѣли пророцитѣ.“ Азъ казвамъ, че едно врѣме не е имало пророчество, сега има такова. Всички пророци пророкуватъ въ настоящето, а не въ миналото. Казватъ: „Младоженецътъ иде!“ Азъ не казвамъ „младоженецътъ иде“, а казвамъ „възлюбениятъ иде!“ Не мислете, че този възлюбенъ е само единъ. Тѣ сж много, и за всѣки отъ васъ ще има по единъ. Това сж милиони възвишени духове, които отъ милиони години чакатъ да дойдатъ на земята. Тѣ казватъ: „Чакайте да видимъ тѣзи наши малки братя и сестри, които отъ толкова години сме изпратили на земята, какво сж направили до сега?“ Тѣзи духове сж нашитѣ сродни души, нашитѣ възлюбени. Кой братъ или коя сестра не се радва, когато види своята сестра или братъ, съ които не се е срѣщалъ милиони години? Съ какъвъ трепетъ се изпълва нашата душа при една подобна срѣща!

И тѣй, тѣзи наши братя, които не сж идвали отъ милиони години на земята, сега идватъ. Тѣзи братя сж на разстояние отъ насъ само 100 духовни метра. Ще запитате: „Какъ?“ — Тѣ сж прѣдъ насъ и надъ насъ. Когато Божествениятъ Духъ дойде, вие ще започнете съ великата Божествена наука, и очитѣ на всинца ни ще се отворятъ. Затова се казва въ Писанието: „И отвори умоветѣ имъ, за да разбиратъ Писанието.“ Азъ казвамъ: „Богъ ще отвори умоветѣ ви, за да разбирате тази велика написана

книга, въ която отъ всѣки листъ ще може да четете написани великитѣ слова.“ По всѣки листъ, по всѣко клонче на дърветата, по всѣка мушица ще четете, и ще ви се даде възможность да разбирате великитѣ тайни, които до сега не сте разбрали. Това е великата Божествена книга, която Духътъ ще ви открие, за да станете радостни и щастливи, че можете да четете по нея. Нѣма нищо по хубаво въ свѣта отъ това, да знаешъ какъ да четешъ отъ тази книга, да знаешъ какъ да ядешъ Божественитѣ плодове. За пояснение на мисълта си, ще направя едно сравнение: прѣдставете си, че прѣдъ васъ има много хубави плодове, но стомахътъ ви е разстроенъ, очитѣ и устата ви сж затворени, и всички наоколо ви хвалятъ тѣзи плодове. Какво ще бжде вашето положение? Нѣма по-хубаво нѣщо въ свѣта отъ това, да отворишъ книгата на Божествената наука и да четешъ, да разбирашъ тѣзи Божествени плодове! Нѣма по-хубаво нѣщо отъ това, да четешъ живото Божествено слово, и да виждашъ онѣзи велики промѣни, които Богъ е извършилъ въ вашата душа. Ние ще се молимъ на Бога да отвори устата ни. Коя уста?—Устата на нашата душа, за да може да разговаряме съ Него. Ние ще се молимъ на Бога да отвори очитѣ ни, за да виждаме всичката онази красота, която е направилъ. Евангелиститѣ ще кажатъ: „Да видимъ Божественото Слово!“ Дѣ е Божественото въ тази книга? За тази Божествена книга, която е направена отъ парцали и написана съ мастило, казватъ, че всичко трѣбва да се възприеме отъ нея тѣй, както е писано. Не приятели, като приемете всичко отъ нея, и то влѣзе вжтрѣ

въ вашата душа и умъ и се прѣработи, тогава ще излѣзе нѣщо отъ Божественото Слово. Православнитѣ взиматъ една отъ тѣзи книги, турятъ я подъ възглавницата и казватъ: „Ще дойде спасението.“ Не, вземи единъ стихъ отъ тази книга, напр. стихътъ „Богъ е любовъ“, тури го подъ възглавницата на твоята душа, тогава ще възрастнешъ, и ще разберешъ какво е Богъ. Слушахъ една баба да разказва: „Цѣлъ мѣсецъ държахъ тази книга подъ главата си, и нищо не научихъ.“ Казвамъ ѝ: „Бабо, нищо нѣма да научишъ така.“ „Ами какъ, синко?“ — Искамъ да напуснете вече старитѣ схващания, старитѣ методи, съ които сте си служили въ живота, за да дойдете до онази велика Божествена наука. Само Божествениятъ Духъ носи това истинско знание, а когато дойде Той, вие ще се почувствувате пълни съ тази Божествена свѣтлина и видѣлина, и ще станете много красиви. Нѣкой пжтъ сте черни като арапи. Мине малко врѣме, пакъ побѣлѣете, пакъ се разхубавѣете. Това се дължи на редица ваши животи, които се въртятъ на това Божествено колело. Казвате: „Че не сме станали още ангели.“ Та именно тази чернота трѣбва да се прѣмахне. А това ще стане, когато дойде този вашъ възлюбенъ. Тогава вашитѣ души ще станатъ свѣтли, радостни, ще растете въ благодать, както едно плодно дърво, и ще принесете плодове, съ които ще храните вашитѣ приятели. Какъ ще нахраните вашиятъ възлюбенъ? Нали ще наберете отъ най-хубавитѣ круши и ябълки, ще ги измиете, и ще кажете: „Заповѣдай!“ Слѣдъ това ще заговоришъ сладко, сладко съ него. Добрѣ, да допуснемъ, че нѣмашъ никакви плодове, какво

ще правишъ? Нѣма какво да прѣдложишъ на възлюбения си. Тогава пъкъ той носи, ще ги измие, ще ги сложи, но устата ти сж затворени, и неможешъ да ядешъ. Остава едно отъ двѣтѣ: или въ вашата градина да има плодове, отъ които той да вкуси, или вашата уста да бжде отворена, за да може вие да вкусите отъ неговитѣ плодове. Азъ желая да вземете тѣзи мисли въ съображение, да ги приложите и да започнете да мислите по сжщия начинъ. Казвате: „Моятъ възлюбенъ иде, и азъ ще отида да го посрѣщна.“ Не разказвайте това нѣщо само на думи, а го вършете въ тайна, вжтрѣ въ себе си. Ако майка ви, баща ви се противопоставятъ на посрѣщането на вашия възлюбенъ, ще имъ кажете: „Ако не приемете моя възлюбенъ, азъ ще го приема, ще отида съ него, защото той ще остане тукъ за малко врѣме.“ А Той казва: „Азъ идвамъ тукъ за малко врѣме и послѣ ще си замина, втори пжтъ не дохождамъ“.

Щомъ сте въ тази школа, идването на Божествения Духъ върху васъ е необходимо. Ако нѣкой каже, че безъ присжтствието на този възлюбенъ, може да придобиете нѣкаква наука, нѣкакво дълбоко знание, той не говори истината. Божествениятъ Духъ трѣбва непрѣменно да дойде у васъ, защото само Той е носителъ на истинскитѣ Божествени знания, само Той може да озарява хората, само Той е въ сила да озари вашитѣ умове и сърца.

Азъ искамъ въ първо врѣме да възприемете Духа отвжтрѣ, защото въ този случай има нужда още отъ двама свидѣтели отвънъ. Вашиятъ Духъ е първиятъ свидѣтель, азъ — вториятъ, а вие — тре-

тиятъ. Слѣдвателно, по този начинъ ние съставляваме една троица.

Четвърти день — НЕДѢЛЯ.

22 Августъ.

6 ч. с.

Размишления:

1. Отче нашъ.
 2. За прѣуспѣването на Царството Божие въ насъ и около насъ.
За изявяване силата Божия чрѣзъ насъ и въ насъ.
Да прѣмахне Господъ всички прѣпятствия отъ пята на своето царство.
 3. Лозинката.
 4. Благославяй, душе моя, Господа.
 5. Молитвата на триединния Богъ.
 6. Добрата молитва.
-

7 ч. с.

Работа за прѣзъ годината.

Личната работа, която всѣки отъ васъ ще има прѣзъ тази година, е слѣдната:

1. Ще работите върху вашето сърце.
 2. Върху вашия умъ.
 3. Върху вашата воля.
 4. Върху вашия животъ и върху вашето здраве.
- Ще се стремите да бъдете здрави по тѣло, т. е. да имате такова здраве, което да ви дава разположение.

Ще се стремите да придобиете изобилието на живота.

Ще работите върху сърцето си, за да въздигнете въ него всички най-благородни чувства и желания.

Ще се стараете да внесете въ ума си най-свѣтлитѣ мисли, и ще уякчите волята си, да бждете твърди и рѣшителни въ всичкитѣ си добри намѣрения, да вършите Божията воля безъ да се колебае.

Това е желанието на Господа сега. Ако вие послушате и изпълните Неговия гласъ, Той ще изпрати Духа си прѣзъ годината и ще имате всичкото Негово съдѣйствие.

Онѣзи, които се изпрѣчватъ на вашия пътъ и ви прѣпятствуватъ, ще изчезнатъ, както кжщия димъ.

И тъй: всѣка добра мисль, всѣко добро желание, всѣко добро намѣрение и всѣко добро дѣйствие, което проникне въ душата ви, въ сърцето ви, въ ума ви, вървайте, че иде отъ живия Господъ; дайте му мѣсто, и ще имате благословието Му. Черпете тази сила отъ живота тъй, както пчелитѣ събиратъ меда отъ хилядитѣ цвѣтове. Тѣзи трудолюбиви пчелички не се срамуватъ да събиратъ медъ и отъ магарешкия трънъ.

Божествениятъ законъ е такъвъ: за добрия човѣкъ всичко е добро, за лошия човѣкъ всичко е лошо. Двѣ мнѣния по това нѣма. Умниятъ и добриятъ човѣкъ, като хване нечиста риза, ще я направи чиста. Какъ? — Вие знаете. Ще свари вода и ще я изпере. А лошиятъ човѣкъ, и чиста риза да

вземе, ще я направи нечиста. Какъ? — Пакъ знаете какъ.

Умниятъ, добриятъ човѣкъ, като вземе неразработена земя, дѣто растатъ тръне и глогове, може да направи отъ нея най-хубавата плодородна нива. А на лошия човѣкъ, да дадете и най-хубавата градина, той ще я развали.

Сега Господъ ни призовава на Неговата нива, на Неговото лозе. Това лозе е обрасло съ тръне и бодили, и ако сме умни и добри, ще го прѣкопавемъ и изчистимъ. Не мислете, че днесъ това лозе не може да се изчисти. Ако работятъ на него умни и добри хора, нѣма да минатъ и 10 години, това лозе ще процъвти и ще даде своя изобиленъ плодъ.

Бждете сега смѣли и рѣшителни, трудолюбиви и работливи!

Работете не за пари, а за една Божия усмивка!

Свършете тѣй работата си, та като отидете при Бога, Той да ви даде една усмивка.

Божията усмивка да бжде заплатата ви!

Това се отнася до всѣки отъ васъ. Това е материалътъ, върху който ще работите надъ себе си. Само така като работите, ще прѣдставлявате една здрава нишка отъ цѣлия организъмъ. Докато всѣка една нишка е здрава, тѣзи хиляди нишки събрани на едно мѣсто и прѣплетени добръ, образуватъ едно вжже, което не се кжса. А когато всѣка нишка е слаба, хилава, то колкото и да е дебело вжжетото, нищо не струва. Понеже всѣки отъ васъ съставлява една нишка, всѣка нишка трѣбва да бжде здрава. А вие знаете, че вжжетата сж потрѣбни. Напр. за да минемъ нѣкой мостъ, да впрегнемъ нѣкоя кола,

потрѣбни сж вжжета. Нѣкой пжтъ употрѣбавать вжжета за бѣсене на хората, но ние нѣма да бѣсимъ никого. Вжжето — това е символъ на човѣшката вѣра.

Като работите по този начинъ върху себе си, вие вече ще бждете подготвени за онази велика Божествена Наука, която иде сега въ свѣта. Тази Божествена наука ще разберете само като бждете чисти по умъ и сърце. Тя е съществувала отъ хиляди, милиони години. Господъ не прѣдава тѣзи знания по единъ начинъ, а има милиони начини, по които Той ги прѣдава на всѣка душа. Той по знанията на всѣка душа, знае до колко може да разбере това, което ѝ дава, затова ѝ дава толкова, колкото е потрѣбно.

Христосъ казва: „Като дойде Духътъ на истината, Той ще ви припомни всичко, което е казано отъ самото начало на създаването на свѣта, и което Богъ е вложилъ въ него.“

Слѣдователно, слушайте този Духъ!

Днесъ цѣлия день ще прѣкарате врѣмето си по слѣдния начинъ: ще се разпрѣдѣлите на групи, отдѣлно мжже и жени; въ всѣка група по 72 души.

Ще се прѣснете по различни мѣста изъ двора и ще размишлявате върху палещи въпроси отъ домашенъ, общественъ и духовенъ характеръ, за да видите, по кой начинъ може да работите най-добрѣ, и до какво заключение ще дойдете.

Ако при тѣзи разисквания въ ума ви се явятъ нѣкои проекти, ще си ги запишете.

Въпроситѣ ще разисквате приятелски и въ-

най-широка смисълъ, тъй както се проявява животътъ тукъ на земята.

Въ групитѣ ще се подбирате по закона на свободата.

Това разпрѣдѣление е врѣменно, само за днесъ.

10—12 ч. с.

Групитѣ мъже и жени разискваха върху разни въпроси отъ социаленъ, домашенъ и духовенъ характеръ.

Всѣка група разгледа въпроси, които най-много я интересуваха. Тѣзи разисквания се продължиха до слѣдъ обѣдъ.

Пети день—ПОНЕДѢЛНИКЪ.

23 Августъ.

6 ч. с.

Размишления :

1. Добрата молитва.
2. За възрастване на Божественитѣ мисли въ нашитѣ умове.
За пробуждане на Божественитѣ чувства въ нашитѣ души.
За освобождение отъ всичкитѣ остатъци на нашитѣ минали сжществувания.
За приемане на Божествения животъ.
3. Молитвата на Духа.
4. Пжтьтъ на живота.
5. Молитва на царството.
6. Отче нашъ.

8 ч. с.

Работа на ученицитѣ.

Слѣдъ закуската, като прѣдметъ за разисквания прѣзъ този день се дадохъ слѣднитѣ въпроси :

1. Какъ се приема храната.
2. Какъ се образува кръвта.
3. Какъ се създава мисълта.

Прѣзъ тази година всѣки ще си избере единъ отрасълъ отъ живота, и ще го изучи всестранно. Напр. нѣкой отъ васъ обича да отглежда пчели, ще:

изучи подробно живота имъ. Ако иска да държи рефератъ по това, трѣбва да има данни, които да почиватъ на собствени наблюдения и изучвания. Другъ нѣкой напр. има волове, да изучи защо у едни очитѣ сж единъ цвѣтъ, а у други — другъ цвѣтъ, да изучи всички тѣхни особености и т. н. Трети отъ васъ обича градини — да се заеме да отглежда разни зеленчуци или цвѣтя, да изучава условията, при които най-добрѣ се развиватъ и т. н. Нѣкои отъ васъ може да се заематъ съ изучаването планинитѣ, рѣкитѣ въ България, или съ кометитѣ, съ промѣнитѣ на слънцето защо нѣкой пжтъ е червено, другъ пжтъ има другъ цвѣтъ. Който иска, може да се заеме да изучава нѣщо за коситѣ — защо капятъ, защо у едни сж дълги, у други къси, защо у нѣкои рано побѣлѣватъ и др. Другъ да изучава очитѣ, формата, голѣмината, цвѣта имъ и т. н.

Ако не се заеме да изучавате единъ или другъ нѣкой въпросъ всестранно, откъслечнитѣ познания които имате по разни въпроси, нѣма да ви ползуватъ.

Може ли още сега да се опрѣдѣли въпросътъ?

— Може, и още по-добрѣ ще бжде.

10 ч. с.

Гимнастически упражнения.

I-во. Издигане двѣтѣ ржцѣ отъ страна на тѣлото, съ дланитѣ надолу, на височина равна съ височината на рамѣнитѣ. Слѣдъ това дѣсната ржка

се издига бавно нагорѣ, подѣ $\angle 45^\circ$ отъ равнището на раменѣтъ, а лѣвата се спуща надолу, подѣ $\angle 45^\circ$ отъ равнището на раменѣтъ и въ такова положение се присѣда долу шесть пѣти, като прѣзъ врѣме на упражнението съсрѣдоточите мисълта си къмъ прѣдната частъ на мозѣка.

Това упражнение служи за урегулиране прѣдната частъ на мозѣка.

II-ро. Това упражнение е сѣщо, както първото, само че се издига лѣвата рѣка нагорѣ, подѣ $\angle 45^\circ$ отъ равнището на раменѣтъ, а дѣсната се спуща надолу подѣ сѣщия ѡгълъ, при което се присѣда пакъ 6 пѣти.

Прѣзъ врѣме на това упражнение съсрѣдоточавайте мисълта си къмъ сърцето. Това упражнение служи за урегулиране на чувствата.

III-то. Изнасяне и двѣтъ рѣцѣ назадъ съ обѣрнати длани една срѣщу друга и гребане напрѣдъ, съ присѣдане 6 пѣти.

Прѣзъ врѣме на това упражнение съсрѣдоточавайте мисълта си къмъ грѣбначния стѣлбъ. То служи за урегулиране на грѣбначния стѣлбъ.

IV-то. Издигане лѣвата рѣка нагорѣ и напрѣдъ къмъ изтокъ, а дѣсната надолѣ, въртене на тѣлото около кръста, и плаване съ рѣцѣтъ. И това упражнение се прави 6 пѣти.

До като се прави това упражнение, ще съсрѣдоточавате мисълта си къмъ стомаха. То служи за урегулиране на стомаха.

V-то. Поставяне рѣцѣтъ на кръста. Закрѣпване тѣлото на лѣвия кракъ, а дѣсниятъ се изнася навънъ, на дѣсно, като се образува съ него бавно полу-

жржгъ отъ дѣсно къмъ лѣво — 6 пжти. Слѣдъ това закрѣпвате тѣлото си здраво на дѣсния кракъ и съ лѣвия правите сжщото, както и съ дѣсния кракъ, пакъ 6 пжти.

Прѣзъ врѣме на упражнението съсрѣдоточавате мисълта си къмъ нервната система. То служи за урегулиране на нервната система.

VI-то. Издигане ржцѣтѣ на страни, на височина равна съ височината на рамѣнѣтѣ, и бавно издигане нагорѣ, до като се допратъ прѣститѣ на двѣтѣ ржцѣ горѣ. Полигане тѣлото на прѣсти, и въ това положение, бавно присѣдане долу, при което ржцѣтѣ се прибиратъ край тѣлото. И това упражнение се прави 6 пжти. То прѣдставлява завършване на първитѣ петъ упражнения. Нарича се магнетично събличане и обличане: надолу — събличане, нагорѣ — обличане.

З а б ъ л ѣ ж к а: Тѣзи упражнения ще правите единъ пжтъ прѣзъ деня, и то, ако се правятъ сутринъ е прѣкрасно, на обѣдъ — хубаво, а вечеръ — добро. Тѣзи упражнения трѣбва да се правятъ много бавно и правилно, съ добръ обтегнати ржцѣ и крака, ако искате да имате добри резултати. Движението на ржцѣтѣ е за развитието на сърцето и гжрдитѣ. Съ съсрѣдоточаването на мисълта се усиља умътъ. Изпълнението на всички упражнения пѣкъ усиља волята.

Тѣзи упражнения сж едни отъ най-хубавитѣ окултни упражнения; гледайте, обаче, тѣ да не ви станатъ като една примка, а се проникнете отъ тѣхната полза. Считайте, че сте ги знаели нѣкога, а сега си ги припомняйте.

11¹/₂ ч. с.

Работа върху чистотата и самообладанието.

Четириятъ картини, които виждате тукъ (I, II, III, IV) изразяватъ закона за самообладанието. Този законъ дѣйствува само чрѣзъ ума. Значи чрѣзъ ума човѣкъ може да се самообладава, затова неговитѣ мисли трѣбва да бждатъ хармонични. При прилагане закона на самообладанието, първото нѣщо, което трѣбва да знаете е, че въ душата на човѣка се коренятъ три велики сили, които Богъ е вложилъ, и които никой не може да ѝ вземе. Това се изразява въ първата картина (трижгълникътъ съ кръга въ срѣдата). Кръгътъ има три цвѣта. Външната виолетова краска означава онази потенциална Божествена сила на душата за да се прояви. Втората зелена краска означава силата ѝ да се развива, да расте. Третата портокалена краска означава силата ѝ да се индивидуализира. Такива души се наричатъ кристални. Не мислете, че тѣзи души сж горѣ. Такива души има въ плътъ между всички народи на земята. Когато въ единъ народъ има нѣколко такива души тѣ сж неговиятъ идеалъ, тѣ го създаватъ, тѣ сж душитѣ, които се покаятъ въ Бога.

Вторара картина (тритѣ кръга съ трижгълникъ въ срѣдата) означава свѣтящитѣ души. Тази свѣтлина е присжща на самия човѣкъ и никой не може да му я отнеме. Никой не може да изгаси свѣтлината, която имате, освѣнъ вие сами. Ако свѣтлината

ви нѣкога изгасне, знайте, че вие сами сте причина за това, а не другъ. Тѣй казва окултната школа на бѣлото братство.

Третата картина (тритѣ прѣплетени кръга и двата тригълника въ срѣдата) означава души на хората на сѣнитѣ, които потъватъ но не се давятъ. Тѣ сж сегашнитѣ хора, въ които и доброто и злото е прѣплетено. Духътъ обича да се гурка въ материята. Шестогълникътъ показва, че духътъ се гурналъ въ материята. Не се бойте отъ никаква катастрофа, духътъ ви никой не може да спъне, той ще излѣзе. Усѣмните ли се, оставате на дъното, смъртта дохожда. Въ окултната школа не се позволява никакво съмнение въ душитѣ и въ сърцата на ученицитѣ. Загнѣзди ли се съмнение въ душитѣ и въ сърцата ви, то е отрова, която ще ви разруши. *А само Богъ е животъ и свѣтлина.* Тамъ дѣто има животъ и свѣтлина, тамъ е и Богъ. Тамъ дѣто нѣма животъ и свѣтлина, тамъ Богъ не е, затова тамъ има и страдания. А дѣто има страдания има и мъчения. Сега да не се боите отъ тѣзи състояния. Ако вървите по Божественния пѣтъ, вашия духъ е като онзи майсторъ плувецъ, който, като знае да се гурне вжтрѣ въ свѣта, ще знае и какъ да излѣзе. Но ако вие се уплашите, ще спжнете духътъ си, и той ще остане долу подъ вълнитѣ. Вървайте че духътъ ви, който се гурка долу подъ вълнитѣ, ще побѣди. Като ученици, тѣй трѣбва да мислите, и тогава ще вървите право по отжпкания пѣтъ. Значи, силата, която имате, никой не ще може да ви отнеме; свѣтлината, която имате, никой не ще може да изгаси и духътъ, който имате, никой не ще го

побѣди. Като вървите по този път, никаква сила не ще бжде въ състояние да ви отбие отъ него.

И тъй, ще знаете, че всичко което става не ви го причинява никой другъ, освѣнъ вие сами. Никакво съмнение. Усѣмни ли се нѣкой, бѣлитѣ братя нѣма да му помагатъ.

Четвъртата картина показва истинския методъ, по който човѣкъ може да се развива, т. е. пътя на неговата еволюция. Когато рѣшите да живѣете по Бога, щомъ излѣзете отъ Божественната душа, като мъже и жени, ще ви срѣщнатъ сродни на васъ души, които ще внесатъ у васъ потикъ, сила и стремежъ въ свѣта и горѣ (показва върха на срѣдния тригълникъ) ще се слѣятъ. Тогава човѣкъ завършва своята еволюция. Ако се усѣмните въ пътя, който слѣдвате, нѣма да се срѣщнете съ сродната вамъ душа, и животътъ за васъ изгубва смисълъ.

Тѣзи четири картини трѣбва да ги помните, за да бждете ученици на бѣлата окултна школа. Тѣ сж единъ методъ за самообладание на ума, затова прѣзъ годината ще изучите аритметиката, математиката и геометрията. Това е единъ отъ добритѣ методи за концентриране на ума.

Сега ще ви покажа една жива картина. Ще гледате само отъ вратата, вжтрѣ не бива да влизате, защото изпаренията на тѣлата ви ще нарушатъ трептенията на свѣтлината ѝ. Тамъ ще влѣзете само съ сърцето си, а не и съ ума си. Ще направите разлика между свѣтлината въ тази стая, и свѣтлината, която ще видите около живата картина. Свѣтлината, която ще видите тамъ е фиксирана, нѣма никакво движение. Ние обичаме чистото и възвишеното. То

е стремежъ на душата. Ако запомните свѣтлината, която ще видите, ще ви бжде помощъ и потикъ въ живота.

Ще влизате само по шестъ души, и ще стоите по двѣ минути.

Слѣдъ изрѣждането на всички, учителятъ продължи: този образъ, който видѣхте, се нарича образъ на 12-тѣ добродѣтели. Свѣтлината е произведена по единъ простъ, обикновенъ начинъ, но енергията е окултна, трансформира се по извѣстни закони. Тамъ става бързо движение, бързо вибриране на свѣтлината, затова и трептенията ѝ не се забѣлѣзватъ. Ако вибрациитѣ сж слаби, ще забѣлѣжите, че се отдѣля димъ. Тази свѣтлина едно врѣме е горѣла у васъ; нѣкога ще си спомните това. Седемътъ свѣтлини сж седемътъ Духове, които стоятъ около Божия прѣстолъ, седемътъ Божествени пламъци на душата. Гледайте да остане въ ума ви тази приятна чистота и свѣтлина на живата картина. Когато свѣтлината дойде у човѣка до положението да не трепти, тогава тя е приятна; когато у васъ се зароди тази свѣтлина, нѣма да се колебае.

Тази картина е свързана съ четиритѣ полета на козмоса. Много тихо изказано: тази картина е свързана съ рая. Свѣтлината на тази жива картина дѣйствува успокоително на душата, повдига човѣка. Тя пада по извѣстни закони подъ разни жгли.

Като поставите въ ума и сърцето си картинитѣ, които видѣхте тукъ, нищо нѣма да бжде въ състояние да ви разколебае.

Въ Писанието се казва: „Направи тъй, както си видѣлъ.“ Павелъ, който трѣбваше да организира

християнската църква, биде заведенъ въ третото небе, и по това, което видѣ тамъ, започна да учи хората.

И сега има различни начини за виждане. Трѣбва да видишъ, да прочетешъ нѣщата, но необходимо е още да ги разберешъ, и да знаешъ, какъ да ги прѣвърнешъ, за да станатъ сила въ душата ти.

Сега сж нуждни сърца. Мнозина отъ васъ сте изгубили сърцата си. Знаете ли какъ? — Когато нѣкой отбие вадичката на водата ви, сърцето ви започва да се прѣсушава, — и вие ставате недоволни. Какво ви трѣбва? — Да пуснете вадичката си, за да протече вода вжтрѣ въ сърцето ви. Знанията безъ Божията любовъ правятъ свѣта тягостенъ. Много учения, това сж истезания на плътта. Нали Соломонъ е изучавалъ много нѣща, но видѣлъ, че животътъ безъ любовъ, макаръ и съ много знания, е нищо. Колкото повече знаешъ, толкова повече ще страдашъ. Сжщото положение ще намѣрите въ свѣта. Тръгнешъ съ празна торба въ свѣта, единъ гладенъ, другъ гладенъ, и ти съжелявашъ, че не можешъ да имъ помогнешъ. Каква полза отъ това, че на гърба ти виси торба? Празна ти е торбата! Но ако торбата ти е пълна, ще дадешъ на единъ гладенъ, на втори, и ще ги задоволишъ. Това е Божията любовъ, това е живиятъ хлѣбъ. Така се подразбира Божията любовъ, проявена на земята.

Между васъ, вжтрѣ въ душитъ ви, трѣбва да се въдвори абсолютна хармония. Съ това ще се занимавате тази година. Нѣма да спрѣгате глаголътъ „не мога“. Вие спрѣгате ту „мога“, ту „немога“, ту „искамъ“, ту „не искамъ“. Като пжтувахъ отъ София за Търново, въ трена имаше единъ младежъ,

който пушеше много тютюнъ. Питамъ го: „Можешъ ли се откажа отъ тютюна?“ — Мога, имамъ воля, но „не искамъ“. Продължаваме пжтя си. Слѣдъ малко той казва: „Ще видите, че въ 24 ч. азъ ще се откажа да пуша, и до сутринята нѣма да пуша никакъ“. Други двама младежи се наеха да го контролиратъ.

Та и вие сега, хвърлете табакерата! Едни отъ васъ ще могатъ да възстановятъ помежду си пълна хармония за 24 ч., други за два дни, трети за повече, а нѣкои за цѣла година.

Богъ е единъ, Той е и като майка, и като баща, и като братъ, а ти си четвъртото лице. И тъй, Богъ е като Любовь, като Мждростъ, и като Истина. И надъ всичко това, православнитѣ казватъ: „Вънъ отъ православната църква нѣма спасение“. Никаква православна църква! Азъ казвамъ: „*Вънъ отъ Бога нѣма никакво спасение!*“ Богъ е спасението въ свѣта.

Бащата и майката трѣбва да иматъ благо лице. Навжсятъ ли се, дѣтето познава, тегли се; усмихнатъ ли му се, то се разполага. Човѣкъ трѣбва да бжде съ такова лице, каквото е и сърцето му. Тъй гласи великата окултна школа. За да видите една Божествена картина, трѣбва да разбирате хубавитѣ картини на слънцето, за което е нужно да го наблюдавате съ години. Тя е съчетание на облаци и стѣтлини. Тѣзи картини вдѣхватъ у човѣка нѣщо велико, затова при бждещето възпитание трѣбва да измѣните начина и формитѣ. Формитѣ сж сжздадени отъ Бога, а ние ги изопачавиме. Да не разваляме това, което Богъ е направилъ. Голѣмо благословение е да видишъ една отворена душа.

Това е правото учение — никакво съмнѣние, никакво колебание. Туй, което имате въ себе си е Божествено. Усѣмните ли се, замѣствате Божественото съ човѣшкото. Не мислете, че пѣтътъ на единъ добъръ човѣкъ е посланъ съ рози. Ако едни го обичагъ, други го мразягъ. На земята тѣй е за сега. Тежката карма на хората прѣдизвиква и противоположни реакции. Щомъ прѣдизвикате въ ума си картината — тригълникътъ съ кръга въ срѣдата, бѣлитѣ братя ще ви познаягъ. Тѣ сж тукъ. Равностранныя тригълникъ е основа на бѣлото братство, и затова първиятъ тригълникъ въ геометрията е равностранниятъ.

Господъ не обича никакво съмнѣние. Онзи, който се съмнѣва, колебае, нѣма успѣхъ. Въ Писанието се казва: „Двоеумниятъ човѣкъ е непостояненъ въ всичкитѣ си пѣтища“. Божествениятъ пѣтъ е единъ.

За да разберете вжтрѣшния смисълъ на нѣщата, изискватъ се условия. Напримѣръ, какъ ще познаете цѣнността на хлѣба? Ако нѣкой гладува 5 – 6 дни въ пустинята, и послѣ му дадатъ 100 гр. хлѣбъ и една чаша вода, той ще каже: „Сега разбрахъ цѣната на хлѣба“.

Отъ васъ се изисква абсолютна чистота на сърцето !

Въ стаята, дѣто е живата картина, ако влѣзе нечистъ човѣкъ, ще получи ударъ, а ако е чистъ, ще излѣзе подмладенъ. Здравитѣ хора изпитватъ приятностъ отъ слънцето, а болнитѣ — получаватъ ударъ. Противодѣйствието на свѣтлината произвежда слънчевъ ударъ. Онѣзи хора, които не сж готови

за духовенъ животъ, се ожесточаватъ. А почне ли човѣкъ да живѣе въ сѣнка, става като молецъ, като бухалъ.

Законитѣ въ Божествения свѣтъ сж: въ бждеще трѣбва да ходите по принципи, а не по закони. Въ законитѣ има противорѣчия. Божествениятъ свѣтъ се изявява по принципи, ангелскиятъ — по закони, а човѣшкиятъ — по факти. Напримѣръ, еди кой си направилъ прѣдстжпление, това е фактъ, а законътъ е — наказватъ го за това прѣстжпление. Съединяваме фактитѣ съ законитѣ. Тогава има връзка. Когато направишъ добро, никой не те похвалява. Вие изучавате законитѣ на ангелитѣ само въ негативна смисълъ, затова не успѣвате. А въ бждеще ще изучаваме само законитѣ за доброто — потикъ ще се даде. Въ окултната школа ще има правосъдие на добритѣ хора. За въ бждеще ще унищожимъ сжденето на грѣшнитѣ, а ще сждимъ праведнитѣ, нѣма да наказваме, а ще възнаграждаваме. Въ окултната школа сж новитѣ закони на бждещето общество. Ние носимъ новото въ свѣта. Ще имаме сждии, прокурори, стражари само за добритѣ хора, а сегашното сждопроизводство ще го напуснемъ. Ще пимтаме: „За какво ти е дѣлото?“ — За прѣстжпление. — „Не се занимаваме съ такива дѣла.“ Ако е за добро, ще те защитаваме.

Тѣзи сж новитѣ мисли, които ще анализираме за въ бждеще. Сега ще гледате да ходите по пжтя на бѣлитѣ братя. Тѣ ще ви срѣщатъ на всѣка стжпка, ще ви помагатъ прѣзъ цѣлата година, и ще ви сѣдѣйствуватъ. Ако не ходите по този новия

пътъ, ще тъпчите стария пътъ. Тръбва да имате вѣра въ мъдростъта и въ любовъта.

Ако вашата душа е свързана съ причинния свѣтъ, дѣто съществуватъ принципитѣ, тамъ хората ще може да се обединятъ. Тамъ дѣто има закони, нѣма едногласие; дѣто има принципи, разногласията изчезватъ.

Гледайте да извършите прѣзъ годината всичко това, което се изисква отъ васъ, и бѣлитѣ братя ще ви помагатъ да бъдете чисти и да се самообладавате, да не мислите, че въ пътя, по който вървите, нѣма кой да ви посрѣщне. Всичко ще бже тѣй, както Богъ е наредилъ. Онѣзи, които вървятъ по Божия пътъ, ще получаватъ всички благословения. (Бесѣда държена въ горницата).

Шести день — ВТОРНИКЪ.

24 Августъ.

6 ч. с.

Размишления :

1. Добрата молитва.
2. Благославйй, душе моя, Господа.
3. За въдворяване пълната Божия любовъ между всички братя и сестри по лицето на земята.
- За въдворяване единството на Духа.
- За възцаряване Истината въ нейната пълнота между насъ.

Да изпълни Господъ всички свои добри намѣрения, които отначало е прѣдопрѣдѣлилъ споредъ своето благоволение.

Да бждемъ всички вѣрни на своето призвание, да изпълнимъ благата Му воля съ всичкото си сърце.

Да възлюбимъ Господа съ всичкото си сърце, съ всичката си душа, съ всичкия си умъ и съ всичката си сила.

Да възлюбимъ всички наши братя и сестри и наши близки, както собствената си душа.

4. Отче нашъ . . .

8 ч. с.

Голѣмецъ и слуга.

Въ васъ, обаче, не ще така да бжде; но който иска да бжде голѣмецъ между васъ, нека бжде слуга вамъ.

Съ този стихъ Христосъ опрѣдѣля единъ принципъ. Той не казва, че всѣки човѣкъ трѣбва да бжде слуга, но казва, че който иска да бжде голѣмецъ между васъ, нека бжде слуга вамъ. Само онзи, който иска да бжде голѣмецъ, той трѣбва да бжде слуга.

На пръвъ погледъ тѣзи Христови думи се виждатъ малко противорѣчиви. Какъ е възможно, онзи, който иска да бжде голѣмецъ, да бжде учтивъ, да стане слуга и да се унижи? Този именно е Божествениятъ законъ.

Бащата и майката, които искатъ да станатъ

(Матей 20 : 26 :)

голѣмци, трѣбва най-напрѣдъ да бждатъ слуги. Царьтъ и царицата на земята не се ли подчиняватъ на сжщия законъ? Ако една майка не се рѣши да слугува на своитѣ синове и дѣщери, може ли да стане голѣмкиня? Ако единъ баща не се рѣши да слугува на своитѣ синове и дѣщери, може ли да стане голѣмецъ? И наистина, по-добра слугиня отъ майката, и по-добъръ слуга отъ бащата нѣма. Тѣй че този законъ е вѣренъ въ основата си.

Тогава ние прилагаме като правило слѣдното: всѣка майка и всѣки баща, които искатъ да иматъ дѣца, трѣбва да станатъ слуги. Всѣки учителъ, който иска да има ученици, трѣбва да стане слуга.

Въ тѣзи Христови думи е заключена една велика Божествена мисль.

Кой може да слугува? — Може да слугува само силниятъ, умниятъ, добриятъ човѣкъ.

Този, който иска да стане лѣкаръ, и той трѣбва да слугува. На кого? — На болнитѣ. Ще прави своитѣ прѣврѣзки, масажи, ще трѣбва да разбира много добръ своето изкуство като лѣкаръ, като слуга на болни тѣ. Иначе нито единъ боленъ не би повикалъ лѣкаръ. Сега азъ виждамъ по очитѣ ви, че всинца искате да бждете господари. Много добра мисль имате, но Господъ казва за васъ така: „Кажи имъ да се научатъ да слугуватъ.“ Вие ще ми възразите: „Какъ така, ние не сме чували такава нѣщо, че трѣбва да слугуваме!“ Не, колко пжти е минавала тази мисль прѣзъ ума ви, но вие си държите стария навикъ и си казвате: „Все на мене ли се дава да слугувамъ?“ — Да, ще слугувате. Щомъ искашъ да бждешъ господарь, ще слу-

сугуващъ; не искашъ ли да бждешъ господарь, нѣма да сугуващъ. И тъй, който не иска да сугува, голѣмецъ не може да бжде.

Отъ сега нататѣкъ трѣбва да приложимъ този стихъ въ всѣкидневния си животъ. Ако не можемъ да го приложимъ, не ще бждемъ въ състояние да разрѣшимъ единъ отъ най-сжщественитѣ обществени въпроси.

Сега нека разгледаме този въпросъ въ неговата широчина. Онзи господарь, който иска да има много овци и говеда, нали имъ приготвя сѣно и всѣкаква друга храна? Кой е онзи човѣкъ, който иска да бжде господарь, знатенъ, голѣмецъ прѣдъ другитѣ хора, а да не сугува на своитѣ коне, волове и овци? Всѣки овчарь, всѣки господарь сугува на своитѣ овци. Обаче, като влѣземъ въ обществения животъ, и започнемъ да се занимаваме съ хората, мислимъ, че „законътъ за сугуването“ трѣбва да се приложи другояче. Не, по сжщия начинъ трѣбва да се прилага и тукъ този законъ.

Христосъ казва: „Нека бжде слуга вамъ“.

На кои? — Ти можешъ да бждешъ слуга само на онзи човѣкъ, когото обичашъ. Не можешъ да сугуващъ на човѣкъ, когото не обичашъ. Слѣдователно, подъ думата „слуга“ Христосъ разбира голѣмецъ, защото сугуването е свѣрзано съ любовта, а любовта се стреми къмъ велики нѣща, да обхване всички хора, да ги владѣе. Това е желанието на любовта.

Христосъ казва: „Който има този законъ вътрѣ въ душата си, той трѣбва да прояви и другитѣ стремежи на любовта, трѣбва да е готовъ да служи и

на другитѣ които обича. И тъй отъ Христовитѣ думи се подразбира, че истинското голѣмство се основава на слугуването. Слугувашъ ли, ще бждешъ голѣмецъ, не слугувашъ ли, никакъвъ голѣмецъ не можешъ да бждешъ; слугувашъ ли, майка можешъ да бждешъ, не слугувашъ ли, майка не можешъ да станешъ; слугувашъ ли, баща можешъ да бждешъ, не слугувашъ ли, баща не можешъ да станешъ; слугувашъ ли, учителъ можешъ да бждешъ, не слугувашъ ли, учителъ не можешъ да станешъ. Между тѣзи двѣ противоположности, а именно: между слуги и господари, между учители и ученици, между синове и дъщери, между майки и дъщери и бащи и синове, сжщиятъ законъ сжществува. А той е — законътъ на слугуването. И тъй, когато обичаме нѣкого, ние трѣбва да бждемъ толкова деликатни, внимателни къмъ душата, къмъ ума и сърцето на любимото намъ сжщество, че да не оставимъ въ него мисълта, какво искаме да го използваме, а да оставимъ въ него мисълта, че сме готови да се жертвуваме. Можешъ ли да вдъхнешъ прѣзъ цѣлия си животъ въ душата на нѣкой човѣкъ мисълта, че си готовъ да се жертвувашъ за него, ти си спасенъ; внесешъ ли въ него друга мисль, че искашъ да го използвашъ, ти си изгубенъ.

Азъ бихъ желалъ между васъ да има надпрѣварване въ изпълнение длъжността на слуги. Азъ цѣня слугитѣ. Сега Господъ се нуждае отъ слуги. Първиятъ слуга е Господъ, Той иска помощници. Отъ господарь Господъ е станалъ слуга.

Въ Писанието се казва: „Синъ Человѣчески не дойде да Му послужать, а да имъ послужи.“ Днесъ

Господъ не иска господари, защото и Той самъ не е господарь. Че и Той самъ не е господарь, се вижда по това, че ако бѣше господарь, свѣтътъ щѣше да отива напредъ. А понеже свѣтътъ е оставенъ самъ да се управлява, затова е разбърканъ. Ако ме попитатъ: кога ще се оправи свѣтътъ? Отговарямъ: Когато напуснете постоветъ на голѣмство. И тъй, когато всички хора напуснатъ тѣзи знатни постове, когато всички слѣзатъ отъ тѣхъ и започнатъ да работятъ като Бога, като слуги, свѣтътъ ще се оправи, и съ това въпросътъ е разрѣшенъ. Тази е мисълта, която Христосъ е вложилъ въ този стихъ за разрѣшението на този общественъ въпросъ. Кога ще изчезнатъ страданията? — Когато мжжътъ стане слуга на жена си, и жената стане слугиня на мжжа си, когато братътъ стане слуга на сестра си и сестрата — на брата си, когато господарьтъ стане слуга на слугата си и слугата стане слуга на господаря си. Съ това въпросътъ е разрѣшенъ. Нѣма двѣ мнѣния по това, нѣма никаква друга философия, никакъвъ другъ пътъ извънъ този. Този е единствениятъ методъ, по който можемъ да разрѣшимъ принципално въпроса. Ще кажете: „Какъ?“ Викатъ ви на гости на обѣдъ или вечеря. Онзи, когото обичашъ, остави го да седне на първо мѣсто, да се наяде, а ти седни на послѣдно мѣсто. Ето какъ се разрѣшава въпросътъ. Първо трѣбва да ядатъ слабитѣ хора, а послѣ — силнитѣ. Този законъ е вѣренъ и въ природата. Че прѣзъ малкитѣ дупки кой минава, голѣмитѣ хора или малкитѣ бубулечки? Понеже Господъ оставя голѣмата врата за голѣмитѣ хора, то най-послѣ отваря тази врата. Той отваря първо малкитѣ

врати, за да минаватъ най-малкитѣ, послѣ постепенно отваря по-голѣмитѣ врати, докато най-послѣ отвори най-голѣмитѣ — и прѣзъ тѣхъ минаватъ най-голѣмитѣ. Законътъ е сжщиятъ, когато едно здание се разрушава. Щомъ започне то да се руши, най-напрѣдъ се отчупва едно парченце отъ него, послѣ второ, трето, докато се разруши цѣлото. И при граденето на зданието сжщиятъ законъ дѣйствува. Най-напрѣдъ се поставя единъ камѣкъ, послѣ втори, трети, докато се свърши цѣлото здание. Искамъ принципално да разрѣшимъ този въпросъ, а именно — да рѣшимъ да бждемъ слуги, за да сме заедно съ Господа. Гледайте да се избавите отъ онова голѣмо честолюбие, което имате въ васъ. Казвате си често: „Какъ тѣй, мене да обидятъ, азъ, който имамъ толкова знания и съмъ отъ такова знатно произхождение!“ Ти закачи твоето честолюбие, твоето произхождение, твоигѣ знания на гвоздей, и се покажи прѣдъ хората такъвъ, какъвто Богъ те е създалъ. Всичко останало е панделки, то не е сжществено. Днешнитѣ ти знания утрѣ ще бждатъ невѣжество. Ние, съврѣменнитѣ хора, които мислимъ, че много знаемъ, защо до сега не оправихме свѣта, не оправихме живота си? Когато говоря за едно, за друго, мнозина казватъ: „Ние знаемъ тѣзи нѣща“. Отговарямъ въ себе си: Не знаете още нищо! Докато не придобиете въ себе си онази сила, чрѣзъ която да се поляризирате, да възстановявате своя миръ, да намирате удоволствие въ слугуването и да считате, че когато служите, когато укажете една малка благосклонность къмъ когото и да е, това е една привилегия, не можете да кажете, че знаете нѣщо. Да кажемъ, че

вървите по пътя, и срѣщните нѣкой бѣденъ старецъ, той трепери и не може да си върже обувката, но вие не му обръщате внимание, това ви се вижда дребна работа, защото рѣшавате нѣкой важенъ въпросъ за братство и равенство. Не, ще оставите на страна въпроса за братството и равенството, и ще се спрете да вържете обувката на този старецъ. Постъпите ли така, въпросътъ за братството и равенството е рѣшенъ. Отминете ли стареца, безъ да му помогнете, въпросътъ не е рѣшенъ.

Сега ще се обърна къмъ васъ, мъже и жени, да ви обясня, какъ разваляте любовта. Любовта всѣкога изисква служене. Двама млади, момъкъ и мома, си приказватъ сладки думи. Момъкътъ казва: „Ти си моятъ ангелъ, ти си смисълътъ на живота ми, съ тебъ само има животъ, радостъ, а безъ тебе ще се самоубия“. Тя казва същото. И ти си за мене ангелъ, безъ тебе не мога да живѣя и т. н. И тъй, докато се оженатъ, чуватъ се думитѣ: ангелче, гълъбче, Иванчо, Марче. Оженатъ ли се, нѣма вече ангелче, нѣма гълъбче, а — Иване, Маро! Питамъ: Защо дойде тази вътрѣшна промѣна, кждѣ отиде този ангелъ? Ангелъ значи слуга. А като кажешъ „Иване!“, това показва, че този Иванчо — ангелътъ, сега е станалъ господарь. Тѣзи двама души не сж се обичали. Защо се разваля любовта? — Защото като се събератъ мъжъ и жена да живѣятъ заедно, тѣ започватъ да виждатъ недостатъцитѣ си. Жената не влиза въ положението на мъжа си, и постоянно му казва, това да донесе, онова да донесе, и той чува само: донасяй, донасяй. Той мислилъ пкъ, че като се ожени, тя ще го направи

щастливъ. Той не се оженилъ, за да ѝ слугува, а
тя да му слугува, и жената казва, че не се оженила,
за да слугува, а да ѝ слугуватъ. И, тъй като се
оженатъ, картитъ излизатъ на явѣ. Оженили се
не два ангела, не двама слуги, а двама голѣмци. Ето
дѣ е грѣшката. Бихъ желалъ двама души да се оже-
натъ като слуги въ отношенията си, и само тогава
да се очаква между тѣхъ животъ. Оженатъ ли се
като господарь и господарка, да те пази Господъ
отъ такъвъ домъ! Отъ такова сѣмейство ще се на-
родятъ господарки и господарчета; първото и вто-
рото господарче ще започнатъ да си дърпатъ коситѣ.
Ако пъкъ се оженятъ слуги и слугини, ще се на-
родятъ слугинчета, които ще си живѣятъ добръ и
ще казватъ: „Сега разбираме закона!“ Господъ каз-
ва: „Ситъ съмъ вече на господари и господарки, на
тѣхнитѣ женитби и раждания на господарчета.
Отъ сега нататкъ искамъ да се женятъ слуги и
слугинчета“. Това ви говоря въ пряма смисълъ. Пър-
вото господарче, което се роди въ единъ домъ,
всички го обичатъ, и майката казва: „Моето ангел-
че!“ Но дѣтето ѝ се обръща и я ухапва. Казвамъ:
Който хапе, той не е ангелъ, а господарь. Знаете
ли, кой е първиятъ господарь въ свѣта? Първиятъ
господарь въ свѣта е вълкътъ. Той овце не пасе,
не оре, не сѣе, но казва: „Азъ съмъ господарь“, и
започва отъ кошара въ кошара, отъ стадо въ стадо.
„Азъ съмъ бирникъ“. Защо вълкътъ е пословиченъ
като вълкъ? — Защото е първиятъ господарь въ
свѣта. Тази мисълъ азъ взимамъ и въ пряма, и въ
косвена смисълъ. Въ пряма смисълъ означавамъ идеята,
тъй, както си е, а въ косвена — разбирамъ онова вж-

трѣшно разположение на човѣка, когато той иска да използва мислитѣ и чувствата на кого и да е, като вълкъ. И тъй, едно отъ качествата на слугата, тъй както е сложена тази дума въ български езикъ, е да се научи на онзи великъ законъ на изпраждане, т. е. да знае, какъ да се изпразва. Онзи, който отива съ стомна за вода, нали първо му прѣдстои да я изпразни и послѣ да налива? Всѣки човѣкъ, който иска да слугува на Бога, трѣбва да знае първия законъ — да изпразва сърцето и ума си отъ всички лоши мисли и чувства. Обидилъ те нѣкой, обърни стомната си: кълъ... кълъ... кълъ, и като я изпразнешъ, тури въ нея Божествени чувства. Оскърбилъ те нѣкой, обърни сърцето си надолу. Знаете ли, че сега въ физическия свѣтъ сърцето е обърнато нагорѣ? Когато влѣзете въ една окултна школа, първото нѣщо, на което ще те научатъ тамъ, е да се изпразвашъ. Когато изпразнатъ ума ти, ще почувствуващъ, че нищо не знаешъ; когато изпразнатъ сърцето ти, ще почувствуващъ, че никого не обичашъ. Но това е само привидно. Като изпразнишъ ума си, ще го поставишъ на онзи чучуръ отъ Божествени мисли, отъ който ще се влѣятъ въ ума ти висши Божествени идеи. Като изпразнишъ сърцето си, ще го туришъ прѣдъ Божествения чучуръ на чувствата, и ще изпитаешъ вливане на Божествени чувства, на великъ животъ.

Азъ бихъ желалъ отъ васъ, като ученици на окултната школа, да обърнете сърцето си надолу и да го изпразните; острието на сърцето, което прѣдставя върха на единъ тригълникъ, трѣбва да се обърне нагорѣ, а основата да остане надолу.

Питамъ ви: каква полза ще имате, ако държите едно горчиво чувство въ сърцето си съ години? — Абсолютно никаква полза. Прѣдставете си, че нѣкой ви е обидилъ, и вие ставате сутринъ и веднага си казвате: „Ехъ, какъ кръвно ме обиди той, азъ никога нѣма да му простя.“ Вториятъ, третиятъ день сжщото повтаряте. А какво е това? Цѣло идолопоклонство, въ което цѣлото ти сжщество, битие се огорчава. Азъ казвамъ: На мене не ми трѣбватъ такива богове, нека моятъ олтаръ остане празенъ. Намѣсто да туришъ въ сърцето си този, който ти е направилъ зло, тури този, който ти е направилъ едно голѣмо добро и кажи: „Господи, Ти ми направи едно голѣмо добро, азъ съмъ готовъ да направя за Тебе всичко.“ Турете Христа на сжщото мѣсто. Възприемайте Христовия Духъ въ сърцата си, Христовитѣ мисли въ умоветѣ си и отъ нищо друго нѣмате нужда. Когато Христосъ дойде прѣдъ вашитѣ сърца и хлопа, Той ще ви пита: „Вашитѣ стомни празни ли сж или пълни, вашитѣ умове празни ли сж или пълни, вашитѣ сърца празни ли сж или пълни?“ Когато момъкъ дойде да иска нѣкоя мома, той я пита: „Твоето сърце свободно ли е, или не, т. е. сърцето ти празно ли е или, пълно?“ Кой моми се женятъ? — Тѣзи, на които сърцата сж празни. Момата отговаря: „Свободна съмъ, моето сърце е празно.“ Христосъ ви пита сега: сърцата ви пълни ли сж, или празни, т. е. свободни ли сте, или не? Отговарятъ: празни. На мене нѣма какво да казвате, съ мене нѣма какво да разрѣшавате този въпросъ. Утрѣ, утрѣ ще го рѣшите вие, защото утрѣ ще ви хванатъ като нѣкои говеда.

Всички хора, на които сърцата и умоветъ сж пълни, сж говеда. Който не иска да е говедо, сърцето и умътъ му трѣбва да бждатъ празни. Окултиститѣ казватъ така: „Когато въ сърцето има едно желание, то е една спънка за ученика, и това желание ще го въведе въ грѣхъ.“ Имашъ желание да станешъ богатъ, да се осигуришъ, това желание ще стане причина да иждивишъ живота си и 10—15 години ще останешъ назадъ; ще желаетъ, ще желаетъ, докато дойде нѣкой и те обере. Че въ Русия имаше милионери съ по 4—5 милиони рубли, но сега сж избѣгали отъ Русия, като послѣдни бѣднѣици. Съ тѣзи пари осигуриха ли се? Христосъ имъ показа, че сж вървѣли по кривия пѣтъ. Чудното е, когато казвамъ, че хората трѣбва да слугуватъ, и то безкористно; свещеницитѣ протестиратъ, събиратъ се и казватъ, че заплатитѣ имъ сж малки, не могатъ да проповѣдватъ безъ пари. Хубаво, свещеницитѣ взиматъ по 500 лв., ами владицитѣ като взиматъ по 8000 лв. проповѣдватъ ли безплатно? Слѣдователно, въпросътъ не е въ паритѣ, а има друго нѣщо, което спъва хората. Че това е така, вижда се отъ слѣдния фактъ: единъ красивъ германски проповѣдникъ билъ извѣстенъ съ своето краснорѣчие въ проповѣдитѣ си. Единъ день царътъ, чийто любимецъ билъ проповѣдникътъ, издава заповѣдь да се увеличи заплатата на проповѣдника, за да може по-често да проповѣдва и да се чува словото му по-далечъ. Обаче, царътъ забѣлѣзалъ, че при тѣзи условия, проповѣдитѣ започнали да се чуватъ по-рѣдко. Запитва за причината на това нѣщо, и министърътъ отговорилъ: „Ваше Величество, трѣбва

да знаете, че пѣтелътъ когато затлъстѣе, не пѣе.“ Която селянка и да запитате, ще ви отговори, че пѣтелътъ кога затлъстѣва, не пѣе. Горко на тази кжща, въ която пѣтелътъ не пѣе! Англичанитѣ казватъ: „Лошо прѣдсказание е, когато пѣтелъ не пѣе.“ Христосъ прѣдсказа на евреитѣ, какъ могатъ да се подигнатъ като народъ, а именно когато книжницитѣ и фарисеитѣ възприематъ това учение. Българитѣ сега сжщото разрѣшаватъ. Христосъ днесъ пакъ имъ казва: „На този народъ не трѣбватъ попове, владици и господари, а слуги, слуги му трѣбватъ.“ На този народъ трѣбватъ попове—слуги, учители—слуги, министри—слуги, на всѣкъждѣ има нужда отъ слуги, слуги. Такъвъ е законътъ на ангелитѣ, такъвъ е законътъ на бѣлото братство, което сега ржководи свѣта. Всички бѣли братя, всички ангели на небето изпълняватъ този великъ законъ. Когато отидете въ тѣхния свѣтъ, ще забѣлѣжите, че най-умнитѣ, най-възвишенитѣ, най-благороднитѣ работятъ най-много и заематъ най-долнитѣ мѣста. Жалко е, че днесъ църквата очаква да слѣзе Христосъ на земята, облѣченъ съ мантия, съ хубави одежди и съ мечъ въ ржка, та всички да Го видятъ. Че ако така си прѣдставятъ Христа, и ако тъй Го очакватъ, то германскиятъ императоръ прѣзъ 1915 година не бѣше ли този Христосъ? Не е този начинътъ, по който ще дойде Христосъ въ свѣта. Никой царь, никой философъ, никой свещеникъ или владика, който върви по този обикновенъ пжтъ, не може да внесе нѣщо ново въ този свѣтъ. Ако Христосъ дойде днесъ въ свѣта и се присъедини къмъ една попка процесия отъ 10—15,000 попове, знаете ли, дѣ ще

Го намѣрите? Ще Го намѣрите послѣденъ въ цѣлата процесия, защото поповетъ сж господари и проповѣдватъ, че такъвъ билъ Господъ, онакъвъ билъ и т. н. Нищо не знаятъ тѣзи свещеници. Напримѣръ тѣ често произнасятъ: Благословенъ Господъ Богъ нашъ. Но азъ казвамъ: „Господъ не може да бжде благословенъ за този, който не знае да работи, а е благословенъ за този, който знае да работи. Благословенъ е този Господъ, Който живѣе въ сърцата на майки, бащи и слуги, които знаятъ да слугувтъ.“

Като ви говоря върху този стихъ, не искамъ да правите усилия, изкуствено да го прилагате, а това слугуване да произтича отъ едно вжтрѣшно чувство, отъ едно вжтрѣшно побуждение. Никому не казвайте, че азъ съмъ слуга, но животътъ, дѣлата ви да показватъ, че сте слуги. Азъ съмъ виждалъ много дъщери, които слѣдъ като работятъ въ къщи, започватъ да се оплакватъ и казватъ: „Е, много работихъ, пришки ми излѣзоха на ржцѣтъ“. Пришкитѣ, обаче, не сж признакъ, че човѣкъ е много работилъ. Поставете една селянка и една гражданка на една и сжща работа. Селянката ще работи 10 ч., и пришки нѣма да ѝ излѣзатъ, а гражданката ще поработи 15 минути, и ще има пришки по ржцѣтъ си. Ако сждимъ по пришкитѣ, ще излѣзе, че гражданката е работила повече отъ селянката. Това не е правило. Правило е да се ржководимъ отъ онова велико чувство на доволство отъ себе си, което изпитваме, когато сме работили. Само по този начинъ между насъ ще се въдвори братството. Да не казваме: „Ама онзи не слугува“. Не, вие ще разрѣшите въпроса правилно, за себе си, като се

запитате така: азъ слугувамъ ли, показвамъ ли качества на слуга? Какъ ще познаемъ, че единъ хужожникъ е добъръ? — Ще разгледаме работата му, ще го накараме да нарисува една картина, и слѣдъ като я нарисува, ще се произнесемъ, дали е добра или лоша. Когато кажемъ за нѣкого, че е музикантъ, произнасяме се, че е такъвъ, само слѣдъ като сме го чули да свири, и въ свиренето му има пълна хармония. Така постъпваме въ всички случаи, когато даваме прѣцѣнка за нѣщо. Напримѣръ женитѣ казватъ: „Мжжетѣ трѣбва да се поправятъ“. — Не, женитѣ трѣбва да се поправятъ. Мжжетѣ казватъ: „Женитѣ трѣбва да се поправятъ“. — Не, мжжетѣ да се поправятъ. Ще кажете: „Кой по-напрѣдъ трѣбва да се поправи? — Който се надпрѣвари да стане слуга. Жената като излѣзе отъ реброто на мъжъ си, и като виде, че нѣма много знания, пожела да има такива и затова продаде своята честъ. За голѣмство тя продаде честта си въ рая, и то само за една ябълка. Вие ще се оправдавате и ще казвате: „Ама тя била излѣгана и т. н.“ Не, първата ваша майка, тази първа кокона въ рая бѣше господарка тамъ, и не бѣше научила закона на слугуването. Въ първоначалния езикъ думата „Ева“ значи наука за малкитѣ величини. Господъ ѝ бѣше опрѣдѣлилъ да изучава науката за малкитѣ величини, но тя не бѣше доволна и каза, че ще учи голѣмитѣ величини, и ще покаже на този хаплю отъското е направена, че не стои по-долу отъ него. Но и двамата излѣзоха отъ рая. Вие сте женени, азъ не съмъ, но ще ви кажа, какво е вашето състояние, слѣдъ като се ожените. Оженатъ се млади, и слѣдъ

една недѣля всѣки отъ тѣхъ иска да бжде господарь, и казватъ: „А да видимъ сега, кой пѣтелъ ще пропѣе“. Нахокватъ се, и започватъ помежду имъ психологически юмруци. Слѣдъ това започва примиряване, той иска извинение, тя сжшо. Прощаватъ се. Мине малко врѣме, пакъ се скарватъ. Нѣма миръ мѣжду тѣхъ. Защо? — Защото и двамата искатъ да бждатъ господари въ кѣщата. Жената казва: „Какъ, при майка си бѣхъ слугиня, а тукъ искамъ да бжда господарка“. Не, тази жена именно при майка си е била господарка; майката и бащата работятъ, а тя господарува. А сега тукъ, при мжжа си ще бжде слугиня. Затова женитѣ, като се ожениятъ, ще трѣбва да плюятъ на рѣцѣтъ си, да се запретнатъ, и да кажатъ: „Ела, Господи, на помощъ, ще бжда тукъ слугиня, и започвамъ работата“. Сжщото да кажатъ и мжжетѣ. Азъ искамъ и вие, като ученици на окултната школа, да си плюете на рѣцѣтъ, тѣй както и азъ съмъ плюлъ на рѣцѣтъ си, и да бждемъ всички слуги на Господа. Слугата не трѣбва нито да прѣувеличава, нито да намалява нѣщата, които господарьтъ му е повѣрилъ. Като утѣшавашъ нѣкой твой братъ, кажи му: „Братко, азъ зная защо си нещастенъ, не си научилъ закона на слугуването, а искашъ да бждешъ господарь.“ Като утѣшавашъ сестра си, кажи ѝ: „Сестро, ти си нещастна, защото не си научила закона на слугуването, а искашъ да бждешъ господарка.“ Слугуването трѣбва, но не наложително, а доброволно. Ако постѣпвате така, 95% отъ нещастията ви ще се прѣмахнатъ. Този великъ законъ на слугуването се състои въ слѣдното: когато ние духовно възприе-

мемъ да носимъ любовта, и всичко да прѣнасяме
 съ любовъ, Господъ идва въ насъ. Любовта е съз-
 нателна, тя прониква навсѣкждѣ, тя ще започне да
 ти говори, тя е Богъ. Азъ не ви говоря за да ви
 утѣшавамъ, но вие маже да направите опитъ, и да
 провѣрите това. Оѿворете сърцето си, и турете вж-
 трѣ любовта, и Господъ ще започне да ви
 говори тъй ясно, както никога не ви е говорилъ.
 Той ще ти каже: „Ето какъ ще стане тази работа,
 тъй направи; ето какъ се слугува.“ Прѣдстави си,
 че ти вървишъ въ Христовия пѣтъ и видишъ, че
 нѣкой богатъ човѣкъ раздава имането си и започва
 да слугува на човѣчеството. Ти казвашъ: „Господи,
 ето единъ човѣкъ отъ добритѣ слуги.“ Направи и
 ти сжщото, бѣди и ти слуга на човѣчеството, щомъ
 харесвашъ дѣлата му. Азъ не говоря за материал-
 ното, но за това, което имате вжтрѣ въ вашия умъ,
 въ вашето сърце и воля; всичко това трѣбва да
 туримъ въ царството Божие, въ това ново дѣло,
 което Господъ носи въ свѣта, за да изпълнимъ бла-
 гата Му воля. Именно, като слуги, ние нѣма да на-
 пуснемъ положението си, нѣма да мислимъ, дѣ сме;
 дѣто и да сме, все едно ще ни бѣде. Каква разлика
 има между единъ слуга — разсиленъ при нѣкое ми-
 нистерство и единъ слуга при нѣкой земледѣлецъ?
 Кой отъ тѣзи двамата слуги е при по-добро поло-
 жение? Азъ бихъ прѣдпочелъ да съмъ слуга на ни-
 вата, или въ нѣкоя градина, защото въздухътъ тамъ
 е чистъ. И тъй, ангелитѣ и светиитѣ сж първитѣ
 слуги. Тѣ не сж облѣчени съ мантии, съ велико-
 лѣпни одежди, но тѣ сж най-добритѣ работници.
 Тѣзи ангели ще намѣрите между ученитѣ мжже

и жени, ще ги намѣрите между всички хора, които утѣшаватъ несчастнитѣ и имъ казватъ: „Не бойте се, Господъ е между васъ, Той ще ви успокои.“ Тѣ ги утѣшаватъ, а Господъ имъ казва: „Азъ съмъ тукъ, азъ ще уредя работата.“ Единственото нѣщо, което прави Господъ сега е, че изпжда господаритѣ навънъ, т. е. не ги изпжда отъ свѣта, а имъ казва: „Вие си стойте, не се бъркайте въ нищо, ние ще ви нахранимъ.“ Той ще имъ даде една голѣма трапеза, ще имъ даде легенъ съ вода да се измиятъ, ще имъ изчисти обувката, ще имъ наготви, и ще ги пита: „Готови ли сте сега за трапезата?“ Тѣй гласи новото учение. И тѣй, слугитѣ нѣма да изгонятъ господаритѣ, а ще имъ кажатъ: „Братя, вие, като господари, ще стоите на стола, а ние, като слуги, ще ви прислужваме.“ Това е учението, което Христосъ иска за васъ. И днесъ вече Христосъ иде, но не за господаритѣ на този свѣтъ, а за слугитѣ. Той като дойде, нѣма да пита, дѣ сж учителитѣ, свещеницитѣ, владицитѣ, господаритѣ, а ще пита, дѣ сж ученицитѣ на новото учение, слугитѣ. На първитѣ ще даде филони, корони и ще ги постави отвънъ, въ приемната стая. И тѣй, щомъ си господарь, щомъ си владика, проповѣдникъ, или нѣкое голѣмо величие, ще останешъ въ приемната стая, а щомъ си ученикъ, щомъ си слуга, ще бждешъ при Господа. Тази мисль ще схващате право, и ако мислите така, ще разрѣшитѣ този въпросъ ребромъ. Идната година като дойдете, да не питате вече, какъ ще се оправи тази работа. Този е единствениятъ пжтъ, по който ще може да се оправи, другъ пжтъ нѣма. Този е законътъ, който Христосъ е положилъ въ свѣта.

Майкитѣ отъ хиляди години сж започнали да прилагатъ този законъ. Добрѣ започва всѣка майка. А нѣкои казватъ: „Тежка е тази работа, до сега сме били слуги, и за въ бждеще пакъ ще слугуваме.“ Станете господари! И за господари има мѣста, и то почетни мѣста има за тѣхъ. За господаритѣ има опрѣдѣлени портфейли, като за министри, и се назначаватъ съ указъ, а за слугитѣ нѣма никакво назначение. На господаритѣ ще плащаме, а на слугитѣ нѣма да плащаме нищо, но за тѣхъ има другъ единъ законъ: всѣки, който слугува, ще му дадемъ една цѣлувка. А на господаритѣ ще кажемъ: „Добрѣ дошли, господа, заповѣдайте, вие сте отъ високо произхождение, богатъ, ученъ човѣкъ сте, философъ, вие заслужавате нашитѣ почитания, уважения, но не и цѣлувка.“ На слугата ще кажемъ: „Братко, ти си отъ низко произхождение, заповѣдай една цѣлувка.“ И тѣй, двѣ положения раздава Христосъ: на богатия и отъ високо произхождение човѣкъ — пари, а на слугата и отъ низко произхождение човѣкъ — една цѣлувка. Не се отчайвайте! Който иска пари, господарь да стане, а който иска да работи безъ пари, слуга да стане! Комуто е дотегналъ живота, и иска господарь да стане, да заповѣда на стола, а който не иска да почива, слуга да стане. Това сж принципи, които можете да приложите буквально. Като се срѣщнете, надпрѣварвайте се да си отдавате почитъ единъ на другъ; на такава велика работа, обаче, способенъ само слугата. Сегашнитѣ дѣца азъ считамъ господари. Майката кара дѣтето си да се ржува, да цѣлува ржка нѣкому, а то не иска, мръщи се. Майката казва: „Моето ан-

гелче!“ Какъвъ старъ господарь е то! Нѣкои дѣца често си надуватъ устата, бузитъ, а родителитъ имъ ме питатъ, защо правятъ така. На родителитъ нищо не казвамъ, но въ себе си мисля: „Старъ господарь е това дѣте.“ Това дѣте, като се надува, казва: „Голѣмъ съмъ азъ, имайте за мене по-голѣмо мнѣние!“ Такива погрѣшки има и въ духовнитъ сестри. Нѣкои отъ тѣхъ, за да покажатъ, че не сж слуги и че много знаятъ, надуватъ се. И мжжетъ сжщо се надуватъ. Самото надуване е една негативна мисль. Щомъ започнешъ да се надувашъ, ти си негативенъ, ти мислишъ, че нѣмашъ това, което трѣбва да имашъ, и започвашъ да се демагнетизирвашъ. За какво има да се надуваме? Ако у мене живѣе любовта, по-хубаво нѣщо отъ това може ли да има? Що е любовта? Любовта е Господъ, а Него търси цѣлъ свѣтъ. И тѣй, ние трѣбва да възприемемъ въ себе си любовта, този живъ Господъ, и да Му станемъ слуги, или да служимъ заедно съ Него. Така ще се научимъ на това велико изкуство да се обичаме, но не може да има обичъ, безъ да се научимъ да слугуваме. Онзи, на когото искашъ да слугувашъ, не трѣбва да гледашъ грѣшкитъ му, прави се, че не ги виждашъ, и ще го обичашъ. Любовта е като водата, и тя казва: „Нищо, ти влѣзе при мене малко нечистъ, но като постоишъ малко въ тази вода, ще се изчистишъ. Казватъ за нѣкого: „Не го ли виждате колко е нечистъ“. Нищо, водата като дойде, той ще попадне въ нея, ще постои малко, и полека-лека тя ще го изчисти. Не считайте никого за неизправимъ, защото въ Божията любовъ всичко е чисто, стига да имаме търпѣние. Срѣщна ли ви

надути, ще зная, че сте господари, не сте ли надути — слуги сте. Нѣкои казватъ: „Дотегна ми вече да слушамъ, какво нѣщо е любовта.“ А, тогава не си разбралъ, какво нѣщо е любовъ. Въ свѣта има 35,000,000 начини, по които може да се опрѣдѣля и произнася любовта. Нѣкои отъ тѣзи начини ще ви покажа. Когато се произнася думата любовъ трѣбва съ всичкия си умъ и съ всичкото си сърце да проникнемъ и обхванемъ всичко, трѣбва да се научимъ да произнасяме правилно тоноветѣ. Щомъ се научимъ да пѣемъ правилно, хората ще ни харесатъ, но когато пѣемъ и мислимъ, какво ли впечатление правимъ, съзнанието се раздвоява. Слѣдователно, когато любите, извадете навнѣ въско съмнѣние; когото и да любите, той заслужава вашата любовъ, защото вие любите Божествената душа въ него. Никога не казвайте: „Съ-желявамъ, че го обичахъ.“ Съ това вие нищо не сте изгубили, а и вие, и той сте спечелили. Ще направя едно сравнение, отъ което ще видите, каква трѣбва да бѣде вашата любовъ. Да допуснемъ, че любовта прѣдставя Божественъ огънь, въ който се разтопяватъ всички материали. Вие ми казвате: „Азъ имамъ този Божественъ огънь въ себе си.“ Азъ започвамъ да опитвамъ. Донсямъ една сламка и я поставямъ въ огъня, тя изгаря. Хубаво. Поставямъ една клечица, и тя изгаря. Поставямъ олово, то се топи и изгаря. Поставямъ желѣзо, сребро, злато — не се топятъ. Казвате: „Моята любовъ е Божествена.“ Ако е Божествена, тя щѣше да разтопи всичко въ себе си. Любовъ, която не може да топи и изпарява желѣзото, не е любовъ; любовъ, която не може да

топи и изпарява среброто и златото. не е любовъ. Божествената любовъ трѣбва да стопи и изпари всички мисли и желанія, които сж направени отъ желѣзо, сребро и злато. Това е учението за слугуването. Ако нашата любовъ може да стопи желѣзото, среброто и златото, ние ще бждемъ носители на новото учение. А кой огънь може да топи тѣзи мжчнотопими метали?—Само огънътъ на слугата. Огънътъ на господаря не може да стопи желѣзото, среброто и златото. Слугата нѣма пари, бѣденъ е. Защо? — Защото подъ неговия огънь всичко се топи и изпарява. Че какъ ще се задържатъ при този огънь паритѣ? При този огънь всички мисли и желанія отъ желѣзната категория ще изчезнатъ, и ние ще бждемъ готови да служимъ на Господа. Азъ имамъ добро мнѣние за слугитѣ.

И тъй, дадохъ ви единъ методъ, какъ да се лѣкувате. Ако ти е тежко на сърцето, много желѣзо имашъ; ако не си доволенъ отъ живота си, много злато имашъ; ако мислишъ, че нѣмашъ знания, много сребро имашъ. Ще кажете: „Какъ тѣй? — Дайте нѣкому единъ левъ. Първо той ще бжде доволенъ отъ него, но послѣ ще поиска да има 2 лв., слѣдъ това 3, 4, 5, 6 лв. и т. н., докато прѣзъ цѣлата година ще трупя, трупя, и ще замяза на натоварено животно. Като се върнете при Баща си на онзи свѣтъ, знаете ли, какво ще ви каже Той? Той ще каже: „Повикайте моя синъ господарь!“ — Е, синко, какво прави на земята? Събираше златни монети, разбогатѣваше, нали? Турете този мой синъ на стола, той е благородникъ.“ „Повикайте сега моя синъ слуга“, казва Господъ. Влиза слугата. Господъ

го пита: „Какво прави на земята?“ — Е, Татко, всичко изпохарчихъ, колкото злато и сребро ми даде, всичко изядохъ и похарчихъ. Бащата казва: „дове-дете ми най-хубавото теле, да ядемъ и да се веселимъ.“ Тогава дохожда онзи синъ отъ нивата и като вижда такова угощение, казва: „какъ така, азъ цѣль день работя на нивата, а за този се правятъ такива угощения!“ Надува се, разсърдва се. Бащата казва: „Азъ за този, бѣдния, си синъ само едно теле заклахъ.“ Така стои разрѣшението на въпроса. Този, който е слуга, за него само едно теле ще заколятъ и ще яде, а на брата господарь ще има кжща, ниви, пари. Братътъ господарь казва: „Да знаете, че азъ съмъ господарь.“ Малкиятъ братъ слуга казва: „Тѣй, братко каквото кажешъ, тѣй ще стане.

И тѣй, сега Христосъ се обръща къмъ всички ви и казва: „Вие, мои братя господари, които работите на нивата и вие, мои братя слуги, които сте изяли всичко и се връщате при баща си, готови ли сте да носите моето учение?“ Азъ вѣрвамъ че мнозина отъ васъ сж готови, но прѣстанете вече да се надувате. Казватъ за нѣкого: „Хлътнало му е тукъ лицето.—Да. А послѣ се надует. Е да, гайдичка е това. И тѣй, за въ бждеще, господаритѣ ще бждатъ гайди, а слугитѣ ще бждатъ играчи наоколо. Богатиятъ, господарьтъ ще свири съ гайдата виу-виу, виу-виу, а слугата ще скача: тропъ, тропъ, тропъ, тропъ. Тѣй ще се оправи свѣтътъ. И слугитѣ, и господаритѣ ще бждатъ на мѣстото си. Това е фигура.

И тѣй, въ новото учение, и за господаритѣ, и за слугитѣ ще има мѣсто. Ако си господарь—гайда

ще бждешъ, ако си слуга -- хоро ще играешъ. Хора ще се играятъ, ще се въртятъ, и така свѣтътъ ще върви.

Въ васъ, обаче, не ще така да бжде; но който иска да бжде голѣмецъ между васъ, нека бжде слуга вамъ. Онова, което не засегнахъ сега, вие сами ще си го разрѣшите прѣзъ годината.

(Бесѣда, държана на 24 августъ (вторникъ),
8 ч. с.)

Седми день — СРЪДА.

25 Августъ.

6 ч. с.

1. Добрата молитва.
 2. Благославяй, душе моя, Господа!
 3. Пътътъ на живота.
 4. Ще се развеселя.
 5. Отче нашъ
-